

SECRETARIA GENERAL

**ESBORNANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ
ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA
CORPORACIÓ EN DATA VUIT DE
SETEMBRE DE DOS MIL CATORZE**

A la ciutat de Girona, a vuit de setembre de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres i Carles Bonaventura Cabanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el Sr. alcalde, qui després de donar la benvinguda als regidors i regidores manifesta, abans que res una qüestió d'ordre: per acord amb els diversos grups, hem decidit que el punt número 8 es retira de l'ordre del dia, queda sobre la taula. I segurament, doncs, si tot va bé, en el proper Ple ja tindrem ocasió de parlar-ne. Per tant, el punt 8 queda retirat.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El Sr. alcalde pregunta si s'aprova l'acta de la sessió anterior, del dia 14 de juliol.

No havent-hi cap esmena es dóna l'acta per aprovada.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Intervé el Sr. alcalde qui explica, referent als informes de la Presidència, els posaré al corrent de les dades d'aquest darrer període, en el qual tant el mes de juliol com el mes d'agost hem notat un increment de l'atur. Tot i això, a la variació interanual continua havent-hi notícies positives i fins i tot en alguns punts molt positives.

Amb relació al 2013, per exemple, la disminució és del 5 per cent; amb relació al mes de juliol, en canvi, és l'augment de quaranta persones, és a dir, el 0,58 per cent.

És un fet que confirma les tendències explicades als darrers balanços. La variació juliol-agost és la millor descomptant la de l'any passat, que va ser significativament bona, des de l'any 2006.

Però sobretot on es nota realment la consolidació d'una tendència que estem anunciant en tots aquests informes és en la variació dels primers vuit mesos de l'any, del que portem de l'any. En el que portem de l'any la variació ja és de més mig miler de persones menys a l'atur, concretament, de menys 549. I si analitzem comportaments semestrals, la tendència encara és molt més acusada.

És cert, tanmateix, i evidentment, continua augmentant el nombre de contractes, continuen augmentant els afiliats a la seguretat socials amb relació a l'any passat, però és evident –no ho hem de deixar de dir mai–, fins i tot en els mesos en què l'atur baixa, que no és el cas, perquè l'atur ha pujat, que es tracta de disminucions interanuals o semestrals basades encara molt en contractació de poca qualitat i, per tant, molt precària, temporal, que no ens permet en cap cas poder sostenir que la crisi ja ha passat o que hem superat les dificultats. No és una situació feliç, però, naturalment, tampoc no són les xifres de les catàstrofes que en els darrers anys s'havien donat en termes de destrucció de llocs de treball. Pensem que en aquest mateix període fa tot

just cinc anys –fa tot just cinc anys–, la variació interanual gairebé fregava les dues mil persones menys, i ara estem a menys 366.

Insisteixo que això –no ens cansarem de repetir-ho– és una dada que l'hem d'agafar molt amb paper de fumar, però que ens manté, perquè ja fa uns quants mesos que es produeix, en aquella esperança prudent, en fi, que estem més a prop de sortir de l'atzucac que no pas en el principi.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

- * Interlocutòria de 24 d'abril de 2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Tercera, que estima parcialment l'incident promogut per la part actora en el recurs núm. 787/06, en virtut de la que s'estableix una indemnització de 541.643,61 € més interessos, a abonar solidàriament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Girona, tot desestimant la reclamació de 2.154.955,39 € instada per la part actora i les valoracions proposades per la Generalitat de Catalunya de 308.188,13 € i de l'Ajuntament de Girona de 306.708,25 €, confirmada per Interlocutòria de 16 de juliol de 2014, per la que es desestima el recurs de suplica interposat per la part actora.
- * Sentència núm. 238, de 25 de juny de 2014, del Jutjat d'Instrucció núm. 1 de Girona, dictada en el procediment de judici de faltes núm. 1177/2014, en virtut de la que es condemna a l'acusat com autor d'una falta de danys de l'article 625 del Codi Penal a una pena de multa de 15 dies amb una quota diària de 4 € i a indemnitzar a l'Ajuntament de Girona en la quantitat de 129,02 €, amb imposició de les costes processals.
- * Sentència núm. 223, de 27 de juny de 2014, del Jutjat Penal núm. 4 de Girona, dictada en el procediment de judici oral núm. 174/2012, en virtut de la que es condemna a l'acusat com autor criminalment responsable d'un delictes d'atemptat, a la pena de sis mesos de presó; com autor d'una falta de lesions, a la pena de vuit dies de localització permanent; com autor d'una falta de danys, a la pena de 4 dies de localització permanent; així com al pagament de les costes processals i a indemnitzar a l'Ajuntament de Girona en la quantitat de 448,89 €.
- * Sentència núm. 222, de 30 de juny de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 53/2014, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 22 de novembre de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia, de data 3 de setembre de 2013, pel que es va estimar la petició d'indemnització de responsabilitat patrimonial formulada tot declarant responsable dels fets a l'entitat recurrent, atesa la seva qualitat de titular de les plaques de guals el deficient estat de les quals va provocar la caiguda de la reclamant. La sentència imposa les costes del procés a la part actora. La quantitat de la reclamació desestimada s'elevava a 415 €.
- * Sentència núm. 168, de 2 de juliol de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 94/2014, interposat contra l'apartat primer del Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 4 de març de 2014, pel que es va disposar l'execució forçosa per execució subsidiària de les determinacions del Decret d'Alcaldia de 3 de març de 2014.
- * Sentència núm. 346, de 15 de juliol de 2014, del Jutjat Contenciós

Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 476/13, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 3 d'octubre de 2013, pel que es va desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per la recurrent pels danys ocasionats al vehicle de la seva propietat degut al defectuós funcionament de la piona hidràulica situada a l'encreuament dels carrers Nord amb Anselm Clavé de la ciutat de Girona. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 2.885,34 €. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.

- * Sentència núm. 360, de 28 de juliol de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 18/11, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 20 d'octubre de 2010, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat pel recurrent contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 29 de juliol de 2010, pel que es va aprovar el pressupost de liquidació definitiu dels treballs realitzats, en execució subsidiària, d'import 8.634,12 €, a un immoble de la ciutat de Girona, consistents en la rehabilitació de la planta baixa, primera i segona de la façana al riu Onyar.
- * Que en data 22 de juliol ha estat tramesa la informació preceptiva a l'Ordre HAP/2105/2012, de 1 d'octubre, annexa a l'expedient i corresponent a l'execució pressupostària fins 30 de juny de 2014.

Decret de l'Alcaldia de data 7 de juliol de 2014 relatiu a pròrroga del termini d'execució de les obres generals d'urbanització de la Plaça Mare de Déu de Montserrat.

PRORROGAR, fins el dia 30 de setembre de 2014, el termini d'execució de les obres generals d'urbanització de la Plaça Mare de Déu de Montserrat, adjudicades a favor de l'empresa XAVIER ALSINA, SA, amb NIF A17228131, segons resolució de l'Alcaldia de data 13 de gener de 2014.

S'adopta la present resolució a la vista de l'informe favorable emès per per la senyora Clara Jiménez Xiberta, arquitecta municipal, en data 25 de juny de 2014, en què es considera justificada la pròrroga demanada.

Obert debat, intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, sobre l'obligació de subministrar informació al Ministeri d'Hisenda, nosaltres voldríem que es votés, perquè sempre ens hem abstingut. No sé si aquest és un dels decrets d'aquests que es voten, perquè sempre m'emporto la sorpresa darrerament en el Ple de saber quins decrets es poden votar i quins no.

Intervé el Sr. alcalde, qui explica que aquests decrets no es voten i que creu que es confon, quan abans hem hagut de prendre alguna mesura que venia determinada pel Govern de l'Estat amb relació també a fiscalitat, és la comunicació preceptiva a partir de la mesura que es devia portar en el Ple.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz, qui exposa, d'acord, devia ser això.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, crec recordar, ja és el segon ple, crec, que ve una comunicació d'aquest tipus per donar compliment, doncs, a allò que està previst.

El Sr. Olòriz exposa aleshores, sobre dos decrets més que no surten en l'ordre del dia. N'hi hauria un que he trobat sobre el 17 de juliol en què es parla de 15.304 euros pel trasllat de la part de l'arxiu i biblioteca Santos Torroella des de Madrid a Barcelona. És una pregunta pretext: és per saber què és el que hi ha en aquests moments sobre el

fons, com està la situació, si hem de preveure alguna acció més del Govern en els propers mesos. Per tant, primer element a tenir en compte i que en voldria una resposta. Segon decret, sobre el programa «Aixequem persianes»: he vist que hi ha alguna factura de 2.920 euros per a una acció determinada; 1.250 a fons perdut; 1.250 a retornar al 4 per cent, i un ajut de 400 euros del banc del temps. Veure quins altres decrets s'han fet, que almenys no hem fet seguiment de cap altre, com està aquest programa, què es preveu tenir en compte. I res més.

Intervé la senyora Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, si em permet, volia dir que estem molt contents perquè, segons he pogut veure a les actes de la Junta de Govern Local del mes de juliol i la de 5 de setembre, doncs, hem vist que s'ha pogut facilitar la contractació de tres persones gràcies al programa «Girona actua», que també em permetran recordar que va ser el resultat del pacte del nostre grup per als pressupostos de 2013-2014.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Olòriz, efectivament, això no forma part de la compravenda del fons, això ja és una cosa al marge, és una donació que es va fer ja, que es va acordar en el seu moment. No és la part substancial, no és l'arxiu; això són els llibres, alguns dels quals estaven, penso, custodiats per l'antiga *residencia de estudiantes*. És el que la família té la voluntat que això unitàriament estigui en un lloc. Això ja és en els baixos de l'Auditori de Girona perfectament preservat, ben desat a l'espera, doncs, que es pugui catalogar quan vingui el gruix de l'arxiu, que no és aquest.

Pel que fa a l'«Aixequem persianes», la senyora Marta Madrenas li podrà donar més informació.

Intervé la Sra. Madrenas, regidora delegada d'Ocupació i Empresa, qui explica, respecte a aquest projecte –que, bé, ja no és un projecte, que ja és una realitat– que es va començar a implementar després d'haver signat els convenis, si ho recorden, amb el Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària, amb el Col·legi de Dissenyadors i Decoradors d'Interiors i amb les dues associacions de comerços del barri de Sant Narcís. Es va començar a implementar a partir del mes de febrer. De moment ja se n'han produït sis, i estem pendents de signar un setè; per tant, són sis negocis i un setè que s'hauran obert en el barri de Sant Narcís. Estem parlant de negocis, per exemple, d'alimentació o de taller o de gominoles, de diferents tipus.

I, evidentment, estem treballant per millorar-lo –sempre hi han mesures que es poden emprendre per encara millorar aquest programa. I ja tenim una reunió convocada amb les associacions de comerciants, si no m'equivoco, per a la setmana que ve o l'altra, si no m'equivoco. I per continuar amb la implementació d'aquest programa, que considerem molt «exitós».

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Barbero, efectivament, subratllava la importància del programa que varem acordar amb el seu grup. Jo li agraeixo el suport del seu grup a aquest programa, perquè està donant realment uns resultats molt bons. I, evidentment, és una de les prioritats.

Aquests dies que s'ha acabat el contracte amb algú, que m'ha enviat un correu la persona beneficiada, realment és emocionant veure com això té conseqüències pràctiques en la vida de les persones que potser ho estan passant més malament. Són més de setanta els beneficiaris. Nosaltres invitem, amb la Generalitat –perquè hem de dir, li hem d'agrair que, en aquest cas, doncs, ha estat un bon pla per a la ciutat de Girona– que això es mantingui. Per tant, el nostre compromís és que es mantingui i que pugui créixer, perquè els resultats són bons.

I jo els agraeixo, hi insisteixo, una vegada més al seu grup el suport a aquesta política.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

4. Desafectar una parcel·la sobrera de 210,75 m2 i adjudicar-la en venda directa a la Sra. Concepció Morell Carreras, per la seva condició d'única propietària confrontant.

Per decret de l'Alcaldia de 19 de desembre de 2013 es va incoar expedient per alienar per venda directa al propietari confrontant una parcel·la sobrera de 210,75 m2. confrontant amb la finca A-12 de les adjudicades en el Projecte de Reparcel·lació del Pla Especial Torroella-Nestlé.

Vist l'informe tècnic de valoració de la finca emès per arquitecte municipal en el qual es valora l'immoble en 98.576,06 €, sense IVA.

Vist que per decret d'Alcaldia de 29 de juliol de 2014 s'ha requerit a l'única propietària confrontant amb la parcel·la per a que en el termini de 10 dies manifesti la intenció d'adquirir-la o presenti al·legacions.

Atès que en data 19 d'agost de 2014 la Sra. Concepció Morell Carreras ha presentat un escrit amb número de registre d'entrada 2014041675 donant resposta a la notificació del decret d'Alcaldia de 29 de juliol de 2014, en el qual manifesta la conformitat amb el preu establert i proposa efectuar el pagament mitjançant terminis fins arribar a la totalitat de la quantitat a satisfer.

Atès que s'ha donat compte de la tramitació de l'expedient al Departament de Governació, d'acord amb el que disposa l'article 40.1.c) del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.

Vist que s'ha sotmès a l'expedient de desafectació a informació pública durant un període de 15 dies hàbils des de la darrera publicació de l'anunci en el Butlletí Oficial de la Província i en el Tauler d'Anuncis de l'Ajuntament de Girona, en compliment del que disposa l'article 20 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre.

Primer.- Desafectar la parcel·la sobrera conformada per: "Superfície de terreny de 210,75 m2, de forma irregular, que limita al nord amb carrer Segalars, a l'est amb carrer de Can Benet; al sud, amb l'antiga carretera d'Amer; i oest amb finca propietat de la senyora Concepció Morell Carreras assenyalada com A-12 de les adjudicades en el Projecte de Reparcel·lació del Pla Especial Torroella-Nestlé. Segons consta en el projecte de reparcel·lació, en el seu dia aprovat i inscrit en el Registre de la Propietat núm. 4, la finca destinada a vialitat, de titularitat municipal, va constituir la finca registral 14101, inscrita al volum 3805, llibre 270, foli 92." Bé número 12637 de l'inventari municipal.

Segon.- Adjudicar en venda directa a la Sra. Concepció Morell Carreras, amb DNI 40280928Q, en la seva condició d'única propietària confrontant, la parcel·la sobrera descrita en el punt primer de la present resolució, per un preu de NORANTA VUIT MIL CINC-CENTS SETANTA SIS EUROS AMB SIS CÈNTIMS + IVA (98.576,06€ + IVA.), import que s'aplicarà al pressupost general de la Corporació, i amb càrrec per part de l'adquirent de les despeses notariales i registrals.

Tercer.- Disposar que el pagament del preu es podrà fraccionar fins al termini màxim de tres anys amb els interessos i les garanties legals a favor de l'Ajuntament de Girona segons normativa vigent, i establir la condició resolutòria expressa del contracte per manca de pagament del preu ajornat.

Quart.- Facultar al Sr. Alcalde per a que en nom i representació de l'Ajuntament subscriu l'escriptura pública i els documents que siguin necessaris.

Presenta la proposta, la Sra. Planas, regidora d'Hisenda i Règim Interior, qui exposa, amb l'execució material de la urbanització del projecte de reparcel·lació de la zona del Pla especial de Torroella-Nestlé, que és la zona de Domeny, es va originar una major superfície de 210,75 metres quadrats, que té la consideració de sobrant de via pública. I per la qual cosa es va proposar a l'única propietària de la finca confrontant, la senyora Concepció Morell, el dia 29 de juliol, se li va requerir per escrit si manifestava intenció d'adquirir aquesta parcel·la. La senyora Morell ens va contestar el 19 d'agost amb la seva conformitat. I el que sí que ens va demanar és poder fer els pagaments en terminis, sempre tenint en compte els interessos i garanties que, bé, a favor de l'Ajuntament.

I per tant, nosaltres el que s'ha fet és la comunicació al Departament de Governació, que és un dels requisits per poder fer aquesta alienació.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres, com ja hem manifestat sempre amb relació a aquella zona, en el seu moment quan es va decidir parcel·lar, urbanitzar i desenvolupar urbanísticament la zona vam fer públic que no ens semblava una bona opció, que creïem que malmetre zones agrícoles i naturals per posar-hi zones urbanístiques i de serveis és inadequat. I per tant, en coherència amb aquella acció, doncs, hi votem en contra.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Palomares, Bonaventura i la senyora Plana i dos vots en contra del grup municipal de la CUP.

5. Aprovar el Plec de condicions econòmiques i administratives particulars que han de regir la venda d'un proindivís de l'11,27% de la finca número 2 situada a l'àmbit del sector Parador del Güell.

Vist el decret de l'Alcaldia de 15 de juliol de 2014 pel qual es procedeix a la incoació de l'expedient per alienar un proindivís al sector Parador del Güell mitjançant concurs públic.

L'Ajuntament de Girona és propietari en proindivís d'un 11'27% d'una finca situada a l'àmbit del sector Parador del Güell, d'acord amb la reparcel·lació aprovada definitivament per acord plenari de 9 de novembre de 2004, amb la següent descripció:

"Finca de forma trapezoïdal situada en el municipi de Girona, sector Parador del Güell, qualificada d'equipaments i dotacions privats, en règim de sòl urbanitzable, amb una superfície de 7.076 m² i una edificabilitat de 8.661 m² de sostre.

CONFRONTA. Per l'est, amb nova alineació de l'Avinguda Josep Tarradellas, per l'oest, amb la nova alineació de l'antic camí de Santa Eugènia a Girona per la Devesa, pel nord, amb nou carrer del sector, perllongació del carrer Joan Pons existent al marge dret del Güell, i pel sud, amb nou carrer del sector, perllongació del carrer Pau Casals existent al marge dret del Güell

Procedència: Reparcel·lació de la finca 12502, foli 136, volum 3865, llibre 341 de Girona, secció 3a.

Referència cadastral: 4380901DG8448G0001OY"

Finca registral 12.504 de Girona secció 3a, Volum 3865, llibre 341, foli 150 del registre de la Propietat núm. 4.

Aquesta titularitat la comparteix amb les entitats mercantils Gestiones Bertrana S.L.,

Giclau 2001 S.L., i els Srs. Isabel Oliu Thomas, Marta Oliu Thomas i Jesús Oliu Thomas.

La situació urbanística de la finca és la corresponent a l'aplicació de la clau 3.2 del Pla General d'Ordenació Urbana vigent, classificada de sòl urbà i qualificada d'equipaments i dotacions privats i segons les determinacions del Pla Parcial del sector Parador del Güell.

La finca es transmet en el seu estat actual i en concepte de lliure de càrregues, gravàmens i ocupants.

El proindivís indicat representa la seva part proporcional del sostre total de 7.076 m² de la finca indicada (8.661,02 m²/sostre) 11,27% segons el Projecte de Reparcel·lació tramitat, que representa una atribució equivalent a 976,10 m²/sostre.

De conformitat amb els articles 149 i 154 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, aquesta finca queda afectada amb caràcter real al saldo de la liquidació definitiva.

L'adjudicatari haurà de fer-se càrrec del 11,27% d'aquests costos d'urbanització, que segons projecte de reparcel·lació sumen 97.875,71 € més l'afectació, en concepte de compensació d'excés d'aprofitament adjudicat, de pagament addicional de 0'60 €.

D'acord amb l'anterior i atenent que urbanísticament resulta classificada de sòl urbà consolidat i qualificada de dotacions i serveis privats amb espais oberts, es considera una valoració de 518.282,67 € (IVA exclòs) resultat d'aplicar una repercussió de 530,9729228€/m²/sostre edificable, amb exclusió dels costos d'urbanització els quals han de ser assumits íntegrament per l'adjudicatari.

Vist l'article 166 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, i l'article 225 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, es considera procedent promoure la seva alienació a través de concurs públic i vincular el preu obtingut a l'assoliment de les finalitats determinades per l'article 153 de l'esmentada Llei d'Urbanisme i l'article 224 del seu Reglament.

Vistos els articles 47 i següents del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i els articles 40 i següents del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.

Atès que s'ha donat compte de la tramitació de l'expedient al Departament de Governació, d'acord amb el que disposa l'article 40.1.c) del Decret 33/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el reglament del patrimoni dels ens locals.

D'acord amb l'article 275.1 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, cal informes previs i preceptius de la secretària i de l'interventor de la corporació.

Primer.- APROVAR el Plec de condicions econòmiques i administratives particulars que han de regir la venda d'un proindivís de l'11,27% de la finca número 2 situada a l'àmbit del sector Parador del Güell d'acord amb la reparcel·lació aprovada definitivament per acord plenari de 9 de novembre de 2004.

Segon.- DISPOSAR la seva exposició pública en el Tauler d'Anuncis, en el Butlletí Oficial de la Província i en el Diari Oficial de la Generalitat per a que en el termini de quinze dies hàbils des de la darrera publicació s'hi puguin presentar reclamacions,

de conformitat amb l'article 277 del Decret Legislatiu 2/2003, de 26 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal y de règim local de Catalunya.

Tercer.- CONVOCAR simultàniament concurs per a la venda de la participació indivisa de l'11,27% de propietat municipal sobre la finca quina descripció a continuació s'indica, situada a l'àmbit del Parador del Güell, pel procediment obert, d'acord amb les normes de l'article 273 i les concordants del decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, que quedarà en suspens si es presentessin reclamacions contra el plec, fins a la seva resolució:

"Finca de forma trapezoïdal situada en el municipi de Girona, sector Parador del Güell, qualificada de Equipaments i dotacions privats, en règim de sòl urbanitzable, amb una superfície de 7.076 m² i una edificabilitat de 8.661,02 m² de sostre.

Confronta: Per l'est, amb la nova alineació de l'Avinguda Josep Tarradellas, per l'oest, amb la nova alineació de l'antic camí de Santa Eugènia a Girona per la Devesa, pel nord, amb nou carrer del sector, perllongació del carrer Joan Pons existent al marge dret del Güell, i pel sud, amb nou carrer del sector, perllongació del carrer Pau Casals existent al marge dret del Güell.

L'expressada finca pertany a l'Ajuntament de Girona a títol de reparcel·lació, aprovada definitivament per acord plenari de 9 de novembre de 2004, en un 11,27%.

La situació urbanística de la finca és la corresponent a l'aplicació de la clau 3.2 del Pla General d'Ordenació Urbana vigent, classificada de sòl urbà i qualificada d'equipaments i dotacions privats i segons les determinacions del Pla Parcial del sector Parador del Güell.

La finca es transmet en el seu estat actual i en concepte de lliure de càrregues, gravàmens i ocupants.

El proindivís indicat representa la seva part proporcional del sostre total de 7.076 m² de la finca indicada (8.661,02 m²/sostre) 11,27% segons el Projecte de Reparcel·lació tramitat, que representa una atribució equivalent a 976,10 m²/sostre.

De conformitat amb els articles 149 i 154 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, aquesta finca queda afectada amb caràcter real al saldo de la liquidació definitiva.

L'adjudicatari haurà de fer-se càrrec del 11,27% d'aquests costos d'urbanització, que segons projecte de reparcel·lació sumen 97.875,71€ més l'afectació, en concepte de compensació d'excés d'aprofitament adjudicat, de pagament addicional de 0'60€.

Finca registral 12.504 de Girona secció 3a, Volum 3865, llibre 341, foli 150 del registre de la Propietat núm. 4."

Quart.- NOTIFICAR als cotitulars de la finca, Gestiones Bertrana S.L., Giclau 2001 S.L., senyora Isabel Oliu Thomas, senyora Marta Oliu Thomas i senyor Jesús Oliu Thomas, la decisió d'alienar l'11,27% i les circumstàncies de la transmissió, als efectes establerts en l'article 552-4 de la Llei 29/2002, de 30 de desembre (Primera Llei del Codi Civil de Catalunya), i concordants.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Règim Interior, qui explica, l'Ajuntament de Girona és propietari d'un proindivís d'un 11,27 per cent d'una finca que està situada en el sector de Parador del Güell de 7.076 metres quadrats.

L'obertura de l'expedient va estar motivada per la proposta dels copropietaris – representen el 89 per cent–, atenent que tenien una oferta per a equipament comercial. Aquest proindivís ja va ser objecte d'un concurs l'any 2008, el qual va acabar desert. Es fan tots els tràmits de licitació pública corresponents. Aquest 11,27 per cent, el preu de sortida, perquè va a concurs, és de 518.282,87 euros més bé, IVA exclòs. I el que es proposa en el Ple és aprovar el plec de condicions que han de regir aquest concurs, amb la valoració feta per l'Ajuntament. I es presenten també uns terminis per quan s'han de fer les sol·licituds de llicències i per quan s'han d'iniciar les obres, i amb unes penalitzacions. Això es fa per dinamitzar aquesta zona i que no es compri, bé, per quedar sense fer-hi res. També s'ha efectuat, igual que s'ha fet anteriorment a l'altre solar, al Departament de Governació totes les comunicacions pertinents per poder fer l'alienació d'aquesta finca.

Obert debat, intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, sobre el tema de Parador del Güell, nosaltres en el seu moment hi varem votar en contra, tot i estar en el Govern, en el Ple. Era una situació i penso que va ser una greu equivocació, perquè trencava un principi que era el de la defensa de les hortes de Santa Eugènia.

Recordo en aquell moment que me vaig entrevistar amb propietaris un metre més enllà de Parador del Güell i em deien: «Bé, hortes és tot, per què els propietaris d'aquest cantó ara poden vendre's a preu important la seva finca i a nosaltres no ens deixeu?» Perquè era un mateix, era tot hortes de Santa Eugènia. I per tant, va ser un error, un error en el qual, desgraciadament, no varem poder fer res.

El 2008 varem votar en contra també que es posés a la venda la part que ens havia quedat com a propietat per aquest tipus d'operació.

I avui, conseqüentment, farem el mateix, però, a més, per una altra circumstància: perquè penso que per moltes raons històricament l'Ajuntament de Girona té molt menys patrimoni del que una ciutat mitjana cap de província hauria de tenir. Penso que com a ajuntament, i aquesta va ser una de les sorpreses que me vaig emportar quan vaig estar al Govern –a l'oposició normalment tenies poca informació, quan entres al Govern, va continuar sent bastant escassa–, sobre la quantitat de patrimoni que tenia. Poc patrimoni. I sí que al final a vegades anaves descobrint patrimonis, no?, però, en general, tot i anar descobrint, molt poca cosa.

Per tant, en un moment com a l'actualitat, a mi se m'ha dit que la valoració que han fet els tècnics d'aquests cinc-cents i escaig mil està molt bé; probablement avui, 2014, crisi econòmica, està bé, però el patrimoni és una cosa que ha de durar temps. I penso que guardar-nos un roc –dels pocs que tenim– a la faixa seria un principi de precaució. Mirin, moltes vegades hem estat parlant d'aconseguir serveis a zones complicades en el centre de la ciutat, a zones que desgraciadament se van fer operacions urbanístiques i ens hem quedat sense patrimoni. Jo recordo l'oposició el 2000, 2001, 2002 votava en contra de totes les vendes que l'Ajuntament feia a fi de bé, per poder pagar operacions del patrimoni, que se'ns donava, doncs, el percentatge que ens pertocava, aquell 10 per cent, aquell 15 per cent. Es venia, es venia, es venia.

Jo penso que aquí històricament hem fet un mal negoci i ara el fariem. Necessitem sovint permutar, és a dir, per aconseguir determinada cosa has de fer una permuta i has de tenir terreny adequat.

Aquella és una zona que fa anys que no hi ha res. No passa res estar alguns anys més en guaret, aquella zona en guaret esperant una operació, per exemple, una escola, un servei que necessitem fer una operació d'aquest tipus. Penso que això seria molt més rendible que ara 500.000 euros perquè es faci un McDonald's, a veure si m'explico. Qui diu un McDonald's diu una altra cosa. Jo penso que ens ho podem estalviar.

Intervé el Sr. Navarro, regidor del grup municipal de la CUP, qui exposa, recordo que a començaments del segle XXI quan es van començar a fer plans per urbanitzar les hortes una de les raons que esgrimia el moviment opositor, que era la Plataforma en Defensa de les Hortes, era que les zones agrícoles a prop de les ciutats podien ser zones estratègiques en el supòsit –en el supòsit, es deia en aquella època– que hi hagués alguna crisi internacional que ens pogués portar problemes, de diversos tipus, entre ells, doncs, l'abastiment de determinats productes. En aquell moment ningú s'imaginava que uns anys més tard esclataria una crisi econòmica com la que ha esclatat, amb totes les conseqüències que té.

Com que nosaltres estem convençuts que en política la coherència és un valor, doncs, nosaltres per ser coherents amb el que defensàvem en aquell moment al costat de la Plataforma en Defensa de les Hortes, com no pot ser d'una altra manera, votarem en contra d'això.

Però, a més a més, volem remarcar que ens sembla imprudent que les ciutats, els territoris perdin quelcom tan important i tan estratègic per a un país com és el terreny cultivable i que, a més a més, ho deixin perdre per coses tan vulgars i superficials com poden ser un McDonald's o una superfície comercial diversa de les moltes que hi han a tot arreu.

Per tot això, nosaltres pensem que és una mica imprudent vendre això, encara que pugui suposar uns ingressos prou importants per a l'Ajuntament. Perquè és veritat que els ingressos no són menyspreables. Ara bé –ara bé–, que aquestes crisis d'ingressos que patim, que pateixen les administracions s'hagin de veure compensades amb operacions de venda de patrimoni no ens sembla, a la llarga –a la llarga, perquè considerem que la política amb majúscules és la política a la llarga–, la millor de les opcions. Per tant, no hi donem suport.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup donarà suport a aquest punt de l'ordre del dia, i no només –i ho han dit els portaveus que m'han precedit– seran ingressos importants per a l'Ajuntament els resultants d'aquesta venda, sinó i sobretot –i així ho hem expressat a la regidora– perquè sí que s'ha, doncs, matisat i s'ha tingut en compte que aquesta venda no suposi una especulació, sinó que es garanteixi que es desenvoluparà amb un termini breu i, per tant, es dinamitzarà la zona. Cosa que nosaltres, com saben, trobem i creiem molt important, perquè en aquests moments la dinamització econòmica de la nostra ciutat és possiblement allò més important que tenim a fer per tal d'intentar sortir d'aquesta crisi, de la qual tots tant parlem i tots desitgem tant superar-la.

Nosaltres creiem que és una bona venda i que ho és més que res perquè tenim l'11,2 d'aquesta zona. No estem parlant que l'Ajuntament tingui un gran percentatge en aquesta parcel·la, no estem parlant que nosaltres puguem desenvolupar de manera solitària i única tota aquesta zona, sinó que estem parlant d'un proindivís en què la part de l'Ajuntament és la més petita de totes, que és un 11,2. Crec recordar que les dades que ens va donar la senyora Planas a la comissió és que set mil metres quadrats en tenim uns vuit-cents, per tant, poca cosa podríem fer nosaltres sols.

Per tant, en aquest sentit creiem, que és una bona opció per tenir ingressos a l'Ajuntament, efectivament, i que vostès després no ens diguin tot allò de «no tenim diners» quan des de l'oposició els reclamem que facin coses. Perquè és veritat que quan reclamem des de l'oposició que facin coses normalment són coses que valen diners. I per tant, doncs, tenir ingressos és important. Però, a més, també fer-ho amb la garantia que no és per especular, sinó que és per dinamitzar la zona.

I, per tant, nosaltres hi donarem suport.

Intervé la Sra. Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, jo vull començar recordant el que va dir el regidor Xavier Amores quan es van aprovar les modificacions del text refós del Pla general en els plens de desembre i de juny passat.

En el sentit que ens semblava positiva l'ampliació de la superfície a 2.500 metres quadrats, ja que podria servir per dinamitzar espais que actualment estan en desús.

El senyor Amores també va manifestar que la instal·lació d'aquestes noves superfícies comercials podria tenir efectes negatius sobre el comerç al detall de la zona més propera, pensant, òbviament, en Santa Eugènia i Fontajau.

Per això, ell va demanar a l'Àrea de Comerç i Urbanisme que s'estudiés detalladament com estaven evolucionant les zones comercials d'aquell entorn i es fessin actuacions per dinamitzar-les amb l'objectiu que aquestes noves activitats comercials actuessin de revulsiu. És a dir, que es convertissin en un element positiu que servís per donar continuïtat a algunes activitats de la zona o també per ser un primer incentiu incentivador per a àrees determinades.

El regidor Carles Ribas ens va comentar que s'estava treballant en aquesta línia i nosaltres li varem fer confiança. És el mateix que farem ara donant suport a aquesta proposta, tot i que ens agradaria escoltar avui en aquest plenari el compromís del Govern en el sentit que s'està fent o es farà algun tipus de pla per ajudar a preservar i millorar el model de comerç urbà d'aquella zona. I en quina data, també ens agradaria saber, podrem disposar tots els grups municipals d'aquesta informació.

Fa ús de la paraula la Sra. Planas, qui explica, com ha dit la regidora Veray, el percentatge és mínim. Ja ens agradaria tenir tota la superfície de terreny, però no és el cas. I per tant, nosaltres som una part molt petita d'un 89 per cent de copropietaris. Aquests propietaris, aquests copropietaris varen pagar unes quotes en el seu moment, si nosaltres això no deixem, quan hi ha el moment, surt l'oportunitat que es pugui desenvolupar, potser judicialment també ens podrien venir a demanar responsabilitats per no deixar-ho desenvolupar, ja que ells també havien pagat unes quotes.

Llavors, dir que quan s'està parlant de patrimoni, no és que no disposem ni de tot el terreny i tampoc no és un immoble, és una part petita. Per tant, sí que és patrimoni, però, bé, a vegades per patrimoni no s'entén ben bé una part petita, sinó que no estem parlant que ens desfem d'una part molt grossa ni de tot un immoble en concret.

Llavors, també dir que s'han fet aquestes condicions, que s'han establert, en les quals tenen un període d'un mes per començar a demanar la llicència. S'ha fet tot això perquè nosaltres el que volem és dinamitzar la zona. I també entenem que això comportarà obtenir més llocs de treball. I per tant, també beneficiarà la gent d'aquella zona.

Pel que em demanava la senyora Amèlia Barbero referent a la zona de dinamització, hi estem totalment d'acord, farem el possible, s'hi està treballant. Els explicarem les coses que es vagin fent, no els dic un termini concret perquè també s'ha d'anar parlant i els ho anirem dient. Però estem totalment d'acord que s'ha de dinamitzar la zona i que s'ha d'ajudar. També és una manera de dinamitzar la zona donant feina, més llocs de treball.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, molt breument. El senyor Olòriz tenia raó i és una sensació que també he experimentat a l'inici, de tenir una certa inòpia sobre quin és el patrimoni real de l'Ajuntament i en quin estat es trobava. És per això que si ho recorden vostès, ara fa un parell d'anys més o menys, varem decidir la compra d'un material informàtic, perquè ens havíem trobat fins i tot que calia fer un avenç en aquest sentit perquè en el futur els governs que vinguin puguin disposar d'una informació al detall, al dia de l'estat de tot el patrimoni de la ciutat.

I a vegades hi ha patrimoni que, efectivament, ha de formar part del roc a la faixa que vostè diu, i per les característiques dels terrenys i de la seva ubicació, a la llarga, doncs, són peces que s'han de preservar sí o sí. I d'altres, com és el cas que li comentava la senyora Veray o la senyora Planas, que no serveixen per a aquesta funció de roc a la faixa i, en canvi, poden obstaculitzar el que és una inversió que té efectes molt positius sobre el territori. Creïem i creiem que aquesta respon a aquestes expectatives.

De tota manera, senyora Barbero, és veritat, això són diners que han d'anar també, és a dir, és una acció que ha d'anar acompanyada que en els propers pressupostos pugui haver-hi també per a una zona que ho necessita –com amb la regidora del barri hem treballat sovint–, doncs, plans de dinamització comercial. Efectivament. Alguns ja estan en el camí i potser es tracta de posar-ho en un paquet i veure tota la potencialitat que té això.

I només per aclarir dubtes: aquests diners, senyor Navarro, no van a la panxa del bou de l'Ajuntament, sinó que han d'anar a inversió. I això també és important que ho subratllem: són diners que han d'anar a inversió, no ens els menjarem amb estructura, no van a capítol II, sinó que directament han d'anar a inversió. I, per tant, d'això vostès tindran informació oportuna de la seva destinació.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, solament un matís: mirin, a l'altre cantó tenim el barri de Güell-Devesa, en el qual ja comencen a haver-hi baixos tancats per raons diverses. Tenir el roc a la faixa de l'altre cantó del riu, tenir vuit-cents metres quadrats que ens permetessin permutes per aconseguir la propietat de determinats baixos per dinamitzar el comerç, de proximitat o un local per a l'associació de veïns que no estigui a l'altra punta de la Devesa. Possibilitats n'hi ha, si això no ho tenim, ens en quedem sense.

Recordin que a la campanya electoral, per exemple, parlàvem de la possibilitat de fer amb aquests terrenys una permuta d'una part per aconseguir un espai per a l'associació de veïns, per exemple. No va ser així, el Govern actual va decidir que no. Però, fixin-se que al costat de Güell-Devesa tenim zero patrimoni.

Tenim uns baixos d'unes «vivendes» que va fer Vivendes de Girona, no sé si els hem venut. Tenim aquests baixos i tenim això, res més.

Per tant, ho trobo precipitat. Trobo que, a veure, això que és innecessari i no en podem fer res, ho torno a repetir, depèn de l'òptica, res més. I no parlo d'especulació, no n'he parlat mai, parlo d'òptiques diferents.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dinou vots a favor dels grups municipals de CiU, els regidors i regidores Sra. Bosch, Sr. Amores, Sr. Quintana, Sra. Barbero, Sr. Bonaventura del grup municipal del PSC, el grup municipal del PPC, el regidor no adscrit Sr. Palomares i la regidora no adscrita Sra. Plana, dues abstencions de la regidora del grup municipal del PSC Sra. Paneque i del regidor no adscrit Sr. Bonaventura i quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

6. Aprovar provisionalment el Pla d'Actuació Municipal per a emergències radiològiques, aeronàutiques, d'accidents en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril i els seus annexos i programaris d'implantació i manteniment.

D'acord amb la Llei 4/1997, de 20 de maig, de Protecció Civil de Catalunya, i amb el Decret 210/1999, de 27 de juliol, pel qual s'aprova l'estructura del contingut per a l'elaboració i l'homologació dels plans de protecció civil municipals, els municipis que estiguin afectats per riscos objecte de plans especials han d'elaborar els corresponents plans d'actuació municipal, que es concretaran en els Manuals d'Actuació Municipal.

Vist l'informe emès pel tècnic municipal de protecció civil que consta a l'expedient, deliberat juntament amb la Comissió Municipal de Protecció Civil en sessió celebrada el dia 2 de setembre d'enguany.

Atès que el municipi de Girona, en fonament amb el que disposa el Pla Especial d'Emergències Radiològiques de Catalunya (RADCAT) està obligat a tenir elaborat,

aprovat i homologat un pla d'actuació municipal per aquest risc, degut a la presència de tres instal·lacions radioactives de segona categoria de medicina nuclear i radioteràpia (RD 1836/1999 i RD 35/2008) corresponents a l'Institut de Diagnòstic per la Imatge (IDI) i l'Institut Català d'Oncologia (ICO) de l'Hospital Universitari Dr. Josep Trueta, i al Centre Tècnic d'Isòtops Radioactius (CETIR) de la Clínica Girona.

Atès que el municipi de Girona, d'acord amb el Pla Especial d'Emergències Aeronàutiques de Catalunya (AEROCAT) es troba dins la de zona d'influència II de l'Aeroport Girona - Costa Brava de Vilobí d'Onyar i Aiguaviva, és a dir dins de la zona circular de radi de 8 kilòmetres centrada en la pista d'aterratge, per la qual cosa està obligat a tenir elaborat, aprovat i homologat un pla d'actuació municipal per aquest risc.

Atès que el Pla Especial d'Emergències per Accidents en el Transport de Mercaderies Perilloses per carretera i ferrocarril de Catalunya (TRANSCAT) indica que el municipi de Girona està obligat a tenir elaborat, aprovat i homologat un pla d'actuació municipal, degut que hi ha un risc molt alt de patir les conseqüències d'un accident en el transport de mercaderies perilloses per l'autopista AP-7. Pel que fa aquest mateix risc però vinculat a la xarxa ferroviària, en el terme municipal de Girona, el nivell de perill és alt, per la qual cosa, estrictament, segons els criteris del pla TRANSCAT, no seria obligatori tenir elaborat un PAM. Malgrat tot, en l'elaboració del Pla d'Actuació Municipal per accidents en el transport de mercaderies perilloses del municipi de Girona, s'ha inclòs tant la xarxa bàsica de carreteres com la xarxa ferroviària del municipi.

Primer.- Aprovar provisionalment el Pla d'Actuació Municipal per a emergències radiològiques, aeronàutiques, accidents en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril i els seus annexos i programaris, de conformitat amb la documentació annexa.

Segon.- Sotmetre l'expedient a informació pública per un termini de 30 dies a comptar des de l'endemà de la publicació del corresponent edicte en el Butlletí Oficial de la Província de Girona, per tal que puguin ser examinats i presentar-se, en el seu cas, al·legacions. Si no s'hi presenta cap reclamació ni al·legació, la documentació esdevindrà aprovada definitivament sense cap tràmit ulterior.

Tercer.- Trametre el Pla d'Actuació Municipal referenciat a la Comissió de Protecció Civil de Catalunya per a la seva homologació.

Presenta la proposta el Sr. Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui explica, tal com es va presentar a la comissió informativa, avui portem a la seva aprovació inicial tres plans de protecció civil, que són: el RADCAT, per una banda, que és el Pla d'emergències radiològiques. Aquest pla no afecta els aparells de raigs X, sinó que només es parla d'instal·lacions radioactives, que n'hi ha tres a la ciutat de Girona.

Després, el Pla d'emergències AEROCAT, que és el d'emergències aeronàutiques. Això ve donat per una modificació dels escandalls. I ara qualsevol municipi que estigui el seu terme municipals a menys de vuit quilòmetres de l'extrem d'una pista d'aterratge, ha de fer un pla.

I, després, l'últim és el TRANSCAT, que també és una actualització, atès que ara està augmentant el transport de mercaderies per carretera i per tren. I, bé, de fet, és una actualització d'un pla ja existent.

I això és el que es porta avui a aprovació inicial del Ple.

Obert debat, intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, només dir que la Generalitat, diguéssim, va afinant cada vegada més prim i, doncs, ho traspasa als ajuntaments perquè facin aquests plans d'emergències.

Només recordar que en el de transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril, és clar, en aquests moments no està passant el ferrocarril que transporta els residus radioactius de les centrals de Vandellòs i d'Ascó, però això sí que hem de tenir en compte que un dia o altre retornaran els que ens estan guardant a França. I, per tant, suposo que hi ha una previsió d'actualització. No suposo, sé que hi haurà una previsió d'actualització d'aquests plans, però, és clar que un dia o altre tornaran a passar aquests trens. Jo havia anat a esperar-los a la nit. I això tornarà a passar.

Per tant, diguéssim que ara les coses són lleus, però que tenim aquest tema aquí pendent. Només volia repassar aquest fet.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, estic d'acord amb el que ha comentat la regidora d'Iniciativa. En tot cas, nosaltres, volia comentar que ens van explicar bé aquest tema. La gent que a l'Ajuntament està treballant en el tema d'aquests plans, crec que ens ho van explicar molt correctament. I jo penso que fan una bona feina.

Amb relació al tema del tren: efectivament, hi ha una preocupació, i és que no només és el tren que menciona la senyora Terés, sinó que hi ha altres trens amb mercaderies perilloses i aquí, diguem-ne, que hi ha el dubte de quina capacitat tenim des de l'Ajuntament per poder influir que aquest tipus de mercaderies vagin per dalt o vagin per baix. Perquè en aquests moments nosaltres tenim dues possibilitats.

I hi ha residus, a part dels residus que ha comentat la senyora Terés, hi ha el tema del gas liquat, que sembla que passen –com van informar– unes 180.000 tones de gas liquat. I en un principi, aquest tema hauria d'anar o hauria de ser també l'excusa perquè nosaltres no perdéssim de vista els plans inicials que hi havia en matèria ferroviària, que era els de fer un bypass a la ciutat de Girona per al tema mercaderies.

No és el punt, aquest és un punt de prevenció, lògicament, però jo ho empalmo en el sentit... –ara el senyor Ribas riu–, però la qüestió que hi ha..., el tema dels riscos passa també perquè traiem una mica el trànsit perillós de la ciutat, de dins la ciutat. I això convindria reprendre, dintre de les possibilitats que existeixin, la qüestió del bypass, que és una inversió ferroviària que ha quedat, m'imagino, en aquests moments en una qüestió en "dique seco".

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, no voldria ara aquí embarcar-me en un debat que és paral·lel, però és el tema aquesta, precisament, que ha esmentat la regidora Terés dels residus nuclears, que fa molt de temps que es diu que Girona la solució seria fer el bypass perquè passin pels municipis dels veïns. Però a mi m'agradaria que escoltéssim també els municipis veïns, que en paraules col·loquials diuen: «Bé, no volem, a més a més, que la brossa de Girona ens l'hàgim de menjar nosaltres.» Ja sé que és un petit matís i un detall que no hi té res a veure, però, bé, que la solució a un problema tan complex com aquest no és tan senzilla com tirar de política *nimby* i que cada municipi ho vagi tirant al municipi del cantó. És molt més profund i problemàtic.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només, en tot cas, ja que parlem de la reserva de sòl, dir que va haver-hi l'anul·lació judicial d'aquesta reserva. Per tant, ara seria més complicat.

I segon, només per aclarir al senyor Navarro, la discussió no és en quin municipi, sinó si passa o no enmig de nuclis habitats. És això, és a dir, el tema del nuclear i de les mercaderies perilloses té a veure no tant amb si passa per un municipi o un altre, sinó si passa o no enmig d'una ciutat en què una catàstrofe podria tenir unes magnituds que no tindrien res a veure si passessin al costat de l'autopista. És això, no té res a veure. Però, en tot cas, entenc les reflexions.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

7. Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 51 - PA 89 l'Aurora.

En sessió plenària del dia 14 de gener de 2013, es va adoptar acord d'aprovació de l'avanç de la modificació puntual del text refós del PGOU núm. 51 de delimitació del Pla Especial l'Aurora, així com sol·licitar a l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació (OTAA) dels Serveis Territorials de Girona, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, el document de referència.

La motivació de l'esmentat avanç queda explicitada en el propi document objecte d'aprovació i en l'informe jurídic que consta a l'expedient.

No obstant l'anterior, s'ha considerat convenient modificar l'àmbit objecte de l'avanç, pels motius que consten en la memòria de la modificació que es preveu aprovar inicialment, redactada, previ encàrrec, pels serveis tècnics municipals, que es concreta en la voluntat de reconduir els canvis urbanístics del sector al llarg dels dotze anys que han transcorregut des de l'aprovació del vigent pla general, per a garantir la viabilitat del planejament, i millorar l'entorn de l'àmbit objecte d'actuació.

Així mateix, pels motius anteriorment exposats, i tal i com es recull a la memòria de la present modificació del PGOU, es considera que no procedeix l'avaluació ambiental del projecte i, per tant, es sol·licitarà expressament la no subjecció a avaluació ambiental al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- SUSPENDRE la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la present modificació del PGOU núm. 51, delimitat gràficament en el plànol d'àmbit obrant a l'expedient, de conformitat amb el que disposen els articles 73 i 74 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 51 - PA 89 l'Aurora, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Tercer.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i en la premsa local.

Quart.- Sol·licitar els informes corresponents als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials; i sol·licitar expressament al Departament de Territori i Sostenibilitat, de la Generalitat de Catalunya, la no subjecció a avaluació ambiental.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, tots els portaveus i regidors no adscrits ja van tenir l'oportunitat de debatre aquesta qüestió en l'anterior Ple, que la varem deixar sobre la taula per petició expressa d'alguns grups que volien visitar la zona de l'Aurora. Crec que els que van poder venir van poder constatar realment quina és la realitat en el moment actual i poder parlar d'aquesta matèria amb una mica més de concreció i, com deia, una mica amb la visió del que era.

Per fer una memòria molt ràpida, ens hem de retrotraure en el temps fins a l'11 de juny del 2002, que és quan s'aprova inicialment la modificació del planejament de l'Aurora per un pla de millora urbana. En aquest cas, com bé recordaran, perquè fou aprovat aquí a l'Ajuntament, hi havia 4.381 metres quadrats de sostre que es distribuïen en una zona amb un sòl fonamentalment privat, és a dir, la peça es distribuïa en una part privada i en un sòl públic. A partir d'aquí va haver-hi un recurs de reposició, va haver-hi uns propietaris que es van enfrontar a aquesta proposta, que va acabar tot amb un conveni que finalment pel conseller de Política Territorial d'aquell moment, doncs, va ser acceptat aquest recurs, i per tant, es va modificar i va canviar i s'atorgava en aquell moment un sostre de 7.450. I sí que es produïa una cessió de sòl públic de 15.477 metres quadrats, que, evidentment, abraçava tot l'àmbit pròpiament del pont – actualment aquest pont que ara han d'acabar a finals d'aquest any–, i que ara tenen poc a dir al respecte, perquè ja es va produir l'expropiació.

A partir d'aquí, l'Associació de Naturalistes de Girona, va instar un recurs. Ha estat un periple per tres sentències que es van dictar fins la darrera que, evidentment, el que va és a anul·lar el conveni que es va subscriure en el seu dia i va deixar i va retrotraure totes les actuacions fins al moment de l'aprovació del Pla general d'ordenació urbana de l'Ajuntament de Girona de l'any 2002.

A partir d'aquí, s'ha mantingut un debat constant amb la propietat per aconseguir unes fites molt concretes, que era garantir la viabilitat del planejament. Enteníem que no podia quedar aquella zona tal com està, perquè la degradació cada vegada era més important. Sobretot també buscàvem el manteniment del que eren les façanes industrials. Enteníem que si bé era inviable potser plantejar-nos una reestructuració de tot l'edifici pel cost econòmic que tenia, el que hauríem d'intentar procurar és que s'activés aquesta zona per aconseguir, doncs, que les façanes es mantinguessin. I sota el criteri de l'estudi de Quatre rius i una sèquia, incorporar dintre d'aquest element una visió diferent del que seria tota la zona de l'Aurora, entenent que havia de ser un paratge a recuperar, a protegir, i, evidentment, a recuperar per a la ciutat i per als ciutadans de Girona.

I en aquest cas, jugava un paper fonamental el canal de l'Aurora, que, com bé saben, se va analitzar l'expedient, doncs, el recuperem per part de l'Ajuntament. Per tant, ja podríem parlar d'un element més a incorporar –com deia avui l'alcalde aquest matí– de Quatre rius, una sèquia i una canal, perquè, evidentment, és una qüestió important de la recuperació de tots aquests elements.

Finalment també, el que han de tenir molt clar és que aquesta ordenació no suposa, evidentment es modifiquen els usos, això ja ho saben, però no es modifica la intensitat; per tant, es manté allò de l'any 2002. I per ser molt gràfic, estem parlant de 4.381 metres quadrats de sostre, amb el compromís de mantenir les edificacions existents darrere les façanes, amb renúncia clara dels usos recreatius. Deuen recordar que va haver-hi un moviment social al respecte. I, evidentment, els usos principals són dotacions i serveis privats.

I s'elimina d'aquesta modificació del planejament el que seria pròpiament la zona verda que abans s'incorporava; per tant, queda totalment a part d'aquesta gestió i queda totalment protegida i no s'hi poden fer, tal com havien reclamat aquí en el Ple, els aparcaments que inicialment ens demanaven. Per tant, queda fora i no se podran realitzar, perquè estan en zona protegida.

En definitiva, entenc que la visita va ser prou profitosa per a tots per entendre la realitat. I jo només demanaria, tal com vaig demanar en el seu moment, ja que ens aturàvem –de la mateixa manera els he demanat avui per Tomàs Mieras– per agafar un mes més, per agafar aire i reflexionar, que siguem capaços d'aprovar-ho per unanimitat per desencallar un tema que dura des de fa dotze anys i que creiem que és interessant per a la ciutat de Girona.

Obert debat, intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, vostè demana que s'aprovi per unanimitat, sé que hi ha una sentència que s'ha de complir, sé que hi ha uns acords que s'han d'executar, però al ser una aprovació inicial, jo em reservaré les al·legacions que es puguin presentar per donar el vot afirmatiu, en tot cas, a la provisional i ara m'abstindré.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, només dir, com ja vaig fer l'altra vegada que aquest tema va arribar al Ple, que per una qüestió d'incompatibilitat familiar, m'absentaré durant el debat i la votació d'aquest punt.

El senyor Carles Bonaventura abandona de la sala.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz, qui exposa, a veure, ha estat un període de reflexió que penso que ha estat positiu: ens ha permès parlar amb determinades entitats, reflexionar més en veu alta, ser presents a la visita, parlar amb els propietaris, i arribar a la conclusió que és una bona solució. El que demostra que de vegades tenir la majoria no és tenir la raó, perquè en el seu moment va haver-hi una ample majoria que va decidir quelcom que ara no fem, esmenem. És, a tall d'inventari, una bona reflexió. Tot era molt urgent també fa un temps, i es veu que a vegades l'òptica del governant pot diferir de l'espai i del temps. Bo.

Segona qüestió: en aquell moment es volia posar una macrodiscoteca. Imaginen ara què fariem amb una andròmina allà al riu, una andròmina? Perquè probablement també la moda de les macrodiscoteques van, es fan i es desfan. I per tant, hauriem d'haver fet un greu estropell.

De vegades és molt important escoltar els veïns, sobretot la gent gran, perquè coneix molt bé el territori. I les coses passen, però la memòria és molt important que no es perdi.

Segon element, a l'Associació de Naturalistes, que va poder, doncs, usar els mecanismes que tenen els sistemes democràtics per situar la justícia a l'àmbit que ha de tenir.

I per últim, jo penso que avui, després de tot això, és molt més fàcil no equivocar-se quan és una amplíssima majoria la que hi vota a favor, i molt diversa. Jo penso que en aquest cas avui l'encertem.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, voldria fer palès que avui ara estem assistint a una manera de fer política, doncs, que a mi personalment m'agrada: diàleg i escoltar. I jo crec que el regidor d'Urbanisme en aquest cas ho ha fet de forma exemplar i s'ha de reconèixer.

No enganyaré ningú, nosaltres aquesta qüestió sabíem que era molt enrevessada, hi havia moltes complicacions, molts aspectes tècnics que nosaltres no coneixíem, i no volíem prendre una decisió precipitada. Per això ens varem afegir a la demanda del senyor Olòriz de poder estudiar això a fons, de fer una visita al terreny, i això ens ha ajudat moltíssim.

També és veritat que hi ha una prova del cotó que és la posició dels naturalistes de Girona, que, bé, penso jo que amb molt bon criteri han contribuït que tot això es desencalli i arribi a bon port.

Penso que la solució que es tira endavant satisfà moltes parts i que –com diu el senyor Olòriz– és una majoria molt consensuada i molt treballada. I això per si sol és un valor i és positiu.

Jo abans esmentava que als voltants de les ciutats hi ha zones estratègiques, i les zones cultivables en són una. Per tant, penso que les zones de riu – i més com en aquest cas que té una protecció de Xarxa Natura 2000–, també és una zona estratègica, per moltíssimes raons. I per això convé tenir molta cura i no permetre que activitats econòmiques, entre cometes, «vulgars» o massa comunes, malmetin un patrimoni que és molt valuós i molt estimat.

Fer les coses d'aquesta manera, com s'han fet aquí és garantia que tots plegats hi sortim guanyant. Per tant, agrair una vegada més que s'hagin fet les coses d'aquesta manera. I hi donem el nostre suport.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup donarà suport a aquest punt de l'ordre del dia. I jo la veritat és que comparteixo la intervenció del senyor Olòriz –que no serveixi de precedent–, però des de la primera lletra fins a l'última. I jo crec que, i precisament ell que estava, doncs, al Govern en altres moments en què s'havien plantejat les propostes amb relació a tota aquesta zona de l'Aurora, jo crec que ha fet una bona explicació del que s'havia volgut fer o s'havia tingut intenció de fer i no es va fer i de què és el que finalment, doncs, avui se porta a aprovació i la proposta que finalment es fa. Que es fa –com deia el senyor Navarro– de manera dialogada i consensuada, i això ja per si sol té molt de valor.

Per tant, el meu grup municipal hi donarà suport, i espera –de la mateixa manera que ho espera el senyor Ribas com a regidor d'Urbanisme–, que aquesta proposta pugui tirar endavant amb l'aprovació, doncs, unànime –si més no avui, perquè alguna portaveu ja ha dit que no podrà ser així– si al final del procés satisfà de manera gran i de manera molt majoritària, doncs, totes les persones afectades d'aquella zona.

Intervé el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup en la línia del que han manifestat la resta de portaveus, hi votarem a favor. Estem satisfets que aquell, diguem-ne, retard en l'aprovació que vostès proposaven amb una certa urgència el passat Ple amb aquest temps ens ha permès, doncs, millorar aquella proposta inicial que s'havia fet.

Creiem que això és important, aquesta capacitat de diàleg, i per tant, agraïm al regidor d'Urbanisme la possibilitat de fer la visita, de poder-ne parlar i de poder acceptar algunes de les propostes de millora que en el seu moment varem fer.

De fet, m'agradaria recordar que en el Ple del passat mes de gener del 2013 quan el Govern municipal va proposar en l'avanç de la modificació puntual del Pla general de 2002 la delimitació del Pla especial de l'Aurora, el nostre grup es va abstenir, no tant perquè fos una aprovació inicial, sinó perquè hi havia una sèrie d'elements que no vèiem clars en la memòria que s'adjuntava en aquell moment en el projecte. Com deuen recordar, hi havia un tema d'augment de la intensitat, hi havia una sèrie d'usos que no vèiem del tot clars. Ens preocupava el tema del patrimoni industrial també.

I aquests van ser uns elements que ens van fer considerar en aquell moment que no podíem estar a favor d'aquella proposta; ens varem abstenir en tant que era un avanç. Però veiem amb molt bons ulls que algunes d'aquelles propostes que en aquell moment el regidor Ceide i el nostre grup van fer, han estat recollides. I quan veiem ara la memòria i veiem el projecte actual, creiem, doncs, que han estat escoltades.

I per tant, creiem que també aquesta és la bona manera, amb la qual es poden arribar a enteses en un àmbit que evoluciona i canvia de manera dinàmica. Si pensem que fa dotze anys que hi ha recursos contra recursos, i al final hem acabat tornant al Pla general del 2002, després de dotze anys.

Crec també –i a mode d'inventari o de reflexió, com abans es deia– que portem pràcticament una seixantena de modificacions puntuals del Pla general. No vull cap

mal al regidor d'Urbanisme, no li vull cap mal abans de les eleccions municipals, però potser ens hauríem de començar a pensar tots plegats si potser comença a arribar el moment de tornar a fer algun pla general en el sentit de les modificacions i canvis que estem fent de manera constant i que potser ens porten, atès una sèrie de canvis que s'han donat a la ciutat o de com prevèiem que seria la ciutat i que en alguns casos, doncs, no han pogut ser –com el tema del viaducte, per exemple, i d'altres–, ens fan pensar que més d'hora que tard haurem de fer aquesta reflexió. Potser no ara, però potser per al proper mandat.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui exposa, agrair sincerament, de la mateixa manera que ho han fet envers el treball que ha fet el Departament d'Urbanisme, encapçalat per tots els tècnics, perquè el dia de la visita venien els tècnics, hi ha hagut predisposició plena de tots ells. Agrair el treball fet pels tècnics i també agrair a tots els portaveus també la seva col·laboració en la gestió d'aquesta qüestió.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Palomares i una abstenció de la regidora no adscrita Sra. Plana.

En aquest moment el Sr. Bonaventura es reincorpora a la sessió plenària i ocupa el seu lloc.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, passàriem al novè punt de l'ordre del dia, atès que, com he dit abans, el vuitè ha estat retirat.

9. Aprovar definitivament el Pla de Millora Urbana d'ordenació volumètrica de la Clínica Quirúrgica Onyar.

La Junta de Govern Local, en sessió ordinària del dia 9 de maig de 2014, va adoptar l'acord d'aprovar inicialment el Pla de millora urbana d'ordenació volumètrica de la Clínica Quirúrgica Onyar, de conformitat amb el que disposa l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, promogut per l'entitat Clínica Quirúrgica Onyar, SLU i redactat pels arquitectes Pau Cobo i Valièn i Marta Elias Balaguer.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6626, de 20 de maig de 2014; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 102, de 29 de maig de 2014; i en el Diari de Girona, del dia 21 de maig de 2014, així com al Tauler d'edictes de l'Ajuntament i a la pàgina web municipal, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Simultàniament al període d'informació pública, es varen sol·licitar informes als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials. En aquest sentit, i de conformitat amb el que disposa l'article 85.5 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, es va sol·licitar informe al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el qual fou emès en sentit favorable, en data 22 de juliol de 2014.

Igualment, i de conformitat amb el que disposa l'article 87.1 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, també fou sol·licitat informe a la Comissió Territorial d'Urbanisme, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, el qual fou emès en sentit favorable, en sessió del dia 22 de juliol de 2014.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR definitivament el Pla de Millora Urbana d'ordenació volumètrica de la Clínica Quirúrgica Onyar, promogut per l'entitat Clínica Quirúrgica Onyar, SLU, de conformitat amb el que disposa l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i lliurar un exemplar de la documentació tècnica i administrativa completa a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, en compliment del que disposa l'article 88 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost.

Obert debat, intervé el Sr. Ribas, qui exposa, primer m'agradaria, perquè així avui m'ho ha preguntat la portaveu del Partit Socialista de Catalunya, la senyora Pia Bosch, en el sentit del devenir d'aquest procés, indicar que tal com va manifestar en el seu moment la secretaria per part d'aquest Ajuntament, aquests tipus de planejaments derivats s'aproven inicialment per Junta, posteriorment van a la Comissió d'Urbanisme i retornen al Ple per a la seva aprovació definitiva.

Aquest pla de millora d'ordenació volumètrica –per tant, no estem incrementant absolutament res, sinó ordenant uns volums ja existents - va ser aprovat per Junta, va ser aprovat per la Comissió d'Urbanisme i va ser aprovat també amb informe favorable per la Comissió de Patrimoni, perquè estem parlant d'un edifici catalogat, com és l'edifici pròpiament de la Clínica Onyar, l'inicial.

Perquè es facin un recorregut històric molt ràpid, ens hem de situar –i seré ràpid en aquest aspecte– en la primera llicència de sol·licitud de construcció, és del 1941 al 45, es construeix la Clínica Onyar en aquest edifici catalogat. I es produeixen dues ampliacions del mateix edifici: una l'any 1963 i l'altra segona ampliació l'any 1977.

Per tant, estem parlant de planejaments tots molt antics, és a dir, comencem des del Perpinyà fins a totes les evolucions que hi han hagut, fins arribar a l'any 77. A partir d'aquí es va configurar l'edifici que tots coneixem com catalogat; hi va haver un creixement per un dels laterals d'aquest edifici.

En el planejament de l'any 2002, quan es fa realment la delimitació pròpiament dels espais i dels volums, va quedar aquest edifici totalment, la part que havia crescut aquesta ampliació de l'any 77, marcada i afectada per un cas, hipotètic cas que aquest edifici, doncs, s'hagués d'enderrocar, s'hauria d'enretirar fins on marcava el planejament.

A partir d'aquí, també hem d'indicar que el planejament posa de manifest que en aquells equipaments que ja estan funcionant i que tenen un valor social, com aquest cas és un servei de caràcter hospitalari, es pot dur a terme, doncs, aquestes operacions d'ordenació volumètrica.

Què es fa aquí? El planejament permetia a la Clínica Onyar, a l'edifici catalogat, pujar una planta més. Evidentment, això ho complica molt. La comissió pròpiament de patrimoni no ho veia bé, perquè enlletgia pròpiament un edifici, a part de la complexitat que suposava fer l'increment per a una planta superior. I el que fem és traslladar aquest volum a la zona aquesta que havia quedat com a volum disconforme, és a dir, volum que construït amb anterioritat per una normativa posterior el taxava en una part. El que fem és, bàsicament, compensar els volums: els que es podien fer a dalt passen al costat. I per tant, d'aquesta manera també ajudem una activitat que, evidentment, es veuria obligada a canviar la configuració pròpiament del seu sistema de funcionament i li permetem que hi hagi aquesta continuïtat a la seva gestió sense afectar-la i permetent, doncs, que segueixi funcionant i adequant el planejament a la realitat física actual.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

MOCIONS

10. Moció que presenta el grup municipal del PSC referent a l'execució del Pla d'Ascensors.

El govern de la ciutat va anunciar el maig de 2012 que es duria a terme un Pla d'Ascensors que, segons el regidor d'urbanisme, beneficiaria 1.270 pisos. L'estudi realitzat per l'equip de govern identificà 127 escales de veïns on caldria instal·lar un ascensor per millorar l'accessibilitat als habitatges, així com catorze sectors de la ciutat susceptibles d'aplicar el Pla.

El dia del mateix anunci, el govern assegurà que s'havia de formalitzar un conveni amb la Generalitat per cobrir un 60% del cost de les actuacions i que, en paral·lel, s'iniciarien converses amb entitats financeres "per assolir crèdits llargs i tous per als propietaris que permetin tirar endavant l'obra".

Avui, més de dos anys ençà de l'anunci, no sabem res del Pla d'Ascensors, ni de la seva projecció ni de la seva possible execució.

En aquest sentit, proposem al Plenari el següent acord:

Que es dugui a terme el més aviat possible l'execució del Pla d'Ascensors anunciat per l'equip de govern.

Presenta la proposta la Sra. Bosch, qui exposa, es tracta d'una moció que com deuen haver vist és molt breu i molt simple. Demana que es dugui a terme al més aviat possible l'execució del Pla d'ascensors que ens va anunciar l'equip de govern.

Breument, m'agradaria parlar dels antecedents d'aquest Pla d'ascensors. Quan el 12 de novembre de l'any 2009 es va anunciar que es posarien vint-i-un ascensors al grup Vila-roja, al barri de Vila-roja, va començar un camí que jo crec que és important, interessant i que per a molts habitatges d'aquesta ciutat ha de suposar una important millora. En aquest cas, es parlava que aquests vint-i-un ascensors millorarien l'accessibilitat de 202 habitatges i que es demanaria una subvenció del 60 per cent a la Generalitat.

Vist el tema, debatut, escoltats els grups, el grup que ara està al Govern i que en aquell moment estava a l'oposició també, es va parlar de la bona idea d'estendre aquest pla a altres zones de la ciutat.

L'Ajuntament va començar a treballar al voltant d'aquest tema i el 13 d'abril de 2011 es va aprovar en aquest mateix Ple un pla de millora urbana que, en aquest cas, ja estenia l'acció a habitatges del barri del Pont Major, de Sant Narcís i de Germans Sàbat, amb un total de trenta-set edificis i un benefici de 250 habitatges en aquests edificis.

Posteriorment, doncs, hi va haver eleccions i el nou equip de govern el 30 de maig de 2012, és a dir, fa una mica més de dos anys, ens va anunciar que ja havien acabat l'estudi per fer l'extensió d'aquest pla a tota la ciutat, que pensaven que havien de ser més ambiciosos que el que abans havia fet l'anterior equip de govern, i que havien detectat fins a 127 escales que estaven, en fi, escampades per tota la ciutat. I que pensaven que tancant un acord amb la Generalitat per al finançament del 60 per cent del cost de l'operació podrien tirar endavant aquest pla que havia de millorar l'accessibilitat de 1.270 pisos a tota la ciutat. I es va dir que el regidor d'Urbanisme, el senyor Carles Ribas, va dir que entraria en converses amb entitats financeres per assolir crèdits llargs i tous, a més a més de formalitzar un conveni amb la Generalitat per cobrir el 60 per cent del cost.

Ens sembla molt bé, ens sembla excel·lent, una gran idea, però han passat dos anys llargs i vist que el Govern havia dit que a l'estiu tindria les primeres xifres per presentar a les comunitats de propietaris –fa dos estius–, ens agradaria, doncs, que aquest pla

finalment, tal com havia demanat el Grup de Convergència a l'equip de govern anterior quan es va presentar la primera vegada, que era de dir un calendari, una actuació que sapiguem, doncs, en el temps com s'anirà desplegant, que es dugui a terme aquest pla. I per això hem presentat aquesta moció.

Per tant, els demanem un vot favorable i sobretot els demanem que aquest Pla d'ascensors, doncs, es pugui tirar endavant.

Obert debat, intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, potser algunes persones poden pensar que aquesta moció parla d'una qüestió menor, d'una qüestió poc important, però des del nostre punt de vista, això no és així. Estem parlant, de fet, d'una qüestió de qualitat de vida i això sempre és important.

Accedir als habitatges per les persones grans sobretot que viuen en edificis on no hi ha ascensor pot suposar una greu dificultat. Ho sabem aquells que tenim familiars d'edat avançada que han patit aquesta problemàtica, ja sigui per no disposar d'ascensor en el bloc de pisos on viuen o perquè aquest aparell, doncs, va tenir una avaria de llarga durada que va tenir moltes complicacions a l'hora de ser reparada. Tot i que aquest cas no és un cas de la ciutat de Girona.

Però, bé, sigui com sigui, entenem que des de la meua formació considerem que cal buscar els mecanismes oportuns perquè aquest Pla d'ascensors que es va anunciar el maig del 2012 tiri endavant, i per tant, el meu vot serà favorable.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, governar és complicat, perquè entre fer la proposta i executar-la sovint apareixen molts problemes. I quan es governa després d'un altre govern és relativament fàcil fer allò que l'altre govern no ha volgut fer i tu creus que s'havia de fer. El que és complicat és fer allò que aquell govern creia que s'havia de fer i no va poder. I estem en una situació bastant semblant.

Fa bastants anys que s'han anat posant ascensors a la ciutat de Girona en pisos. La Generalitat en el seu moment va tenir l'encert de fer un programa d'ajudes i després va haver-hi l'encert de canviar la legislació, que no calia la unanimitat. De vegades el propietari de la planta baixa podia boicotejar tots els veïns de posar l'ascensor.

I això s'ha anat fent amb dos problemes: un, quan hi han pocs pisos, perquè l'ascensor no té el mateix valor en funció del pis, sinó que hi ha una maquinària, hi ha unes despeses que no és el mateix que recaiguin en cinc inquilins que en vint-i-cinc. Claríssim. Per això a la ciutat han quedat tot un seguit d'urbanitzacions de planta baixa i dos pisos o de planta baixa i tres pisos. A més, s'hi afegeix zones amb un baix nivell adquisitiu. I també s'hi afegeix que fins fa ben poc no eren grans, és a dir, fins fa ben poc la gent era relativament jove, era treballadora i estava acostumada a portar pesos. La vida és així. Ara, molta gent s'ha envellit, però els dos problemes anteriors romanen.

Clar, no és de rebut fer-ho gratis, no és de rebut respecte a tots els altres ciutadans, però és molt complicat trobar la fórmula adient, entre altres raons, perquè en alguns d'aquests pisos –en el cas de Vila-roja o d'altres llocs– no és gens fàcil posar l'ascensor. És a dir, te pressuposa també un cost afegit. I en això estem.

Jo la moció la trobo oportuna, tot i que poder un prec seria igual, però és cert que la moció té un valor, diríem, com més potent políticament.

I del que em queixo és de no haver estat informat. És a dir, ja sé que reconèixer dificultats a cap govern li agrada, més aviat agrada als governs dir les coses que fa i que fa bé. Però aquests dos anys si hi han hagut dificultats les podríem entendre –si hi han hagut dificultats les podríem entendre–, perquè altres les hem tingut quan governàvem i també ens va costar, i van arribar les eleccions i no s'havien fet. Per tant, podem entendre que hi hagin dificultats; el que no podem entendre és el silenci.

Per tant, benvinguda la moció si això ens permet que d'aquí a no massa dies se'ns informi de totes les gestions que s'han fet, dels punts forts i els punts dèbils, de com tot això es pot fer avançar. I segur, de la mateixa manera que vam votar a favor de la

proposta, trobaran tota la nostra col·laboració –poder no abans de les eleccions, ja no hi ha temps–, però que en un futur es pugui fer el que és necessari.

Intervé la Sra. Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, pensem que l'execució d'aquest pla suposarà una gran millora per a tots aquests veïns i veïnes que encara no poden disposar d'un ascensor. I com que estem d'acord amb aquest acord que proposa la moció, hi votarem a favor.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui explica, seguint una mica arran de les últimes paraules del senyor Olòriz, nosaltres donarem suport a la moció i així li ho hem traslladat ja a la portaveu del Grup del Partit Socialista, així com també al portaveu del grup del Govern, al qual, doncs, hem avançat que nosaltres donaríem suport a aquesta moció.

Jo sé que és molt maco i molt bonic presentar plans, i a més quan un pla, doncs, és com aquest o d'aquestes característiques, que finalment busca una millora important per a aquelles persones que en aquests moments tenen dificultats per accedir als seus habitatges, una cosa bàsica i essencial en la societat en què vivim. I de la mateixa manera que vostès quan presenten un pla, i més d'aquestes característiques, en fan una gran explicació, nosaltres hem trobat a faltar –i per això deia que agafava les últimes paraules del senyor Olòriz– que durant dos anys en lloc d'explicar-nos per què no duïen a terme aquest pla i quines eren les dificultats que es trobaven, doncs, simplement han optat –com han fet amb molts altres temes, malauradament– pel silenci. Per deixar com «a veure si l'oposició no s'adona o es recorda que un dia vam dir que faríem alguna cosa amb relació a aquest tema».

I aquí és on nosaltres ho lamentem, perquè si s'han trobat dificultats –que sé que sí i estic convençuda que ara el senyor Ribas com a portaveu del Govern ens ho explicarà–, doncs, haver-les compartit. I segurament entre tots haguéssim trobat la manera dialogada i consensuada de tirar endavant, si no era tot el pla de la manera que vostès ens l'havien plantejat, doncs, sí d'alguna manera que ens permetés fer alguna cosa i avançar en aquest sentit en alguns termes.

I per tant, com ha dit el senyor Olòriz i també la senyora Bosch en la seva intervenció, nosaltres esperem que després de la intervenció del portaveu del Govern almenys sí que els grups de l'oposició puguem conèixer la realitat a dia d'avui de què està passant amb aquest Pla d'ascensors que vostès van anunciar l'any 2012, i a partir d'aquí, doncs, intentar treballar i remar tots en la mateixa direcció per aconseguir si no és desenvolupar-lo tot, sí almenys una part.

Jo crec –i discrepo aquí del senyor Olòriz–, nosaltres creiem que sí que és possible desenvolupar com a mínim una part d'aquest pla abans de les eleccions de l'any que ve. Crec que no ha de ser un tema ni electoralista ni electoral ni d'una campanya, sinó que és un tema prou important perquè si ens posem d'acord i trobem solucions puguem avançar en tot allò que sigui possible amb relació a aquest Pla d'ascensors presentat pel Govern l'any 2012.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, realment quan aquest equip de govern entra –i n'ha fet una mica de memòria la portaveu del Partit Socialista de Catalunya, la senyora Pia Bosc, referent al passat com es va treballar amb el tema del Pla d'ascensors–, indicar que, evidentment, Convergència i Unió al seu moment en el plenari de l'anterior legislatura va votar a favor d'aquest Pla d'ascensors que s'havia iniciat en el seu moment, però posant un matís i una qüestió molt important, i era que enteníem que no es podia treballar un pla de millora urbana –no estem fent un pla, estem fent un pla de millora urbana, per tant, és una estructura de caràcter urbanístic que afecta el planejament de la ciutat, i ara els explicaré el perquè. I el que no podríem és quedar-nos reduïts en àmbits molt concrets de la ciutat, sinó ser capaços de, per mitjà d'aquest pla de millora urbana, tindre un mapa real i realista de quants edificis a la

ciutat de Girona, de tots els barris, requerien aquest element indispensable per a la mobilitat de la gent que hi vivia.

I els he de dir que el que va fer, en aquest cas, el Departament d'Urbanisme és redactar aquest pla de millora urbana, conjuntament amb la UMAT, i es va localitzar a tota la ciutat de Girona quins edificis requerien o tenien aquesta necessitat, fent dues diferenciacions que vull que tinguin molt clares –i per això aquí va l'explicació que em demanaven i els explicaré quina és la realitat del moment. Cada edifici té una estructura pròpia, l'edifici que admet que es pugui col·locar un ascensor interior des d'avui i des de ja el 2012, quan es va aprovar el maig del 2012, es pot fer l'ascensor. No hi ha res que ho privi, ja es pot actuar.

Davant d'això ens trobem dos focus o dos problemes molt concrets: primer, que la font de finançament que apuntava el senyor Olòriz del 60 per cent que rebíem de la Generalitat i de l'Estat espanyol va desaparèixer i estem a l'espera d'aprovació d'un nou pla d'ajuda perquè es pugui realment finançar les comunitats que requereixin la construcció de l'ascensor. I la següent qüestió que hi havia és que les entitats financeres no atorgaven préstecs a comunitats de propietaris, per una qüestió de no creure en l'efectivitat del retorn d'aquest diner.

Per tant, ens trobàvem dues dificultats: la manca d'aquest finançament del 60 per cent, que sí estava atribuït a la legislatura anterior, i poder assumir aquest 40 per cent per part dels propietaris d'aquest ens privat, que, evidentment, les entitats financeres no podien.

Els treballs que s'han fet fins ara, curiosament –i jo potser ho he anat callant i ho hauria d'haver explicat–, però en aquest Ple va haver-hi un moment que es va dir que no es treballés amb determinades entitats; doncs, just quan tenia el sí d'una d'aquestes entitats que se li havia vetat o que s'havia demanat a aquest equip de govern que no s'hi treballés, justament és l'única que m'havia donat el sí.

Llavors, ara s'està treballant per buscar altres entitats de caràcter social, tot i que tenim dificultats que hi entrin, a fi i efecte que puguin configurar aquest tipus de préstec en favor d'aquelles comunitats de propietaris d'aquells edificis que ja el puguin fer.

La segona vessant que determinava el Pla de millora urbana, que és molt més complexa, són aquells edificis –i ho apuntava el senyor Olòriz– en els quals l'ascensor no cap a dintre, sinó que s'ha de fer per l'exterior. Aquest ascensor el problema que genera és que hi ha una ocupació d'espai públic –hi ha una ocupació d'espai públic. Quan hem fet el tràmit de sol·licitar l'informe a la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya, la contestació que hem rebut és com que hi ha afectació de sòl públic i, en molts de casos, zona verda, el que hem de provocar –i ara el senyor Amores somriurà– és una altra modificació del planejament de la ciutat de Girona, perquè estem afectant sòl públic i, per tant, hi ha d'haver la reserva d'aquest sòl en favor d'aquests edificis.

La redacció d'aquesta modificació puntual del planejament de la ciutat de Girona s'està redactant, es portarà en aquest Ple, de totes i cada una d'aquelles edificacions que, evidentment, han d'envair espai públic per poder tindre l'ascensor, que envairan, bàsicament, voreres, també pot comportar eixamplar voreres en determinats carrers. És a dir, s'hauran de fer actuacions molt concretes i molt puntuals urbanístiques a cada un d'ells.

No és una modificació baladí, és complexa. Pensin que hi han carrers que tenen voreres que no arriben ni al mínim. I amb el senyor Carles Bonaventura hem parlat més d'un cop de la dificultat que pot haver-hi de col·locar una estructura d'un ascensor i que l'hagis d'esquivar. Potser bastant complex aquest tema. I s'està treballant per portar aquesta modificació en aquests edificis on l'ascensor ha de quedar col·locat a l'exterior.

De totes maneres comparteixo el criteri de la senyora Concepció Veray, és a dir, estem treballant per impulsar aquells que es puguin fer de forma immediata, que, bàsicament, seran interiors; els exteriors poden ser més complexos.

Però el que faré jo ara si els sembla bé, prepararem una taula, una comissió i així podran anar seguint totes les passes que estem fent des del Departament d'Urbanisme i estaran plenament informats dels avanços que vagi duent a terme.

Intervé la Sra. Bosch, qui exposa, en primer lloc, moltes gràcies als grups pel suport a la moció, que és una moció, a veure, jo crec que bastant elemental, però ha estat molt interessant –almenys per mi– escoltar el debat.

I hi volia afegir un parell de coses: una, per què l'anterior equip de govern va començar per determinats barris. Perquè el senyor Ribas ara ens parlava d'estendre-ho a tota la ciutat. Però jo també li volia dir que a l'hora de fer un pla una de les coses que fan els plans normalment és prioritzar, és a dir, si no es pot fer tot o si s'ha de fer en un ordre, en quin ordre hem de començar.

Crec que s'ha de tenir en compte que igual que el senyor Olòriz deia que el valor de la maquinària i el preu, diguem-ne, i el cost de l'ascensor no augmenta en funció de l'augment dels pisos o de l'augment de l'alçada de l'immoble, sinó que hi ha uns costos bàsics que són els mateixos, i per tant, quan hi ha menys alçada, el cost per pis és més elevat, doncs, també hi ha un altre tema que és molt diferent en funció de l'entorn de la ciutat, que és que no a tota la ciutat els nivells de renda són similars, no a tots els barris els nivells de renda són similars, no a tots els barris el valor i el preu dels habitatges s'assembla; de fet, hi ha una enorme disparitat entre unes zones i unes altres. I per tant, el cost de posar un ascensor i la relació i la proporció i el percentatge de cost que suposa sobre el valor de l'habitatge a un veí de determinat barri de la ciutat, que ha de fer, a més a més, aquesta obra externa perquè als pisos les escales són més estretes, és molt superior proporcionalment que el d'una altra zona de la ciutat.

No sé si ho he fet molt enrevessat. No sé si m'explico. Per tant, que a l'hora d'establir per on començar o quines han de ser les prioritats –jo crec que això, igual que s'havia tingut en compte en un inici de dir comencem pels llocs allà on aquests veïns tindran més dificultats per fer-ho privadament o per fer-ho ells, perquè a més a més hi ha aquesta circumstància que no els cap a dintre, han de fer tota aquesta altra, diguem-ne, gestió, que l'ha de fer forçosament l'Ajuntament–, doncs, que també ho tingui en compte a l'hora d'anar elaborant aquest pla. Vull dir que hi haurà veïns i hi haurà zones de la ciutat en què, malgrat que sempre és un esforç, l'esforç en proporció al valor que guanya l'habitatge canvia i canvia substancialment en funció d'aquella zona, d'aquells valors de l'habitatge en aquell sector de la ciutat, etcètera.

Per tant, que tot això es pugui parlar en una comissió, que tot això avui ho haguem pogut ni que sigui breument posar sobre la taula i parlar-ne és el que pretenia la moció, així com també obtenir el compromís de l'equip de govern que això es farà i es farà d'una manera, doncs, tan aviat com sigui possible. Li posem una exigència petita, però esperem que se l'agafi molt seriosament i que, per tant, aquesta pugui ser una tasca que la puguin començar de manera molt immediata.

Ja veu que la moció és constructiva –com procurem que sempre siguin les nostres mocions. I per tant, doncs, de nou reiterar l'agraïment i esperar que això ajudi a tirar endavant un pla que ha d'ajudar molt a la qualitat de vida de molts ciutadans de Girona.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per quinze vots a favors dels grups municipals del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Srs. Palomares, Bonaventura i Sra. Plana i deu abstencions del grup municipal de CiU.

11. Moció que presenta el grup municipal de la CUP sobre la mendicitat a la ciutat.

S'ha desestimat la proposta següent:

El fenomen de les persones que es veuen obligades per diverses causes a viure al carrer és molt antic a les societats desenvolupades i present a la ciutat de Girona des de fa dècades. Amb tot, la crisi econòmica que va esclatar el 2007 ha incrementat aquest tipus de situacions i ha empès més col·lectius de persones a situacions de pobresa, que en les seves diverses manifestacions s'han vist obligades a viure al carrer i a demanar almoïna per tal de sobreviure.

El ventall de persones indigents i que demanen almoïna és molt divers i ampli. N'hi ha de tot tipus, des de persones que disposen d'habitatge, fins a gent que literalment viu i dorm al carrer, passant per grups organitzats.

Sovint però, es cau en visions reduccionistes i es tendeix a posar tothom en el mateix sac i cada cop s'opta més per criminalitzar i acusar als diferents col·lectius de pertànyer a grups organitzats. La realitat és que hi ha situacions molt diverses, i per això les solucions genèriques per a tothom no són encertades. En aquest sentit les visions simplistes que no ataquen les causes de les problemàtiques tendeixen a empitjorar la situació.

Les administracions i els serveis socials són conscients, en general, de la diversitat i complexitat d'aquest fenomen, però sovint la ciutadania no el coneix prou bé i es tendeix a tractar la realitat de les persones indigents com una qüestió d'ordre públic i es demana que l'autoritat competent que s'actui per la via de la pressió policial. La realitat, però, ens indica que exercir aquesta pressió no acostuma a ser cap solució, ans al contrari.

En aquest sentit les recents declaracions del regidor de Seguretat i Via Pública de la ciutat de Girona, Joan Alcalà, recomanant als ciutadans i ciutadanes de Girona que no donin diners a pidolaires són ben significatives. Si el fenomen és tractat com una qüestió d'ordre públic en comptes de concebre'l com un problema estructural que s'ha d'abordar en profunditat l'únic que s'aconsegueix és ajornar la solució. La pobresa és present a Girona i amagar-la o criminalitzar-la no serveix de res sinó que cal combatre les causes que ocasionen que la pobresa es normalitzi. Sovint les persones que viuen al carrer no tenen altra sortida que demanar almoïna per a sobreviure.

Recomanar no donar diners a persones indigents és demanar a la ciutadania que miri a un altre costat quan veu algú que demana pel carrer; i precisament s'hauria de demanar el contrari, que es prenguéssin consciència de les problemàtiques hi ha a la nostra societat.

Seria més ètic recomanar a la ciutadana que s'informi sobre la pobresa estructural que hi ha a la nostra ciutat i societat o adreçar-los als serveis socials i a les entitats que atenen i assisteixen a persones sense sostre.

Reclamar des de l'administració a la ciutadania que sigui insolidària amb les persones que pateixen la lacra de la pobresa és una actitud irresponsable que no només no resoldrà el problema sinó que fins i tot el pot agreujar. La responsabilitat de que hi hagi gent demanant pels carrers és del conjunt de la societat, i no es pot promoure la insolidaritat entre persones.

Aquests sectors de població ha d'afrontar situacions molt dures. Viure al carrer és feixuc i castiga la salut. A això cal afegir-hi d'una banda la pressió policial, que castiga encara més el col·lectiu i d'altra banda cal afegir-hi la pressió de les màfies i bandes que s'aprofiten de la situació de desesperació d'aquests col·lectius. Si a més a més hi afegim les multes i l'estigmatització ens podem fer una idea de com d'insuportable ha de ser la vida d'un sense sostre.

Finalment, les normatives de civisme que han aprovat diferents ajuntaments, entre ells Girona, estigmatitzen la pobresa i la criminalitzen. Lluny de perseguir les causes que la originen busquen camuflar-la i amagar-la quan no expulsar-la del municipi. En aquest sentit caldria que el nostre ajuntament apliqués el punt 3.g de la resolució 577/X del Parlament de Catalunya, que insta els municipis a revisar les ordenances de civisme per evitar que estigmatitzin les persones en situació de vulnerabilitat i pobresa.

Per tots aquest motius, el grup municipal de la CUP proposa a ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció del següents ACORDS:

Primer.- Reprovar les declaracions del regidor Joan Alcalà sobre la mendicitat a la ciutat, i demanar una rectificació pública per part mateix senyor Alcalà juntament amb el regidor de serveis socials Eduard Berloso;

Segon.- Aturar la imposició de sancions per part de la policia municipal a les persones que exerceixin la mendicitat a Girona;

Tercer.- Iniciar una revisió general de l'Ordenança Municipal de Civilitat de Girona per tal de modificar qualsevol plantejament o article del text que pugui accentuar l'estigmatització i la penalització de persones en situació d'alta vulnerabilitat i pobresa, atenent la instància formulada en el punt 3.g de la resolució 577/X del Parlament de Catalunya.

Presenta la proposta el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en primer lloc, comentar que varem decidir presentar aquesta moció perquè diverses persones de Girona ens han manifestat una mica la seva sorpresa i el seu malestar envers les declaracions que es van produir ara fa unes setmanes del regidor de Seguretat i Via Pública en què recomanava no donar almoïna a les persones pobres que en demanen pels carrers.

Sóc plenament conscient que aquest és un tema molt complex i molt delicat i no és ni molt menys la voluntat ni d'aquest portaveu ni d'aquest grup municipal fer cap tipus de demagògia sobre això. Pensem que és un tema delicat, i en aquest sentit, doncs, serem prudents.

Està clar que la pobresa i la mendicitat i les persones que es troben en situació de sense sostre o sense llar no és un fenomen nou a Girona; ni molt menys és un fenomen fruit de la crisi econòmica que va esclatar l'any 2007. Però també és veritat que aquesta crisi econòmica ha agreujat el fenomen, no només a Girona ni a Catalunya, sinó a altres zones.

En molts països la pobresa està criminalitzada, fins al punt que en estats com Hongria o Itàlia hi han lleis que persegueixen i reprimeixen amb duresa les persones pobres que han entrat en el cercle de la marginalitat. Però també és cert que a Europa mateix hi ha països com, per exemple, Holanda, en què la pobresa no només no s'amaga, sinó que es fa pedagogia envers la pobresa. S'ensenya la realitat tal com és i s'intenten buscar mesures i solucions per intentar resoldre les causes estructurals que generen la pobresa i que empenyen persones i col·lectius a anar als carrers i demanar diners per poder sobreviure.

També és veritat que el ventall de persones indigents és molt ampli, amb unes tipologies molt diverses. I pensem que les visions reduccionistes no ajuden ni molt menys a solucionar el problema. En aquest sentit, el simplisme o la simple actuació policial no són les millors eines –no ho diguem nosaltres, ho diuen professionals– per resoldre aquesta realitat estructural, que, com deia abans, la crisi ha contribuït a agreujar.

És veritat que la majoria de serveis socials dels ajuntaments i de les administracions coneixen molt bé aquesta realitat, estan molt bé al cas; no sempre és el cas dels càrrecs electes. Faig autocrítica per mi mateix, jo no conec a fons aquesta realitat, ni

l'he estudiat ni l'he investigat a fons. I crec que això és bastant representatiu del que hi ha en el conjunt de la ciutadania: la ciutadania en el seu conjunt, pensem, no coneix aquesta realitat. En aquest sentit, pensem que recomanar a la ciutadania no donar diners a indigents pensem que no és la millor opció, sinó que seria molt millor recomanar-los que s'informin a fons d'aquest tema, que el coneguin, que vagin a parlar amb gent de serveis socials, amb professionals, que parlin també amb persones que estan vivint aquesta situació. I en aquest sentit, també pensem que la solidaritat ha de ser un acte lliure i que des de les administracions no es pot dir amb qui es pot i amb qui no es pot ser solidari.

En declaracions com les que es van produir fa unes setmanes, pensem que s'estigmatitza molts col·lectius i es fomenta també la insolidaritat envers les persones sense sostre o sense llar, les persones pobres. De vegades és de sectors –no estic dient que el senyor regidor de Via Pública ho hagi dit en aquest sentit–, però sí que és veritat que de vegades des de determinats sectors conservadors es llença la consigna que els carrers s'han de netejar de persones pobres, d'indigents. I això pensem, doncs, que no és el més adequat. Ni sancions, ni aquest tipus de recomanacions solucionen ni de bon tros aquest greu problema.

Jo mateix com a ciutadà de Girona no veig que a la nostra ciutat hi hagi un nombre molt elevat de sense sostre que demanin pel carrer. També és veritat que no tinc dades concretes per demostrar-ho. I desconec també si hi ha algun equip de carrer a Girona que faci un seguiment acurat de la realitat que viuen els sense sostre de la nostra ciutat. Però penso que de cap de les maneres hi ha una pressió insuportable envers la ciutadania de Girona de les persones sense sostre que demanen diners. Amb el benentès que és veritat que hi ha grups organitzats que s'aprofiten de la seva situació de desesperació.

Pensem també que les normatives de civisme que han aprovat el nostre Ajuntament i d'altres contribueixen a estigmatitzar la pobresa i no ajuden, precisament, a millorar la situació d'aquests col·lectius. Per això, en la moció proposem, a part que es reprovïn les declaracions que es van produir fa unes setmanes, que s'iniciï –com recomana el Parlament de Catalunya– una revisió d'aquestes normatives.

És veritat que hi ha gent pobra pels carrers, n'hi ha; gent que demana n'hi ha. Però de moment també és veritat que no hi ha cap llei escrita enlloc que digui i afirmi que cap de les persones que estem aquí o que estan treballant avui dia i tenen una situació de solvència no es puguin trobar d'aquí a un temps en aquesta lamentable situació. Són moltes les persones sense sostre que han caigut en desgràcia per diverses causes, i si miréssim el seu historial de fa un temps, veuríem que qui els hi havia de dir que caurien en aquesta situació.

Segur que si un dia ens trobéssim en aquesta situació –i tant de bo que ningú dels presents ens hi hàgim de trobar– sabrem com de dur és haver de lluitar per un tall de pa o per un simple paquet de tabac. I segur que agraiem a les persones solidàries que ens vulguin donar un cop de mà.

Per tot això, els demanem que donin suport a aquesta moció.

Intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, demanar almoïna és l'expressió més extrema de la pobresa. Les persones que es troben en situació de pobresa extrema hi arriben per múltiples factors que els resten oportunitats i no perquè sigui una opció escollida. Per tant, no es pot pretendre eradicar la mendicitat i altres expressions de la pobresa a la via pública a través de sancions del Reglament de civisme. Ja que si el rerefons és la pobresa i la marginació es requereixen actuacions integrals específiques en matèria d'atenció i inclusió social.

Un dels objectius socials prioritaris que han de perseguir els programes de civisme és precisament eradicar la pobresa i la marginació, i això s'aconsegueix no amb sancions, sinó amb actuacions educatives preventives –també ho deia el regidor anteriorment– que dignifiquen les persones i també són més eficaces.

La pobresa existeix a Girona com pot existir i existeix també a municipis d'arreu de Catalunya actualment, i no val voler-la amagar. Tot i que és un fenomen complex que requereix respostes globals entre les diferents administracions, a nivell local també li toca reconèixer i desplegar actuacions específiques integrals que incideixin sobre les situacions reals de les persones que demanen.

Girona té en funcionament actuacions per cobrir necessitats bàsiques d'atenció primària amb programes específics d'atenció a la gent que viu al carrer, i rep finançament del Departament de Benestar i d'altres administracions. Per tant, caldria abordar de forma més integral i inclusiva aquest fenomen. En aquest sentit, creiem que cal realitzar una revisió general de l'ordenança municipal de civilitat per tal de modificar qualsevol plantejament o article del text que pugui estigmatitzar i penalitzar situacions d'alta vulnerabilitat i pobresa, ja atenent la instància formulada en la resolució del Ple extraordinari del Parlament sobre la pobresa i les desigualtats, ja que creiem que l'abordatge passa per una actuació inclusiva i no sancionadora.

Per altra banda, tot i sorprendre les declaracions que va fer el regidor, no veiem adequades les manifestacions fetes, ja que els responsables polítics pel que han de vetllar és per la inclusió i la cohesió i no tant pel rebuig i la marginació.

Per tant, donarem suport a aquesta moció.

Intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, d'entrada vull dir que tampoc comparteixo les declaracions que va fer el senyor Alcalà sobre la mendicitat a Girona. Crec que aquest tema, com bé s'ha dit, és un tema prou complex i que cal abordar-lo més com una qüestió en alguns casos d'urgència social, fins i tot, que no pas com un tema d'ordre públic.

En aquest sentit, recomanar als ciutadans que no donin almoina als pidolaires que hi ha a la ciutat no és des del meu punt de vista una mesura encertada, ja que hi ha persones sense sostre que només disposen d'aquests recursos per sobreviure. A més, fer recaure en aquestes persones les sospites que formen part d'una xarxa organitzada és dificultar encara més la seva subsistència en moltes ocasions.

No obstant això, sí que és veritat que aquestes xarxes existeixen i que cal actuar-hi en contra per desmantellar-les. Però aquesta actuació mai es pot fer a costa de criminalitzar la gent que demana caritat o que demana almoina a la nostra ciutat, que, en qualsevol cas, ha de ser derivada cap als serveis socials, que per alguna cosa hi són.

Pel que fa concretament a la moció, el meu vot serà favorable. Tot i això, m'agradaria dir que més que demanar una rectificació pública el que caldria és trobar les complicitats necessàries entre Govern i oposició per abordar aquesta problemàtica d'una manera efectiva.

Així mateix, també voldria afegir que en els punts d'acord n'hi trobo a faltar un que faci referència al que he dit abans: a la necessitat de combatre les xarxes organitzades que treuen un benefici econòmic de la pobresa de moltes persones a través de l'engany a la ciutadania.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui explica, a veure, molt complicat el posicionament en aquesta moció. Molt complicat. A veure com dir-ho: a mi m'agradaria que es retirés, perquè si no, em veuré obligat a votar-hi a favor. Mirin, que es retiri o em veure obligat a votar-hi a favor a contracor. I ho intentaré explicar.

Mirin, jo sóc d'aquells que creu que l'almoina és una posició conservadora, dretana que ha amagat la pobresa a través de pensar que donant uns diners n'hi havia prou. I ha impedit durant segles les polítiques socials. I penso que l'almoina s'ha d'eradicar; no es pot prohibir, no es pot castigar, però jo recomano no donar diners. Escolti'm, no prohibiré a ningú que ho faci, però jo particularment crec que no s'ha de donar diners, en canvi, s'han de pagar impostos en funció dels teus beneficis. I sóc el primer a

pagar-los. I que amb aquests impostos es facin polítiques socials que eradiquin la pobresa. Aquesta és la meva mentalitat.

A més, estic en una ciutat que ha fet un gran esforç per eradicar la pitjor pobresa, que és la gent sense sostre. Em sobren dits d'una mà que hi hagi una entitat pública com la Sopa a tot Espanya. En canvi, he anat a ciutats espanyoles i he vist totes les sortides a les esglésies plenes de persones demanant caritat, i molta gent donant alguna cosa. Jo no em sento reflectit per això.

Que hi hagi gent que s'indigni perquè un polític ha dit fora de context quelcom que jo potser no hauria dit –i suposo que ara no ho tornaria a dir –, que s'indigni i que digui: «Mira què han dit, a més és convergent, no?» «Què diuen aquests de Convergència, mira, mira com són, mira com són que diuen això.» A mi m'han vingut a dir-ho, i sí, és veritat. Però no hi ha prou teca per a una moció, a veure si m'explico: no hi ha prou teca per a una moció.

I hem d'anar en compte a barrejar elements: la pobresa, hi ha molta gent pobra a la ciutat de Girona, molta, que no demana caritat, la gran majoria, el 99 per cent. Hi ha gent sense sostre que no ha demanat mai caritat, que demana dignitat. I aquesta és la que aquest Ajuntament i molta gent i ONG els vol donar, dignitat. I estem en un mal moment.

Que es demani més esforç a l'Ajuntament per lluitar contra la pobresa, hi estic d'acord; s'hauran de treure diners d'altres coses. Però aquest no és l'Ajuntament, ni abans ni ara, que dona menys per a aquestes qüestions.

I per això estic confús, perquè, evidentment, no puc votar en contra d'unes declaracions que jo penso que són desafortunades; no puc estar en contra que es parli d'eradicar la pobresa. I sí que vull fer un matís: pot ser que determinat sector de la policia interpreti més bé o més malament el reglament o els reglaments que hi ha, però ni abans ni ara recordo que hi hagi cap article contra la mendicitat; contra un element ambigu, un element ambigu que em preocupa d'interpretar per part de la policia, que és l'incivisme. I això a vegades és molt subjectiu: l'incivisme. Per mi una persona que està amb uns cartrons al carrer no és incívic; una persona que es pixa a la cantonada, sí. Ho dic així de senzill. Alguna vegada s'ha fet, dir-li que deixi la micció i vagi a un altre lloc més apropiat. I en aquest cas, sí que ha d'intervenir, no contra la pobresa.

I recordin que a l'actual documentació, al reglament sobre l'incivisme hi vaig votar en contra. Hi han moltes coses que no m'agraden. Però no existeix en la documentació res en contra de la mendicitat.

Per tant, voldria que es retirés en el sentit que hi han temes que sempre hem dit que en el Ple, pel temps que tenim, per la profunditat de les qüestions, és prou complexa perquè ara arribem a un acord.

A mi m'agradaria de dir, escoltin, potser estaria bé recomanar a l'amic i regidor, que digui que ha estat desafortunat –penso que sí, a vegades hi han coses que no s'han de dir– i que ens assegüéssim a la comissió informativa oportuna i treballéssim a fons quina és la situació de la pobresa, dels sense sostre, quina és la que hi ha a la ciutat. I tots hi poséssim el màxim esforç. Me sentiria més bé, perquè, si no, em veuré obligat com a grup a votar a favor, amb un rau-rau de dir: «No som justos, no ho estem fent bé.»

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup municipal s'ha llegit molt atentament i de manera minuciosa aquesta moció i ha arribat a la conclusió que té com dues parts: el punt número 1 i el número 2, sobretot el número 1, són polítics total. Vostè demana reprovar un regidor d'aquest Ajuntament i que es manifestin o que demanin disculpes dos regidors. A la qual cosa he de dir que encara no he entès per què aquest segon regidor, perquè no en parla en tota la moció i en la seva explicació tampoc hi ha fet referència, per tant, també això encara ens fa veure més clar que és un tema més polític que altra cosa.

I un tercer punt que no dista en cap lletra d'una moció ja presentada en aquest plenari el mes d'abril, la qual no va prosperar i vostès van perdre per 12 vots a 13, i vostès

avui en aquesta moció, en el punt número 3, agafen la moció del mes d'abril, copien textualment el punt que en aquell moment ja van presentar i el tornen a posar en aquesta moció, amb l'excusa sobretot del punt 1, que és, com li he dit, un tema polític. Crec que el debat no està en si un comparteix o no comparteix les declaracions fetes, en aquest cas, pel senyor Alcalà. Crec que quan unes declaracions, i a més si són d'un membre de l'equip de govern, no agraden o no s'acaben d'entendre el millor és preguntar directament a l'implicat i llavors deixar que expliqui el perquè de les seves declaracions. El senyor Alcalà, al qual vostès han fet referència tots, doncs, parlava per un tema molt concret, que són aquestes bandes organitzades que s'aprofiten de la mendicitat per treure'n un rèdit econòmic i que no ajuden en cap moment a eradicar la pobresa a la nostra ciutat, ni enlloc. Un tema com la pobresa tan important i que, a més, tots sabem que és un problema estructural –i crec que en aquest plenari n'hem parlat més d'una vegada amb relació al que suposa el fenomen de la pobresa com a problema estructural. En lloc de presentar una moció.

El senyor Olòriz deia: «No dona per a una moció.», nosaltres també ho pensem. Pensem que, home, si cada un de nosaltres hagués d'estar pendent si li agrada o no li agrada les declaracions que fan els portaveus o els membres d'altres formacions polítiques, senyor Navarro, jo potser li demanaria moltes vegades que el reprovessin per les seves declaracions, perquè també en fa alguna que estigmatitza els membres del Partit Popular. Però no ho faré mai, perquè crec que vostè té la llibertat d'expressió d'expressar el que creu i el que pensa amb respecte –sempre li ho he dit. I per tant, en aquest sentit, tots els regidors tenim aquesta llibertat de dir el que pensem i fer-ho, doncs, amb respecte i respectant també que les nostres declaracions poden agradar més o poden agradar menys.

Per això, lamentem aquesta moció. I la lamentem pel que li deia al principi, i és que creiem que s'ha intentat, doncs, fer un tema polític camuflat en una moció, i que, a més, al final el que realment demana, que és la revisió de l'ordenança de civilitat, és una còpia directa, concreta i pura i dura –m'ho deixi dir així– d'una moció que no va prosperar el mes d'abril.

I amb relació a aquest punt, que és el que crec que ha de quedar molt clar quin és el nostre posicionament, jo li repetiré les paraules que el meu company, el senyor Menacho, que en aquell moment va intervenir en nom del Grup Municipal del Partit Popular, va dir, i és que nosaltres no ens neguem ni ens tanquem en banda a fer una revisió a nivell general i global de l'ordenança de civilitat, perquè fa poc que es va aprovar i, per tant, estem a poc més d'un any que s'està aplicant i, per tant, segurament cal fer una valoració de com ha estat la seva aplicació i si hi ha alguna cosa a millorar. I en aquest sentit, no ens tanquem en banda que es faci una revisió, però primer fem una anàlisi acurada de com ha funcionat, com s'ha aplicat. Si hi han punts forts i punts febles que cal matisar o que cal canviar, estic convençuda que de la mateixa manera que el meu grup –que sí que va donar suport i va treballar molt colze a colze aquella ordenança amb l'equip de govern–, estic segura que, com nosaltres, l'equip de govern estarà disposat a parlar-ne i a si cal fer canvis i plantejar-los, fer-los. Però de manera global i no només amb relació a aquest tema que vostè ara ens planteja, i arran d'una resolució del Parlament de Catalunya. I menys fer-ho sense abans haver fet una valoració de com s'ha aplicat i ha funcionat la publicació d'aquesta ordenança.

Intervé la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, he de dir que avui estic amb plena sintonia amb el que comentava abans el senyor Olòriz. A mi també em resulta molt incòmode haver de votar aquesta moció. Fins i tot avui havíem pensat –i, vaja, és el que faré ara– demanar-li al grup de la CUP que ens deixi votar separatament els diferents punts de la moció. Si és possible, que puguem votar 1, 2 i 3 separatament. Perquè ens passa una mica el mateix que deia el senyor Olòriz. És a dir, per una part nosaltres li varem votar a favor l'altra vegada. Ens sembla que sí que s'hauria de fer una revisió de l'ordenança de civilitat. De fet, nosaltres la varem votar

en contra i hi havia diverses qüestions que no vèiem gens clares. Però, en canvi, no ens sembla que pel que fa a la mendicitat i pel que fa a una qüestió tan complexa com és la que es vol abordar amb aquesta moció, la manera de millorar la situació, la manera d'abordar-la sigui aquesta.

Per tant, sí que estem d'acord –i ja varem votar així– a revisar l'ordenança de civilitat, però, en canvi, voler resoldre un tema de la complexitat que té aquest, d'aquesta manera, no ens sembla gens oportú.

Jo també em vaig trobar que em va trucar un mitjà de comunicació demanant-me que em manifestés sobre les manifestacions del regidor Alcalà i també vaig declinar fer-ho, perquè no em va semblar que entrar en una polèmica sobre aquesta qüestió, sobre unes declaracions més o menys afortunades ajudés en res a un tema que és molt dur, molt complex i que en aquest moment, doncs, fa patir moltíssima gent.

Però és veritat també que l'Ajuntament ha de tenir alguna mesura per poder aplicar en els casos en què hi ha bandes organitzades que s'aprofiten de gent minusvàlida, que s'aprofiten de gent en situació de molta necessitat per lucrar-se i per beneficiar-se, doncs, aquells caps d'aquestes bandes; que normalment, a més a més, utilitzen persones foranes, que no són de la ciutat i que fan una mendicitat organitzada, que és el que, de fet, penalitza la nostra ordenança. I per tant, en aquest cas diu bastant clar que les infraccions greus són quan la mendicitat és insistent, intrusiva, agressiva o organitzada, o utilitza menors.

Per tant, no em sembla tant que en aquest cas el problema sigui aquest com que el problema és el que senyalava el senyor Olòriz, i que és una cosa que a mi m'amoïna moltíssim: que és que, després de més de trenta anys d'intentar superar el concepte de beneficència i passar a fer política social, amb garantia de drets, amb garantia de drets objectius, amb tot un sistema que hem anat bastint amb l'esforç de tantíssima gent –de tantíssima gent–, en aquest moment en tan poc temps haguem desmuntat i estiguem encara desmuntant tot aquest sistema per passar a un sistema en què tot el dia sentim parlar d'actes benèfics, de beneficència i de coses que jo crec que haurien d'haver passat a la història i que haurien de formar part del pròleg d'una situació, que és la que hauríem de tenir anar, que preveu, doncs, que hi ha rendes bàsiques per a la ciutadania que està en una situació de major necessitat, que preveu la satisfacció de les necessitats més elementals. I que fa allò que aquest Ajuntament des que hi ha democràcia, ha intentat fer, que és en la mesura del possible, perquè hi ha moltes coses que des del nivell municipal es poden fer només en part, però amb la col·laboració de les diferents administracions, doncs, fer allò que tots voldríem, que és garantir uns mínims de dignitat a tots els ciutadans pel fet de ser-ho.

És tristíssim que ens trobem en aquest moment amb aquest retrocés tan dramàtic de les polítiques socials; és tristíssim que veiem com la retirada que es va fer, tan inoportuna i tan desgraciada, de l'aplicació de la renda mínima a casa nostra ha generat situacions de tantíssima necessitat que fan patir tanta gent i que encara, doncs, en una cosa molt concreta, van ocupar la darrera Junta de Portaveus per les conseqüències que té en gran part haver patit aquest retrocés de les polítiques socials. Per tant, en un cas tan complicat com el que ens ocupa. I coincidim també amb el senyor Olòriz que aquesta ha estat una ciutat que ha generat, doncs, programes que jo crec que molta gent ha mirat amb admiració i moltes altres ciutats s'han vingut a inspirar en aquests programes. I, miri, hem estat regidors de Serveis Socials tant ell com jo i els coneixem amb molta profunditat. I suposo que per això també veiem amb una enorme preocupació com estan evolucionant les coses.

I és veritat que la Sopa és un equipament únic. I és veritat que tantíssimes iniciatives que hem pres en el passat en aquesta ciutat han ajudat molta gent a viure millor. Per tant, també li demanem al senyor Navarro que retiri aquesta moció, i si no ho fa, li demanem que almenys ens deixi votar separatament els diferents punts; al tercer hi donaríem suport, però als altres ens abstindríem. Més que res perquè no és oportuna, per nosaltres, la manera de tractar un tema tan complex amb aquest tipus de moció. Entenem que hi ha bona voluntat en el fons, jo n'estic convençuda, és a dir, la voluntat

de la CUP és la voluntat que això millori, però no sé si la manera de fer-ho, per nosaltres, almenys en aquests punts, ha estat la millor.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, des del Grup de Convergència i Unió, evidentment, li demanarem que retiri la moció, com ja han fet altres grups. Però també el que li voldríem manifestar és que tenim una sensació que el que pretén la CUP amb un tema molt delicat –i que vostè mateix, senyor Navarro, quan ha començat a explicar la moció ha dit que desconeixia bastant i que no havia aprofundit en el tema–, tenen la intenció de re Arbitrar un partit. I li ho ha dit fa un moment la senyora Veray. És a dir, estan reproduint un punt, que és un punt concret que no va ser aprovat en aquest Ple, que feia referència a les ordenances de civilitat, i el que potser –i ho dic amb un to el més afable que puc– però jo crec que d'una manera molt errònia, és intentar aprofitar unes declaracions d'un regidor traient-les de context, quan s'estava referint a unes xarxes que, evidentment, tots les coneixem i que altres portaveus ja han posat en evidència i que realment preocupen.

I intentar barrejar ambdós conceptes i intentar reprovar un regidor que fa una menció i que no l'ha trucat ni vostè per preguntar a què es referia, trobo que és, el que li deia, no?, intentar re Arbitrar un partit aprofitant una qüestió política per tornar a introduir un altre punt de debat, que són les ordenances de la civilitat. Que jo també voldria recordar-los el que els vaig dir en el seu moment, és a dir, aquest equip de govern intenta en tot moment dignificar; no intenta estigmatitzar ningú. Si no, jo voldria recordar-los l'actuació que es va fer amb el tema dels contenidors de l'orgànica, que crec que també han ajudat a adequar una determinada realitat.

És a dir, en el que hem de ser molt curosos és a tractar el tema. I el tema de la mendicitat, senyor Navarro, jo des d'aquí vull agrair la feina de tres persones i d'un equip. Dues persones que són tres educadors de carrer que té l'Ajuntament, dos de l'Ajuntament i un de l'IAS, com un equip especial de la policia local que tracta amb profunditat aquest tema. I li puc dir que a Girona en el moment actual ens trobem realment una base molt concreta de la realitat de la mendicitat que hi ha.

I sí que li puc comentar diverses qüestions: és a dir, tot es reconduïx a la Sopa i a altres entitats. I jo crec que Girona és exemple de com s'ha d'actuar en aquest aspecte.

Sí que és cert que hi ha un col·lectiu complex i difícil de cent persones que costa molt que els puguem reconduïr. Són persones que estan en una realitat bastant concreta, però que s'hi està treballant a través d'aquests tres educadors i a través de la policia local.

Per tant, ja hi han mecanismes. Que els hem de reforçar, cal reforçar-los? Estudiem-ho i els reforcem. Però intentar generar un debat polític d'un tema tan delicat com aquest entenem que no és el lloc ni el moment adequat. És a dir, es pot demanar amb un prec, reunir-nos, parlar-ho i treballar-ho.

Perquè, com li deia, també hi ha un tercer grup que sí que s'ha detectat en altres poblacions, que és aquesta problemàtica de les xarxes, i com deia la portaveu, fa un moment, del Partit Socialista de Catalunya, que estan fent servir menors. I que realment és una qüestió molt preocupant. I, evidentment, això ho hem d'evitar –ho hem d'evitar. I no podem posar en el mateix sac qüestions totalment diferents.

I d'això és del que feia menció el regidor Alcalà. El que hem d'evitar és que un tema que l'estem tractant amb molta cura i amb molta prudència, i que hi han serveis socials que hi estan treballant, no barrejar-lo amb altres problemàtiques que han sorgit de gent que s'està aprofitant d'una realitat. I això realment és totalment tatable.

Per tant, jo el que voldria és que la retiessin. És a dir, si volen assegurar, treballar-ho, estudiar-ho, comentar-ho, rebre més informació, estem plenament disposats a fer-ho. Però, evidentment, el que no es pot acceptar és, evidentment, frases ni que estem exercint una força policial o que estem privant. És a dir, aquestes frases crec que no ajuden a tractar un problema com aquest.

Li ho ha dit el senyor Olòriz, li ho ha recordat la senyora Pia Bosch, l'ordenança de civilitat no prohibeix la mendicitat, ni sanciona la mendicitat; el que està prohibint és que s'organitzin xarxes que s'aprofitin d'aquesta realitat. I això sí que ho hem d'evitar i això sí que ho ha reafirmat el senyor Alcalà, ho reafirma el senyor Berlosó i ho reafirma aquest equip de govern.

Intervé el Sr. Navarro, qui exposa, he de confessar-los que l'objectiu d'aquesta moció no era ni molt menys desenvolupar un pla per combatre el problema que hem estat ara parlant a la ciutat. Es referia a unes declaracions concretes. I hem aprofitat, doncs, per introduir algunes altres pinzellades i que s'iniciés un debat.

Jo personalment estic molt content que la ciutat on jo visc hagi dedicat uns minuts del Ple que representa la ciutat a debatre sobre aquesta realitat que tenim a la nostra ciutat, i que jo reitero que des del meu punt de vista està excessivament amagada a la ciutat.

També haig de dir-los, senyor Olòriz, que no retirarem la moció, tot i que sí que acceptem que es pugui votar per punts separats.

S'han dit moltíssimes coses i penso que totes molt i molt interessants: s'han manifestat aquí diversos punts de vista i penso que tots són aprofitables. Per dir-ho d'una altra manera, penso que tothom en certa manera té raó, i d'això es tracta, d'agafar el millor del que tothom ha exposat aquí avui.

El senyor Bonaventura deia que trobava a faltar a la moció el fet que es combatessin les xarxes organitzades; bé, a la moció no s'especifica, però està clar que és una reflexió que compartim al cent per cent, i que d'una manera o altra s'ha de fer. S'està fent, és veritat, però jo penso que s'ha de fer encara amb més intensitat: combatre les màfies que s'aprofiten de les persones. Però tornant a dir el que explicava la moció i el que he intentat explicar en la intervenció, la situació és molt complexa i la diversitat de casos és molt i molt gran.

Anem a pams. En primer lloc, el que volem fer –el que faré– és trencar una llança a favor dels serveis socials d'aquest Ajuntament, de la gent de La Sopa, tot l'equip que està treballant per lluitar contra la pobresa, que ho han de fer amb unes eines limitades, i que fan una gran tasca. És veritat, això és el primer que hem de fer, reconèixer això.

Dit això, s'ha generat aquí un debat sobre el tema de l'almoïna i que és veritat que és un tema que no dignifica les persones, és veritat, però jo penso que el que genera les causes estructurals de la pobresa és un sistema que es diu «sistema capitalista» i és un sistema que jo des de fa molts anys, i vostè també, senyor Olòriz, combatem amb totes les nostres forces. Aquest sistema és el que genera les causes de la desigualtat i a tot això s'hi afegeix el fet que les administracions tinguin crisis d'ingressos i no puguin fer unes prestacions socials com es mereixeria la ciutadania. Però com que està clar que cap dels aquí presents aconseguirem enderrocar d'avui per demà el sistema que genera aquestes desigualtats i també està clar que no aconseguirem perseguir els sàtrapes fiscals que evadeixen impostos i que fan que les administracions no disposin de prou recursos, que si Andorra, que si Suïssa, etcètera, això no ho arreglarem d'un dia per demà, ja ho arreglarem també mica en mica, però d'avui per demà no. Com que no ho arreglarem, sí que pensem que és important no estigmatitzar les persones que es veuen obligades a demanar a la via pública. De vegades, una persona que es veu forçada a actuar d'aquesta manera ho fa perquè necessita menjar i està desesperada i no pot esperar que nosaltres resollem les qüestions estructurals de llarg termini. Aquí hi ha dos ritmes: el ritme del llarg termini, que és combatre les causes que generen la pobresa, desenvolupar mecanismes socials i econòmics des de l'Administració que puguin pal·liar aquesta situació; però després hi ha el ritme curt, i el ritme curt tot sovint l'Administració no hi arriba. Si algú vol ser solidari amb algú, jo penso que no li podem evitar.

Penso també que és veritat i és molt cert que hi han uns professionals que fan la feina, també és cert que hi ha tota una sèrie de xarxes que s'aprofiten d'aquestes persones,

però també penso que no hem sabut encara desenvolupar els mecanismes per poder resoldre això. Per això nosaltres pensem que les normatives de civisme que s'han aprovat en molts municipis i que vostès diuen que no és així, però nosaltres pensem..., de fet, el mateix Parlament de Catalunya ho va afirmar, hi han una sèrie d'articles, no tota la normativa, està clar, però hi han una sèrie d'articles que assenyalen les persones que demanen al carrer, que s'han de rentar a les fonts, que han de dormir a sobre d'un banc; això ho assenjala i nosaltres pensem que això no contribueix a resoldre la situació d'aquestes persones.

Tots volem combatre d'una manera o d'una altra, des de perspectives molt diferents, aquest fenomen, és veritat, i tots d'una manera o d'una altra volem que les persones tinguin dignitat i que puguin viure amb una certa dignitat i no es vegin abocades a aquestes situacions, però està clar que els diversos sistemes polítics i econòmics que gestionen les misèries d'avui dia no ho aconsegueixen. Per tant, nosaltres insistim que hem d'esmerçar tots els esforços possibles a pal·liar aquesta situació i, hi insisteixo, penso que les desafortunades declaracions que es van produir no ajuden, no ajuden a pal·liar aquesta situació, ans al contrari, és cert que probablement es van descontextualitzar, és cert, no és cert que jo no m'hagués posat en contacte amb el senyor Alcalà, no és cert, varem parlar per telèfon, em va donar una explicació, ho varem debatre i aquesta explicació no ens va satisfer, però sí que varem poder parlar.

En definitiva, nosaltres no retirarem la moció. Estem contents que hagin debatut sobre això, hi ha diverses perspectives per solucionar-ho i per abordar-ho, és difícil arribar a acords i a consensos, però penso que entre l'actuació dels professionals, la denúncia que fan els moviments socials de la pobresa i les declaracions, que haurien de ser més afortunades, probablement podríem avançar una mica més que ara.

En definitiva, no retirem la moció i sí que ens posem a disposició de l'equip de Govern i del conjunt de regidors i regidores de tots els grups municipals per debatre més a fons aquesta qüestió, perquè penso –pensem– que Girona es mereix que les persones que hi visquin puguin fer-ho totes amb dignitat, incloses les persones que es veuen abocades a aquest tipus de situacions.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació separada dels tres punts, es desestima la proposta amb la següent votació:

El primer i el segon punts per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, sis vots a favor dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i el regidor i regidora no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes, i sis abstencions del grup municipal del PSC.

El tercer punt per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i el regidor i regidora no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes.

12. Moció que presenta el grup municipal de la CUP sobre la privatització del cànon de l'aigua a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB).

S'ha desestimat la proposta següent:

La Plataforma Aigua és Vida, formada per associacions socials, veïnals, sindicals, ecologistes i de cooperació per una gestió no mercantil de l'aigua a Catalunya, ha denunciat públicament que l'aplicació del Decret Llei 2/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), obre la porta a la privatització efectiva del cànon de l'aigua a l'AMB i posa en risc tant el futur de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) com l'equilibri territorial pel que fa a la polítiques d'aigua de Catalunya.

El Decret Llei 2/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, preveu que l'AMB faci un pagament únic a la Generalitat de l'ordre de 800M€ a canvi d'ingressar durant 30 anys una xifra aproximada de 130,5M€ anuals del cànon de l'aigua que la ciutadania de l'AMB pagarà en el rebut de l'aigua, és a dir, un total acumulat de 3.915 M€. Per aconseguir els diners del pagament únic, l'AMB emetrà bons a través d'Aigües de Barcelona Finance d'Agbar, recentment creada per a tal efecte. El detall de l'operació s'acordarà en un Conveni entre l'ACA i l'AMB que a hores d'ara encara no es coneix.

El plantejament de l'operació és clarament lesiu pel funcionament de l'Administració hidràulica, atès que es limitarà la seva autonomia en la gestió i la suficiència financera a llarg termini, principis fonamentals del Cànon de l'aigua, i agreuja el desequilibri territorial que pateix Catalunya. En aquest sentit, el Comitè d'Empresa de l'ACA ha manifestat la seva preocupació per aquest afer i el seu suport a aquesta proposta de moció, atenent al nefast impacte d'aquest Decret per la política hidràulica de Catalunya i l'extrema incertesa en el paper que podrà desenvolupar l'ACA en el futur.

Es destaquen els següents impactes de l'operació proposada per la Generalitat:

"L'ACA perdrà aproximadament un terç del seu finançament anual. L'ACA deixarà de recaptar, durant 30 anys, el 31% dels 416M€ actuals que ingressa a tot Catalunya provinents del cànon de l'aigua. La planificació hidrològica, les mesures de seguiment i control de la qualitat de l'aigua, les inversions en sanejament i abastament en alta, les mesures per a l'acompliment de la Directiva Marc de l'Aigua i els recursos humans per dur-les a terme, entre d'altres, es veuran seriosament afectades. Aquesta operació, doncs, suposa el desmantellament de l'ACA com a administració responsable de gestionar i planificar el cicle integral de l'aigua amb una visió integradora dels ecosistemes aquàtics de Catalunya.

"Enfrontament territorial. Es derivaran cap a l'AMB de l'ordre de 130,5M€, tot i que les despeses d'explotació de les depuradores i col·lectors metropolitans a penes si suposen 35M€. Això significa que pel cap baix l'ACA perdrà 95,5M€ anuals d'ingressos i capacitat inversora per a la resta de Catalunya; una xifra que, després de 30 anys, suposarà 2.865M€ aproximadament. La pèrdua d'aquest ingrés per a l'ACA comportarà que no es tindran els recursos econòmics suficients per a fer front a les inversions necessàries de sanejament d'aigua, abastament en alta, manteniment i millores, reutilització i preservació del medi, entre d'altres, fora de l'AMB. Cal destacar que encara serà més inviable l'equilibri territorial si aquest model s'extrapola a la resta de conques i/o sistemes de Catalunya excedentaris, on quedarà impedit l'efecte de redistribució econòmica a nivell territorial que actualment permet el Cànon de l'aigua. Si s'apliqués aquest model al Consorci per a la Defensa de la Conca del Besòs, al Consorci de la Costa Brava o als Consells Comarcals del Maresme, Osona i la Garrotxa, la caixa de l'ACA quedaria pràcticament buida. És doncs, palès, que aquest model és econòmicament inviable per al sanejament i l'aplicació de la Directiva Marc de l'Aigua al conjunt del nostre país. És evident que aquesta nova proposta en cap cas soluciona el repte cabdal entre el món local i la gestió del sanejament, sinó que l'agreuja exponencialment i es menystenen la resta d'ens locals, consorcis, mancomunitats i consells comarcals de Catalunya. Aquest impacte serà de més gravetat atès que històricament la inversió en infraestructures hidràuliques ha gaudit de cofinançament amb fons europeus UE (15 estats membres) que ha arribat fins al 75% de la inversió en algunes depuradores. En les actuals circumstàncies a l'entorn europeu UE (ampliat a 27 estats membres), l'accés als programes de cofinançament serà més limitat, i els estats més desenvolupats hauran d'assumir íntegrament les noves inversions.

Així doncs, la finalització de la inversió derivada del Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Urbanes haurà de ser suportada íntegrament pel Cànon de l'aigua.

"Els veïns i veïnes de l'AMB pagaran per segona vegada unes instal·lacions ja amortitzades. Entre el 50% i el 75% dels 800M€ que pagarem la ciutadania i els ajuntaments inclosos dins l'àmbit de l'AMB ja van ser pagats amb fons de cohesió

europèu que no cal retornar i la resta, pràcticament, han estat pagats per la ciutadania en anys anteriors amb el rebut de l'aigua. Addicionalment cal destacar que possiblement s'hauran de restar costos impositius. Dit d'una altra manera, estem davant d'una expropiació econòmica injusta a la ciutadania i als ajuntaments als que es pretén fer pagar dues vegades per unes inversions realitzades.

"Augment del deute. L'operació consistirà en titularitzar els ingressos futurs del cànon de l'aigua. Una operació d'aquestes característiques tindrà associats un costós financers, ja que s'hauran de pagar els interessos dels bons emesos per un valor aproximat de 800M€ més. Per tant, estem davant d'una operació que rondarà els 1.500M€, és a dir, els costos financers que pagarà el ciutadà de l'AMB seran 50M€ anuals recaptats impròpiament amb el cànon de l'aigua gestionats per l'AMB en base al Decret del qual promovem la seva derogació. O dit d'una altra manera, aconseguirem ingressar 800 M€ per fer front al dèficit de la Generalitat però generem un deute de 1.500 M€ a retornar en el futur per cobrir els guanys de fons d'inversió especulatiu.

"Afecció de destinació del Cànon/Objectiu d'impost finalista. La titularització del cànon de l'aigua desvirtua l'objectiu de la figura impositiva, atès que l'objectiu de l'operació és externalitzar un endeutament que no ha generat la pròpia Administració hidràulica. En les actuals circumstàncies, i després dels complicats processos de reducció de la despesa d'operació i increment del cànon, l'Administració hidràulica es troba perfectament sanejada i la seva viabilitat econòmica i financera és positiva.

Per aquests motius, el grup municipal de la CUP proposa al ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Instar l'AMB, l'ACA i la Generalitat de Catalunya a derogar el Decret Llei, de 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i no firmar el Conveni que s'hi contempla.

Segon.- Informar de l'adopció de l'acord la Plataforma Aigua és Vida mitjançant el correu electrònic: aiguaesvida@gmail.com o l'adreça postal: Carrer Múrcia 24, baixos, 08027 Barcelona.

Presenta la moció el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, presentem aquesta moció d'Aigua és Vida, la presentem perquè l'entitat Aigua és Vida no ha pogut fer les gestions per presentar-la i ens ha demanat que la presentem nosaltres. Es presenta ara precisament perquè la mateixa entitat demana que molts ajuntaments del país...

El senyor alcalde prega silenci als assistents.

Reprèn la intervenció el senyor Navarro, qui exposa, gràcies senyor alcalde per aquest arbitratge. L'entitat demana que diversos ajuntaments del país aprovin aquesta moció. La moció fa referència, com han pogut comprovar, a la privatització, denuncia l'entitat, del cànon de l'aigua de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Una operació que segons l'entitat, que nosaltres també compartim, té efectes sobre la totalitat del territori català, inclòs Girona i els municipis de la rodalia.

Com s'ha pogut copsar, la plataforma Aigua és Vida situa l'origen d'aquest problema en el decret del passat mes de juny, que es va aprovar amb els vots favorables de Convergència, Esquerra i l'abstenció del PSC i l'oposició d'altres grups representats al Parlament, com Iniciativa i la CUP. Es va aprovar que l'Àrea Metropolitana de Barcelona faci un pagament de 800 milions d'euros a la Generalitat a canvi d'ingressar durant trenta anys una xifra de 130 milions d'euros anuals, és a dir, l'ingrés del cànon de l'aigua del conjunt de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Sembla ser que l'Àrea Metropolitana de Barcelona farà aquest pagament emetent bons i venent-los a accionistes, la qual cosa generarà interessos i també incerteses.

La funció d'aquest cànon de l'aigua és la de gestionar des d'una perspectiva global tot el cicle de l'aigua en el seu conjunt i centrar-se en la fase de la depuració. En aquest

sentit, en les darreres dècades s'ha fet una gran feina amb l'ACA, i prova d'això és que en els nostres rius, inclòs el nostre estimat riu Ter, hi torna a haver llúdrigues, s'han restaurat els ecosistemes i en alguns trams fins i tot ens hi podem banyar; sense la feina de les depuradores i de l'ACA i la mobilització ciutadana, dels moviments socials, això no seria possible. Els esforços per mantenir els ecosistemes hídrics han possibilitat també que el turisme rural i les activitats fluvials siguin una realitat al nostre país; amb uns rius bruts i contaminats, tothom sap que el nostre país seria un indret més aviat hostil i sense futur.

Aquesta moció detalla amb força precisió els números de tot el conjunt de l'operació i explica que, d'una banda, l'ACA pot veure minvar una part dels seus ingressos, els que fan referència al cànon a la zona de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. I això pot posar en risc la mateixa sostenibilitat de l'Agència Catalana de l'Aigua. I, d'altra banda, també explica que amb aquesta pèrdua d'ingressos es posa en risc la viabilitat de les instal·lacions de sanejament d'altres parts de Catalunya que tenen menys població, la qual cosa ens pot situar en un escenari d'incerteses ambientals bastant greus. En efecte, si les zones més poblades sustenten l'ACA amb el cànon i això queda en mans privades, ja no es podrà dur a terme la funció d'equilibri territorial del cànon i les depuradores gestionades per l'Agència Catalana de l'Aigua.

Gestionar les conques hídriques i el cicle de l'aigua des d'una perspectiva global i integral és imprescindible, entenem, per la bona salut del territori català en el seu conjunt; la qualitat dels nostres rius és un valor en si mateix. Però si privatitzem les poques estructures d'estat de què disposem, entenem que fariem un flac favor al nostre país, als nostres rius i a les generacions futures.

Precisament a Catalunya la Generalitat ja ha privatitzat diversos trams de la gestió de l'aigua, la gestió en alta, que efectuava ATLL ha estat venuda a Acciona, que està en litigi amb una altra empresa. La part en baixa està en la seva pràctica totalitat, excepte les zones públiques, en mans d'Agbar i de «La Caixa». I ara es vol vendre una altra fracció, que és la fracció de les depuradores. O sigui que un tribut públic que paguen els ciutadans per poder costejar la fase de depuració i de sanejament pot passar directament a ser gestionat per mans privades; mans privades que tenen com a primer objectiu fer negoci. Si ens venem a trossos tot aquest patrimoni, difícilment, entenem nosaltres, podrem assolir un país lliure el proper 9 de novembre.

És veritat que l'ACA està endeutada, és veritat, això no es pot amagar, però ha fet un gran esforç de sanejament. Probablement part d'aquests costos d'endeutament s'haurien pogut evitar si hi hagués hagut una gestió més acurada i més eficient. Però, bé, aquest és un debat que no és ben bé el que estem parlant.

També és veritat que volem fer palès que gran part dels problemes de liquiditat que té ara mateix la Generalitat de Catalunya i consegüentment les administracions que presten serveis més sectorials, com aquest de l'ACA i les depuradores, es produeix perquè l'Estat espanyol a través del famós dèficit fiscal fa que l'Administració estigui escanyada. Però també és veritat que part del problema l'ha originat el ferotge paper dels defraudadors fiscals nostrats, que en tenim molts a casa, que s'entesten en evadir diners i impostos a Andorra i a d'altres paradisos fiscals i posen en risc les nostres pròpies finances públiques i, de retruc, el país. El resultat d'uns i d'altres, com es pot comprovar, és catastròfic. Però també entenem que per solucionar aquests problemes de liquiditat, entén l'entitat Aigua és Vida, vendre's el patrimoni del país no és cap solució.

En definitiva, i acabo, entenem que la funció d'aquest cànon ha de ser finalista, ha de servir per a una funció ecològica de restauració dels ecosistemes hídrics, dels rius, per depurar les aigües residuals. No pot ser que aquest cànon serveixi d'aval d'una operació financera molt complexa que passarà en mans privades un patrimoni públic, la qual cosa ens pot posar en un escenari de moltes incerteses.

Per tant, els demanem que donin suport a aquesta moció, nosaltres pensem que el nostre riu Ter l'hem de seguir conservant com està ara i encara millorar-lo, volem que hi continuï havent llúdrigues, volem que ens hi puguem banyar i volem que sigui un riu

amb vida, i pensem que aquesta operació posa en risc tot això. Per tant, els demanem que votin a favor de la moció. Gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, la formació a la qual pertanyo sempre ha defensat i a mi alguns m'ho deuen haver sentit dir més d'un cop que l'aigua i, per tant, també la seva gestió ha de ser considerada un servei bàsic, un servei a la ciutadania i no pas un negoci per a cap empresa privada. Tal com s'explica en la moció presentada per la CUP, l'aplicació d'aquest decret obre la porta a la privatització del cànon de l'aigua a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la qual cosa pot perjudicar econòmicament l'ACA.

Aquest decret, a més, també pot tenir conseqüències negatives en l'equilibri territorial en el que fa referència a la gestió de l'aigua i debilita, per tant, el poder de l'ACA com a Administració responsable de gestionar el seu cicle integral.

Per tant, el meu vot serà favorable a la moció.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, compartim plenament el contingut de la moció, és més, aquesta és una moció que hem presentat el nostre Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida a molts ajuntaments de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, precisament és una moció estàndard que ve de Barcelona directament i, per tant, evidentment que nosaltres hem estat promotors i impulsors d'aquesta moció des de l'entitat Aigua és Vida.

Volia començar dient que hagués estat bé poder compartir aquesta moció amb la CUP per l'experiència d'haver-la presentat en molts municipis de l'àrea de Barcelona, precisament perquè també estem a l'entitat Aigua és Vida a diferents localitats i també aquí a Girona. I, sobretot, per «gironitzar-la» una mica, perquè, és clar, és una moció estàndard, que és per a l'àrea de Barcelona, però que té unes implicacions importants. No m'estendré en tot el que s'ha dit anteriorment, perquè evidentment el contingut el compartim plenament, però sí dir que aquest conveni, que encara s'ha de redactar entre l'ACA i l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'esborrany que ens consta té una afectació sobre els plans de retorn del Ter fets per l'anterior Govern d'Entesa, ja que s'estipula un cabal «concessional» que fa molt difícil el retorn del cabal, almenys sense indemnització milionària al concessionari. Per tant, creiem que aquestes repercussions sobre el retornar el cabal aprovat i el conveniat anteriorment, aquest és un greuge molt important perquè suposa tot això que diu que no hi haurà més possibilitat d'utilització lúdica, utilització natural, etcètera, perquè limita aquest cabal aprovat i acordat anteriorment amb el Govern anterior.

Per tant, per totes aquestes qüestions, nosaltres hi donarem suport.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, el meu grup s'abstindrà en aquesta moció. Com deia ara la senyora Terés, el partit que representa l'ha presentat en molts municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, ho trobo coherent i correcte. Jo el que encara no he entès és què fem nosaltres avui debatent una moció que parla de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la qual cosa espero que coses que afecten a la ciutat de Girona l'Àrea Metropolitana de Barcelona no vulgui anar més lluny.

Miri, el meu grup al Parlament de Catalunya, que és on es va debatre el decret llei al qual vostè fa tota la referència, va tenir un posicionament molt clar, malgrat vostè ho ha obviat totalment. Perquè, clar, vostè ha explicat què havien fet tots els grups representats en aquest Ajuntament menys el meu. Vostè ha explicat què va fer CiU, què va fer Esquerra, què va fer la CUP, què va fer Iniciativa i què va fer el PSC. Doncs ho digui, el PP va votar en contra igual que la CUP, ho digui, no li farà mal, de veritat que no li farà mal. Jo li recomano, jo parlo de la CUP, no hi ha problema. Escolti, la CUP, Iniciativa i el PP varem coincidir a votar en contra d'aquest decret al Parlament de Catalunya, que era on es va debatre i on s'havia de votar. Per això el meu grup no

votarà en contra de la seva moció, però tampoc li votarà a favor. Perquè crec que hauríem de centrar les mocions a la nostra ciutat i li he dit en més d'una ocasió.

Abans hem debatut una moció molt senzilla, jo li deia aquesta tarda a la senyora Bosch, és tan senzilla i tan clara el que demana la moció del PSC, que jo crec que era impossible votar-hi en contra. Imagini's que l'equip de Govern s'ha abtingut i no li ha votat en contra, però era una cosa que afectava la ciutat de Girona, el Pla d'ascensors. Vostè avui ens parla d'un tema de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, el nostre posicionament on tocava el varem tenir i varem dir «aquest decret llei no ens agrada», és una operació financera per tapar un deute que en aquests moments té l'Agència Catalana de l'Aigua i els famosos 2.300 milions que apareixen als pressupostos de la Generalitat del 2014 que ningú sabia d'on sortirien. Bé, doncs aquest decret llei va posar llum sobre allò que molts preguntàvem d'on sortirien aquests diners.

Per tant, allà on ens hem hagut nosaltres de posicionar ho hem fet, a partir d'aquí, crec que la ciutat de Girona no estem ni tan bé, ni tenim tants pocs problemes, com perquè ens haguem de preocupar de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. I aquesta és la raó per la qual nosaltres ens abstindrem.

I, sincerament, jo sé que vostè ha fet un esforç molt gran per intentar «gironitzar», que deia la senyora Terés, o de trobar un punt de connexió amb Girona, però de la mateixa manera que quan hem parlat de l'ATLL aquí en aquest Ple hem coincidit vostè i jo, el seu grup i el meu, en molts detalls perquè efectivament això de l'ATLL va ser una «chapuza», m'ho deixin així i així li hem traslladat al Govern, que afectava les comarques gironines i Girona, en aquest cas, l'Àrea Metropolitana de Barcelona sincerament li he de dir que en aquest grup municipal d'aquest Ajuntament, no el meu partit, d'aquest Ajuntament, li queda una mica lluny. El meu partit on realment s'ha de debatre aquest tema, que és al Parlament de Catalunya, ja va dir què en pensava i era que aquest decret llei no li agradava.

Per tant, nosaltres aquí, seguint el que li he dit, que no és un tema de ciutat, ens abstindrem en coherència també a allò que varem fer al Parlament de Catalunya.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, jo seré més breu. El nostre grup evidentment no està d'acord que s'ignori el cànon de l'aigua durant trenta anys, això segurament no cal ni tan sols explicar-ho, i menys per pagar despesa general del Govern; aquesta és una operació financera que jo crec que no hi podem estar d'acord, evidentment. I no podem estar d'acord que es vulguin tornar a ingressar diners altre cop gràcies al cicle de l'aigua i no per destinar-ho al cicle de l'aigua, sinó per quadrar els pressupostos generals, no hi podem estar d'acord.

En canvi, sí, i també la senyora Veray feia referència al seu grup al Parlament de Catalunya, nosaltres també fem referència al Grup Socialista al Parlament de Catalunya, i allà el Grup Socialista va dir que estava d'acord que es traspasés una part del cànon als ens locals i que això a l'àrea metropolitana, si els ens locals estaven d'acord a fer-ne determinada gestió, que era una cosa que s'havia de respectar. I vostè sap que en el nostre cas també aquesta voluntat que siguin els ens locals els que puguin exercir les seves responsabilitats i puguin fer-ho de la manera que creguin més convenient, evidentment hi estem d'acord.

El tema és complex i jo m'he estudiat el debat en el Parlament de Catalunya, sé que hi han molts interrogants que van quedar sense resposta en aquest debat, però per descomptat crec que és un debat que no ha de tenir lloc en aquest Ple. A mi em sap greu ser una mica reiterativa, però intentem en el nostre grup ser coherents amb aquest criteri, que és un criteri que el que intenta és que aquest Ple es centri en els temes que s'han de centrar, que hi han molts temes que ens sembla que és important de tractar. I, per tant, atès que amb alguns elements de la moció estem absolutament d'acord, amb d'altres tenim interrogants i dubtes, i sobretot creiem que aquest debat és un debat que s'ha de fer, que té una complexitat important i que s'ha de fer en el lloc on es pugui tractar amb aquesta profunditat i amb aquesta complexitat, nosaltres en aquest cas també ens abstindrem.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el Grup de Convergència i Unió, ja que parlem de ser conseqüents, serà conseqüent amb el que va fer el Grup de Convergència i Unió al Parlament de Catalunya i votarem en contra d'aquesta moció presentada. Però sí que jo el que li voldria indicar és el que li ha dit d'una manera molt clara la senyora Terés, és a dir, és una moció estàndard de les que s'han presentat a Barcelona, estàndard de les de Barcelona. Em sembla que l'única vegada que surt la paraula «Girona» és quan a la part final diu «Girona aprova», és l'únic moment. No surt mai més en tota l'exposició de motius de la moció la paraula «Girona». I quan s'ha fet ara l'intent de «gironitzar», es parla d'un suposat conveni que encara no s'ha aprovat, però que s'ha llegit un «borrador», que no saben quin és, que afectarà els cànons de l'aigua. No el podem aprovar perquè entenem que no és una temàtica i no volem ara nosaltres posar-nos en qüestions que afecten l'Àrea Metropolitana de Barcelona, entenem que cada Ajuntament ha de vetllar pels interessos que li són propis i Girona té els seus. Per tant, aquesta moció queda bastant lluny.

Però si el que vol sentir manifestar a aquest equip de Govern, que ja ho ha dit altres vegades, és: ens preocupa el cabal dels rius, volem recuperar els cabals dels rius i seguirem lluitant per tenir el cabal que pertoca a la ciutat de Girona.

El senyor alcalde pregunta al senyor Jordi Navarro si vol afegir alguna cosa.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, qui expressa, seré breu. Miri, nosaltres serem molt clars: volem aigua neta i aigua neta vol dir que hi hagi aigua al riu, que vol dir que hi hagi cabal, i neta vol dir que estigui ben depurada. I per fer això, cal que efectivament l'Àrea Metropolitana de Barcelona no ens espolii l'aigua, com ens està fent des de fa dècades, però també cal que les depuradores i l'ACA puguin fer la seva feina.

A veure, senyora Veray, vostè ha insistit molt amb el tema de Girona. Veig que avui sembla que m'interpel·li contínuament, no ho sé, potser és perquè s'acosta la Diada de l'Onze de Setembre, necessita que els seus vegin que aquí hi ha marxeta, miri, no passa res. A veure, aquest és un tema que afecta de ple a Girona, absolutament de ple. L'operació que es vol fer que afecta el conjunt de l'Àrea Metropolitana de Barcelona tindrà efectes col·laterals en tot el territori. Aigua és Vida en la seva moció i en els seus posicionaments públics està alertant que aquesta mesura pot tenir conseqüències directes en el conjunt del territori.

Ara mateix el conjunt de l'àrea metropolitana està format aproximadament per uns 5,5 milions d'habitants, tot el sistema de gestió hídrica està integrat per tots aquests habitants. Què passa? En el conjunt de Catalunya, el pes específic que té aquesta part del país en la recaptació d'impostos, concretament del cànon de l'ACA, fa que el gruix dels impostos es recullin en aquella àrea del país, del territori. Però, és clar, després un cop l'ACA ha recaptat reverteix aquests beneficis en el correcte funcionament de les infraestructures de gestió del sanejament en el conjunt del territori. Si aquests ingressos que depenen de l'Àrea Metropolitana de Barcelona baixen perquè se'ls queda una part privada, està clar que el total d'ingressos de l'ACA haurà baixat. Què passarà? Doncs que s'obre la porta a moltes incògnites i interrogants per saber si el conjunt d'infraestructures que hi han repartides pel territori, inclòs Girona, depuradora de Campdorà, depuradora d'Anglès i de rodalies, podrà seguir tenint sostenibilitat econòmica; si aquella operació tira endavant, tot això queda en entredit.

És per això que Aigua és Vida ha fet una crida a tots els ajuntaments del país, de tot el Principat de Catalunya, al fet que aprovin aquestes mocions en el seu territori, en defensa del seu patrimoni local, però també en solidaritat amb tot el conjunt del territori. Perquè, és clar, aquí ara, si cal, ens podem posar tots a fer competició de «gironisme». Jo no estic massa en forma, però els juro que correré molt per competir, vull dir, seré el més «gironista» que calgui, faré tot el que pugui per ser el primer. Ara

bé, el nostre estimat riu Ter passa un tros per Girona, però els rius, els ecosistemes hídrics són molt més amplis, no és només el nostre trosset de municipi. Nosaltres hem de cuidar el nostre trosset, però el riu en la seva totalitat i la conca en la seva totalitat és un patrimoni molt més ampli que diverses administracions hi han d'aplicar la seva pròpia gestió. Per tant, no hi ha cap contradicció en aprovar aquesta moció que afecta directament a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, però insisteixo que ens afecta indirectament a nosaltres.

Res més a dir, volem l'aigua i la volem neta, volem que hi hagi cabal i volem que estigui amb bona salut. Res més. Gràcies.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui manifesta, senyor Navarro, que no era un tema gironí li han dit dos portaveus més, malgrat vostè només s'ha dirigit a mi. Jo podria haver tingut un debat molt agre amb vostè, vostè ha dit moltes bestieses en la seva presentació i ha dit fins i tot que era culpa de Madrid, per variar, segons vostè, cosa que no és. Per tant, estic molt tranquil·la, estic molt relaxada, li he parlat amb molt de respecte i amb molta tranquil·litat. I de la mateixa manera que el que m'acaba d'explicar a mi li deu haver explicat als altres dos portaveus, malgrat no els hagi ni nomenat, perquè aquí sembla que jo sóc l'única que li hagi dit, quan vostè, i li he dit d'una manera molt i molt conscient, ha obviat, perquè ni el públic que hi ha aquí present ni els que ens segueixen per Internet, ni els periodistes sabessin que el meu grup en el Parlament de Catalunya ha defensat que no està d'acord amb aquest decret llei.

I una cosa molt ràpida. Miri, l'ACA té un deute molt gran acumulat de fa molts anys i d'una època, que ja sé que no agrada sentir a alguns partits que hi ha aquí, una mica llarga del tripartit al capdavant de la Generalitat de Catalunya. I, li ho diré, jo cada vegada que he proposat que es millori i s'arregli la plaça Catalunya, la plataforma famosa de la plaça Catalunya, sap què m'han contestat tots? Que l'ACA està arruïnada i que no cal que ho demani perquè no ens ho farà mai.

Per tant, conec molt bé quina és la situació econòmica de l'ACA. La situació econòmica de l'ACA no és nova, la portem arrastrant molts anys, per tant, tot el que ara vostè ens ha explicat que això farà que a Girona es pagui més, es pagui menys, que no sé què, escolti, tot això que ho diu una moció que jo respecto d'Aigua és Vida i el que pensa vostè, però no és en aquests moments una veritat absoluta, ni demostrada.

Jo li segueixo dient: parlem de Girona, parlem de l'ACA, parlem de Girona. Què ha de fer l'ACA a Girona? Amb què ha d'invertir l'ACA a Girona? Jo aquest debat, escolti, el tinc amb vostè i amb tots els membres d'aquest Ajuntament quan vulguin, perquè això és el que realment a mi em preocupa, les inversions que l'ACA ha de fer en aquesta ciutat, que en el fons és pel que tots els ciutadans i ciutadanes, tots els gironins i les gironines, ens van escollir, perquè defensem, treballem i arribem a consensos i a accions que millorin la nostra ciutat i la qualitat de vida de tots els que hi viuen.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació queda rebutjada per deu vots en contra del grup municipal de CiU, cinc vots a favor dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes i deu abstencions dels grups municipals del PSC, PPC i els regidors no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés i senyora Glòria Plana Yanes.

13. PRECS I PREGUNTES

Intervé la senyora Glòria Plana, qui formula una pregunta al regidor senyor Alcalà. El dimecres passat es van tirar unes runes pel carrer Barranc cap a dos quarts de deu del vespre, es va trucar a la Policia Municipal i no hi va anar. I era veure si en tenia constància i si és que no hi van anar, per què no hi van anar.

De la mateixa manera també li volia comentar que tot i que encara hi ha gent que s'està punxant i que hi ha ionquis pel sector de Mas Ramada, que s'intenti vigilar una mica més i que es prenguin les precaucions.

I, per altra banda, demanar al regidor de Medi Ambient, senyor Fàbrega, que es millori el manteniment i sobretot el tema dels escocells que estan plens d'arbres i les voreres també.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, qui exposa, la formació en la qual milito, Reagrupament, porta a terme des del mes d'abril una campanya d'enviament de correus electrònics al secretari general de les Nacions Unides, el senyor Ban Ki-moon, en defensa de la consulta del 9 de novembre, que ja supera els quinze mil correus. I aprofito l'avinentesa per convidar els presents a participar-hi, només han entrar a la web de reagrupament.cat. En aquest sentit, des del mes de juliol aquesta campanya s'ha fet extensiva als alcaldes de tots els ajuntaments de Catalunya i voldríem saber si l'alcalde de Girona, senyor Carles Puigdemont, ja s'hi ha sumat i ha enviat aquest correu a les Nacions Unides.

Després un prec a la senyora Isabel Muradàs sobre un tema que ja hem comentat alguna vegada i que ja s'ha tractat al Consell Municipal de l'Esport. Ara s'ha confirmat que el Govern espanyol ha rebutjat la petició de la Generalitat i del món de l'esport català perquè es flexibilitzés l'aplicació del cobrament de la seguretat social als col·laboradors de les entitats esportives sense ànim de lucre. Com bé sap, aquesta mesura –ja ho hem comentat més d'un cop– posa en risc la supervivència de molts clubs esportius que fan treball de base a Catalunya i, en el cas concret de Girona, demanàriem a la regidora que es fes una trobada urgent amb aquestes entitats de la ciutat per decidir com poder fer front a aquesta situació.

Intervé la senyora Núria Terés, qui exposa, una primera pregunta és sobre l'estat de la passera de Mas Ramada, saber com està el tema de la passera sobre el riu Onyar.

La segona qüestió té a veure amb quins aspectes comunicables pot donar aquest Ajuntament en relació amb la planificació del 9 de novembre. És a dir, quins aspectes vostès estan ja pensant, estan planificant de cares a aquesta data i que amb certa confidencialitat puguin ser comunicables, almenys als grups que ho demanin conèixer. Una altra qüestió és demanar quina és la propera data de la Taula pel Dret a l'Habitatge, perquè fa molt temps que no es reuneix el plenari d'aquesta taula i voldríem que això es fes amb urgència.

També voldríem demanar que l'any passat les ajudes al menjador que es van donar des d'aquest Ajuntament, malgrat eren per a tot el curs, es van començar a donar a partir del mes de gener del curs passat i voldríem saber si aquest any es faran efectives ja des del dia 15 de setembre, dia en què oficialment comença el curs escolar i, relacionat amb això, voldríem saber també l'estat del tema del menjador escolar i el menjador, entre cometes, «social» de l'escola del Pont Major per tal de saber quina és la previsió d'aquest projecte.

I finalment una qüestió que, no ho sé, potser durant l'estiu hi ha algunes normes que deixen de funcionar o es relaxen i, en aquest cas, sembla que s'està allargant el tema i faria relació a dues qüestions. Una és la circulació de cotxes dintre del Barri Vell, que alguns veïns ens han comunicat que han notat un increment del pas de cotxes; si això significa que no funciona la càmera o potser són unes sensacions i prou, però els veïns ens ho han comunicat així. I després, el tema de les motos sobre les voreres, novament em refereixo a la plaça Marquès de Camps, disposa d'un bon aparcament a sobre la vorera per a les motocicletes i voldríem saber què ha passat o què pensen fer.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, qui formula una pregunta per a la senyora Isabel Muradàs referent a l'anunci que es va fer la primavera passada sobre diverses reformes en diferents escoles: a l'Eiximenis es deia d'ampliar el pati, obres al Migdia, a l'Escola el Pla. Voldríem saber si s'han pogut fer i com està el tema.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui formula unes quantes preguntes. Una també fa referència al tema del 9 de novembre; és la que ha fet la senyora Terés, m'hi afegeixo. Una altra és en referència a tot el tema del Parc Central. Va aparèixer a la premsa que vostès s'entrevistarien amb Adif d'aquí un temps, voldríem saber què es preveu i que tenen previst exigir, i a veure com podem actuar per resoldre tot això.

Precisament sobre el Parc Central dir que hem vist fa poc que al carrer Bisbe Sivilla s'hi formen basses. No sé si és una deficiència de l'obra, bé, és una observació que ens han fet, ho hem anat a veure i en tenim fotografies.

També dir que hi ha uns arbres de la zona que s'ha arranjat al Parc Central del cantó del carrer de Bisbe Sivilla que s'han mort, dels arbres grossos que es van intentar salvar, que va ser molt complicat. Hi ha com a mínim un arbre gros que feia molta ombra que s'ha mort. I a veure quan començarà també la replantació de la resta d'arbres.

Pel que fa a la Devesa, també voldríem a veure si ens poden donar dates del tema del Pla especial, de quan se'ns convocarà als grups municipals. El senyor Ribas ens va notificar en una comissió que se'ns informaria o se'ns convocaria. Ens agradaria saber dates.

En referència al fons Santos Torroella també ens agradaria saber una mica de calendari, com estan les negociacions amb la Generalitat, què es preveu.

D'altra banda, també dir que en referència a alguns contenidors d'escombraries ens ha arribat que, per exemple, a la zona de Sant Narcís hi ha molta proliferació d'insectes, sobretot als contenidors d'orgànica; potser s'hauria de fer una mica més de manteniment.

I també en referència a un carrer de Girona, que és al carrer Pompeu Fabra, la part que hi ha la zona de la Generalitat, que des de fa un temps la Generalitat ja no encén els llums, la façana està bastant fosca i el carrer en el seu conjunt està una mica fosc. I se'ns ha demanat a veure si es pot corregir això alguna manera. També se'ns ha dit – tot i que jo ja he manifestat que em sembla que no és possible– que en el cantó de la Generalitat no hi ha ni un arbre i, per tant, no hi ha ombres. Però, bé, com que hi ha la zona de sota, potser es podria corregir amb jardineres o alguna cosa.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui exposa, el primer que volíem plantejar-li era un prec, un prec reiteratiu, bé, ho hem fet en altres ocasions i en altra forma i avui li fem amb prec. I és que, si us plau, doni compliment a la moció que es va aprovar presentada pel meu grup amb relació als plans de dinamització comercial que abans, durant el Ple, n'hem parlat, en el qual li demanàvem que es fes un estudi per part dels Serveis Tècnics d'aquest Ajuntament de quins barris necessitaven més o necessitaven menys aquests plans de dinamització comercial. Si l'han fet, no ens l'han ensenyat i, si no, doncs bé, vostè avui n'ha parlat d'alguns. Ens agradaria saber també quina visió general tenen, que facin aquest pla que li varem demanar amb una moció aprovada, després amb una altra moció que li demanàvem que complís la moció aprovada. Bé, avui jo els ho faig en forma de prec perquè crec que no dóna per a més mocions i que es pot resoldre, n'estic convençuda, amb un prec en aquest plenari.

En segon lloc, voldríem demanar-los que revisin la neteja i també la manca d'il·luminació d'algunes zones de la ciutat, perquè ens han arribat queixes dels veïns. I, en aquest cas, és a la zona de Montilivi, molt concretament a la plaça Miquel Coll i Alentorn, en la qual els veïns ens han mostrat la seva preocupació per la manca de neteja i sobretot per la manca d'il·luminació. Ens agradaria que ho revisessin.

Així com també ens agradaria que revisessin, perquè hem rebut queixes i preocupació de diferents ciutadans i ciutadanes de Girona amb relació al semàfor que hi ha al carrer Francesc Civil a la zona de la plaça Prudenci Bertrana. Els arbres tapen el semàfor en aquest moment i, per tant, això pot tenir alguna conseqüència relacionada amb la inseguretat vial, perquè no es veu bé de quin color està el semàfor. I això també passa en un dels semàfors ubicats al carrer Migdia a la zona més o menys de

l'Institut Sobrequés o del gimnàs Wellness. En aquells semàfors d'allà, les branques dels arbres tapen o treuen visibilitat a aquest senyal vial.

També ens agradaria saber en aquest grup municipal, arrel de la Junta de Portaveus celebrada divendres amb la presència del Defensor del Ciutadà, que va mostrar la seva preocupació amb relació al fet que les seves recomanacions malgrat ser acceptades per vostè directament sembla que no acaben de tirar endavant. Doncs també ens agradaria saber, arrel d'aquesta informació que varem conèixer divendres, quines accions o mesures prendrà aquesta alcaldia per tal d'evitar que això segueixi passant.

També hem rebut queixes –i, per tant, els demanàriem que ho revisessin– de l'estat en què estan les voreres del carrer de la Creu, sobretot el tram entre el carrer Migdia i el carrer Joan Maragall. I també, en aquest cas, que revisin la il·luminació, perquè també els veïns ens han dit que és un tram del carrer de la Creu que és un pèl fosc. Jo no sé si en molts casos, nosaltres ho hem anat a mirar, es deu una mica als arbres. Jo crec que en molts casos possiblement el que hauríem de revisar són els arbres i la poda d'arbres, si s'ha de fer més o millor, en aquest cas. Jo no ho vull prejutjar d'entrada, però sí que els demanàriem que ho revisessin.

I llavors una altra cosa que els volíem comentar, en aquest Ple també n'hem parlat a vegades, de la manca d'informació que rebem els grups de l'oposició. Miri, jo no vull que se m'agafi com una crítica al que han fet, sinó que el que critico és que en aquests moments el meu grup, i he parlat amb la majoria de portaveus dels altres grups, a ells tampoc se'ls ha donat la informació, ens ha sorprès molt conèixer un vídeo de promoció de Fires directament a una web i a les xarxes socials, ens ha sorprès molt conèixer la programació musical de Fires directament als mitjans de comunicació. Bé, jo crec que no sé si una comissió especial de Fires, a la Comissió de Promoció Econòmica o en una Junta de Portaveus, però penso que aquesta informació és susceptible que abans sigui explicada als grups municipals d'aquest Ajuntament i després sigui donada a tota la ciutadania, només faltaria. Per tant, no li critico el vídeo de promoció de Fires, que quedi clar, sinó al fet que a mi m'ha sorprès que aquest vídeo s'hagi difós sense que els grups de l'oposició sabéssim ni tan sols que tenien intenció de fer-lo. Per tant, en aquest sentit, sí que demanàriem que siguin més curiosos a l'hora de transmetre informació a tots els grups municipals que formem part d'aquest Ajuntament.

I ja per últim, ja acabo, sí que li vull fer un prec molt concret i una pregunta. Primer, m'agradaria saber si vostè ha donat l'ordre de fer canvis en els noms dels comptes de Twitter institucionals que té vostè i que té aquest Ajuntament, al qual de cop ha aparegut que la u d'Ajuntament és una «uve» i que la o de Girona, d'alcalde de Girona, és una «uve». Si vostè ha donat aquesta ordre com a alcalde de Girona per fer aquests canvis als comptes institucionals que té vostè com a alcalde i aquest Ajuntament, jo li demanaria que la tiri enrere i que rectifiqui. Si vostè no ho ha demanat i és qui gestiona aquests comptes de Twitter, que està clar que és d'algú perquè s'han fet tuits mentre vostè estava aquí presidint el Ple i no els ha fet, perquè no l'hem vist amb el mòbil a les mans, doncs llavors demanaria que cridés l'atenció a la persona que gestiona aquests comptes i els ha canviat. I li insisteixo, en els comptes de tuits institucionals, jo en el seu de Carles Puigdemont i en el del Grup de Convergència i Unió no m'hi poso, només faltaria, però crec que en els comptes de Twitter institucionals ha de posar «Ajuntament de Girona» com correspon i «alcalde de Girona» com correspon, perquè és institucional i representa tothom, independentment del que pensi i del que cregui sobre l'Onze de Setembre, sobre la «uve», etcètera, amb tot el respecte del món pels que pensen en aquest cas diferent al que pensa el meu grup municipal. Crec que és de sentit comú el que li demano tenint en compte que només em refereixo, i vull que quedi molt clar, als comptes aquells que són institucionals i que han de representar tota la ciutadania de Girona.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, qui formula dues qüestions. Una amb relació al Pla de mobilitat que ja s'ha acabat el termini per presentar esmenes. Volíem demanar-li al regidor Alcalà, i a l'alcalde també, lògicament, que convoqui la Taula de Mobilitat per parlar de com han quedat les al·legacions que s'han presentat i que si pot ser que no sigui poc abans del Ple que ha de fer la seva aprovació definitiva. Ja sé que està en el procés de la Generalitat, però si està previst que en el Ple del mes de desembre es pugui aprovar el Pla de mobilitat definitiu, que la Taula de Mobilitat ens la convoqui de manera que hi hagi una mica d'espai per poder treballar aquestes i altres qüestions.

I després amb relació a temes de neteja, al carrer Sant Joan Baptista la Salle, i també en algun altre carrer de l'Eixample, hi ha uns arbres que no sé com es diuen, això en Jordi Fàbrega ens ho podrà dir, són un arbres molt macos, però tenim les voreres ben empastifades pel que deixen anar i s'hauria de fer-hi una neteja una mica a fons, perquè rellisca, la gent que anem amb rodes també derrapem una mica. Són uns arbres que fan fulla vermella, o sigui, són com uns pruners bords, són molt macos, però és que el terra el tenim una mica relliscós.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, qui expressa, volia fer una pregunta. A mitjans del mes d'agost es va jubilar l'enginyer que treballava a l'àrea de Medi Ambient. Llavors he anat mirat el tauler d'edictes, a la part d'oferta d'ocupació, i encara no he vist que s'hagi convocat cap procediment per cobrir aquesta plaça. Jo voldria saber quan ho pensen fer i quin sistema pensen utilitzar, perquè és una plaça de molta responsabilitat, precisament una de les funcions que tenia aquesta persona era fer el seguiment i el control de Girona + Neta.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui formula tres preguntes ràpides. Una del barri de Montilivi respecte del casal cívic Girona Montilivi, que tot i que és responsabilitat de la Generalitat, el del carrer Josep Ametller, s'estan tancant alguns serveis de cura personal que afecten a usuaris de Girona. Llavors, els usuaris que estan quedant sense aquest servei, el seu centre de referència seria el del Pla de Palau, el d'Ernest Lluch, però aquests serveis no es donen. Per tant, seria o instar la Generalitat que els mantingui o donar aquest servei des del centre cívic municipal.

Des del barri de Germans Sàbat, del Grup Germans Sàbat, hi ha hagut una reordenació de contenidors sobretot a la zona entre la riera i l'autopista. I tota una zona de veïns ha quedat sense punt de recollida de residus, han d'anar pràcticament a la plaça Germans Sàbat. I sol·liciten a veure si és possible situar contenidors més propers, ni que sigui d'orgànica i de rebuig, que són els més utilitzats.

I finalment un grup de veïns de Pont Major, dos blocs de la plaça Maria Auxiliadora, que fa un o dos mesos van expressar unes problemàtiques relacionades amb la connexió de les aigües del bloc amb el sanejament. Estant tenint problemes importants d'humitats i d'aigües a les parts baixes, tant que han hagut d'anular fins i tot un ascensor per perill i fa un o dos mesos més o menys que estan esperant resposta de l'Ajuntament i almenys a ells no els consta. I voldríem saber com està aquesta situació, perquè sobretot en un dels blocs la situació ja és bastant greu.

Intervé el senyor Àngel Quintana, qui formula dues preguntes. La primera, quan varem tornar de vacances l'1 de setembre varem veure que s'anunciava que s'havia desbloquejat el tema de la futura biblioteca provincial de Girona, sobretot l'acord entre el Ministeri i la Generalitat. I era saber si han començat ja el trasllat, quan està prevista la data d'inauguració i com està el tema.

La segona qüestió, que havíem llegit a la premsa el tema que es pensava equipar una nau per posar una part del fons Santos Torroella i el fons municipal mentrestant no s'exhibeixi. Voldríem saber com està aquest tema, on està aquesta nau i què es pensa fer.

Intervé el senyor Xavier Amores, qui exposa, vull fer dos precés de mobilitat molt senzills. Un amb relació a quatre guals que estan a la cantonada del carrer Caldes de Montbui amb carrer Migdia que paguen els veïns per aquests guals i que ens diuen que han fet queixes reiterades perquè altres veïns les utilitzen com a zona de càrrega i descàrrega, com a aturades puntuals i que tot i les queixes no han acabat de resoldre aquest problema.

Un altre prec també de mobilitat, que podria ser més aviat un suggeriment, és al voltant de la zona de l'escola Annexa, ara d'aquí poc començarà el curs escolar. L'any passat es donava la circumstància que es veia tota la zona d'àrea verda pràcticament buida sobretot a primera hora, que és quan hi ha més volum de pares deixant els nans i, en canvi, aparcant tots en mala posició al carrer Sol o als carrers del voltant, molt a prop del pas de zebra, que podria donar peu a algun accident. I potser seria pensar si d'alguna manera aprofitem aquesta circumstància, ja que tota la zona és àrea verda i a aquella hora precisament està bastant buida, que és una hora, a més, que ens diuen que coincideix normalment quan passen els agents a posar multes, si hi ha gent que està aparcada sense el tiquet, si podríem trobar alguna manera perquè en les zones on es van recollir els nans es podria pensar alguna manera de resoldre aquesta circumstància, aprofitant la bondat de la zona verda i que en aquests moments no està precisament plena. Hi ha moltes escoles on això no és possible, en aquest cas sí que ho és i, per tant, podria ser un bon suggeriment.

I l'altre és un prec potser més important que potser hauríem pogut presentar com una moció i crec que probablement hauria tingut el recolzament de diversos grups, però que varem pensar que potser era millor fer el prec directament a l'alcalde. Al voltant del Parc Científic i Tecnològic i les notícies que hem anat llegint darrerament, que evidentment entenc que, com ho hem parlat més d'una vegada, per part de l'alcalde, hi ha un compromís d'ajudar i de trobar la manera de portar a bon port el projecte del parc, que és pensar potser d'intentar fer un cert «gironisme», intentar potser convocar els diputats al Parlament dels diversos grups parlamentaris, de Convergència, del PSC, del Partit Popular, d'Esquerra, d'Iniciativa, és a dir, de tot el conjunt de parlamentaris en el Parlament, com al Congrés, per intentar fer aquesta pressió més institucional a les negociacions que pugui haver-hi, especialment a la Generalitat, que pot tenir un paper important a l'entorn d'alguns edificis, i especialment a l'Estat.

Amb anterioritat jo recordo el paper important d'alguns dels diputats al Congrés, estic pensant potser molt especialment en el cas de la Montse Palma, estic segur que ara també hi ha diputats que potser poden tenir més capacitat d'interactuar amb l'Estat, amb el Ministeri, i pensar si d'aquesta manera, liderat potser des de l'Ajuntament i amb el rector, segur, però des d'aquesta posició més institucional, fent una pressió més des del territori, potser podríem aconseguir més facilitats en la negociació que no pas si ho fa només la universitat o parcialment o individualment potser ho estan fent tots els grups parlamentaris pel seu compte, que no en dubto, perquè és un tema d'interès conjunt. Per tant, potser si ho fem de forma unitària, no esperem que els problemes ens els resolguin ni a Barcelona, ni a Madrid, des de Girona fem la pressió que calgui.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui exposa, és un prec que és reiteratiu perquè el vam fer en el darrer Ple, de fet, el varem fer, a més, en forma de pregunta i jo personalment el vaig fer també en la Junta de Portaveus d'una manera emfàtica. I es tracta de la preocupació que té el nostre grup amb relació a la situació social que s'està produint en el barri de Font de la Pólvara arrel de les operacions de tall de la llum en els diferents habitatges i a diferents edificis en els quals hi havia persones que estaven il·legalment connectades al corrent elèctric.

En el Ple passat va ser la senyora Barbero, regidora del nostre grup, que va fer aquesta pregunta. I, a instàncies d'aquesta qüestió, el senyor Berlosó ens va explicar en el Ple, i així queda recollit en l'acta que hem aprovat avui, que s'estava treballant per resoldre aquesta problemàtica i que s'estava treballant per ajudar les famílies que no podien fer front a la despesa que suposa la connexió i el comptador, a fer un

finançament ajornat, a terminis, i a buscar la fórmula d'ajudar les famílies que en aquest moment ni tan sols disposaven dels recursos per a aquest pagament ajornat.

El que ha passat des del darrer Ple fins ara a nosaltres ens ha preocupat enormement. De 16 pisos que eren els que estaven afectats quan varem fer el darrer Ple, hem passat a 127 pisos en el període de juliol cap aquí. L'última operació, operacions que, a més a més, es fan amb un desplegament molt gran de mitjans, en algun cas hi ha hagut aproximadament cent efectius de policia al barri acompanyant aquestes operacions, a l'última operació que es va fer dimecres de la setmana passada es van inspeccionar 64 habitatges i es va tallar la llum a 48. El total d'habitatges en els que s'ha tallat la llum és de 127 i vostès es poden imaginar que evidentment en algun cas –i aquests casos s'han publicitat a través dels mitjans de comunicació– s'han detectat activitats delictives, en d'altres casos el delicte detectat és la connexió il·legal del llum i és la majoria que s'ha trobat aquesta qüestió.

La nostra preocupació és que evidentment no es pot permetre que hi hagi persones connectades il·legalment al corrent, això és evident. Però també és evident que quan es fan aquestes operacions se li genera una obligació a l'Ajuntament amb relació a la situació social de la població que es troba en situació de fragilitat i que aquella operació que el senyor Berlosò ens explicava que s'aniria fent paulatinament s'haurà de fer d'una manera molt apressada, i més si es compleix allò que han fet declaracions els responsables d'aquestes operacions i és que aquestes operacions seguiran i que s'arribarà a pentinar –i ho diuen així– tot el barri i que preveuen que es pugui arribar a tallar el llum a més de 300 habitatges, parlen de 350. Jo crec que no se'ns escapa a ningú la quantitat de població afectada, que es tracta de pisos en els quals normalment hi viuen famílies bastant nombroses, que tenen infants i que tenen gent gran.

Feta aquesta consulta i aquest prec que correguéssim perquè hi havia en aquest moment situacions que s'havien d'atendre de manera urgent i immediata, les reitero avui al Ple. Crec que el prec també ha anat fent el seu camí, l'hem fet arribar reiteradament i voldríem saber quina és la seva previsió amb relació a aquesta problemàtica tan complexa, evidentment tan complexa, que no és gens senzilla d'atendre, però que hi ha una responsabilitat de l'Ajuntament per atendre les necessitats més bàsiques, que ens l'atorga la llei i, per tant, hem de saber com hi hem de fer front i de quina manera preveiem fer-ho.

El senyor alcalde disposa la resposta als prec i preguntes formulats:

La senyora Plana, senyor Alcalà, preguntava pel carrer Barranc, unes runes que s'havien abocat a la nit, que s'havia avisat la Policia i semblava que no s'havia fet cas de l'avis. Senyor Alcalà, té la paraula.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui exposa, la Policia em passa cada dia les novetats, senyora Plana, i en llegeixo cada dia entre seixanta i setanta, no recordo les del dimecres. Ja les recopilaré i li passaré la informació.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, senyora Plana, quan vostè ha parlat de Mas Ramada, les punxades de Mas Ramada, no sé a què es referia exactament.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui explica, de fet, al Sector Est tenim un dispositiu ja des de fa anys conjunt amb Mossos, que és el dispositiu CAU, hi ha una patrulla constant allà que varem incrementar i que també hi és ara a les nits i està controlant aquestes situacions, ho anem fent, penso que han baixat. Aquí es parlava de molta presència policial, els veïns ens estan demanant presència policial, parlem d'un altre concepte, però vull dir que allà hi ha un dispositiu des d'abans del mes d'abril, al febrer, que no hem deixat de fer, pot ser que hi ha algú que pugui passar, però no estem controlant.

Intervé el senyor alcalde qui expressa, senyor Fàbrega, preguntava també la senyora Plana amb relació als escocells i al manteniment dels espais de l'entorn dels arbres.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, en referència a la neteja d'escocells, fa un parell de mesos va començar a treballar una colla de persones que feien treballs per a la comunitat i varen fer tota la zona de Font de la Pólvora. Ara la setmana que ve començarà un altre equip d'aquests que li deia i ha d'anar continuant per Puigvístós i Montilivi, precisament. I li deia una mica amb les mocions que han anat presentant en aquest Ple determinats grups polítics d'anar deixant de banda els herbicides i anar-los substituint per aquestes accions puntuals.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, el senyor Bonaventura preguntava per una carta que jo diria que ja l'he enviada, la vaig enviar abans d'anar de vacances, però ja li verificaré demà. Comprovaré que efectivament s'hagi fet perquè la voluntat pròpiament és fer-ho.

Li preguntava també a la senyora Muradàs amb relació a la petició denegada del Govern català perquè, en fi, es pogués posar algun tipus de solució al pagament de la seguretat social d'aquells clubs sense afany de lucre.

Intervé la senyora Isabel Muradàs, qui explica, efectivament aquesta petició que ha estat tan reiterada per banda de la Secretaria General de l'Esport i que ha tingut tants esforços, també fins i tot dels diputats a Madrid, finalment no ha estat atesa, el tenir aquesta sensibilitat cap als clubs i cap a l'esport base i això és veritat que és un problema i pot suposar un perill per a moltes d'aquestes entitats. Havíem pensat de fer aquesta reunió, però ho farem tenint en compte la Secretaria de l'Esport aquí a Girona, perquè, en tot cas, les recomanacions que el senyor Joan Tibau ja feia, també fins i tot a través dels mitjans, es puguin fer a través d'ells ja que ells han estat portant aquesta negociació de primera mà.

Intervé el senyor alcalde qui exposa, senyor Ribas, la senyora Terés demanava per l'estat de la passera de Mas Ramada.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui expressa, indicar-li a la senyora Terés que es va aprovar el projecte el 21 de març de 2014, va ser publicat el 14 d'abril de 2014 al BOP, va haver-hi l'exposició pública que va finalitzar el 15 de maig, i ara només estem pendents que l'ACA emeti l'informe favorable, que comptem rebre'l aquest mes de setembre i iniciar les obres que tenim un pressupost de 80.309,02 euros.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, em preguntava la senyora Terés i el senyor Navarro també amb relació a quines previsions hi ha que es puguin comentar pel que fa al 9 de novembre. De fet, l'únic que hi ha formalment és una carta de la vicepresidenta del Govern ja fa bastants mesos, no recordo si va ser el mes de març o el mes d'abril, que va enviar a aquest Ajuntament entre altres, demanant la disponibilitat de l'Ajuntament en la participació de la consulta pel 9 de novembre en el marc de les diferents iniciatives que hi havia previstes per emparar aquesta consulta. Varem respondre la nostra total disponibilitat, lògicament, i el Govern està preparant, i ens consta que és així, la consulta del dia 9 de novembre. Més enllà d'això, a l'Ajuntament se li ha requerit res més.

Per tant, en el seu moment entenc jo que quan el Parlament aprovi la llei de consultes i hi hagi la convocatòria del decret, entenc que si després hem de fer alguna cosa l'Ajuntament amb relació a la consulta i se'ns demana algun paper, doncs seran informats puntualment d'això. Però, de moment, l'única comunicació formal és aquesta que els dic.

Amb relació a la data per a la convocatòria del plenari de la Taula pel Dret a l'Habitatge, senyor Eduard Berloso.

Intervé el senyor Eduard Berloso, qui exposa, està previst convocar la taula directiva de la Taula del Dret a l'Habitatge dintre d'aquest mes de setembre, com també la taula dels pisos buits. Totes les taules està previst convocar-les dintre d'aquest mes de setembre.

Respecte a les ajudes de menjador, que l'any passat, és cert, que es van començar quan varem començar a tenir la informació per banda dels directors de les escoles, per a aquest curs 2015-2016, evidentment el dia 15 de setembre no es podrà començar, perquè l'objectiu d'aquestes beques és el fet que si algun alumne d'algun menjador pel motiu que sigui no l'ha pogut gaudir, llavors fem la intervenció que es fa des de l'Ajuntament. Atès que encara per banda del consell comarcal no se'ns ha comunicat qui són els beneficiaris de les beques i qui no són els beneficiaris de les beques, estimem que dintre del mes d'octubre es podrà començar a fer aquest ajut de beques, atès que ja tindrem també, diguem-ne, respostes per banda de les direccions dels diferents col·legis dels alumnes que hagin pogut quedar sense beca i que estimin els directors que aquests nens se'ls tindria d'atendre.

I quant a l'estat del funcionament del menjador Carme Auguet, evidentment tira endavant el projecte social amb Restaurants del Cor, que seran els que portaran la gestió de la cuina del Carme Auguet, atès que a més a més és un projecte social que es compromet que en moments que no hi hagin els menjadors escolars, atendre el col·lectiu d'infants que derivi els serveis socials de l'Ajuntament, doncs poder-los atendre al menjador de l'escola.

El senyor alcalde demana a la senyora Muradàs si vol ampliar la informació.

Intervé la senyora Muradàs, qui exposa, tal com ha comentat el regidor, la cuina i evidentment el menjador es posaran en funcionament la setmana que ve puntualment com a totes les escoles, i estem acabant d'ultimar amb la direcció de l'escola el pla de funcionament del menjador per tal que pugui ser aprovat en el Consell Escolar. I, per tant, no hi ha cap problema a posar en marxa aquest projecte.

Intervé el senyor alcalde qui comenta, preguntava també la senyora Terés, perquè suggeria que hi havia o donava la sensació que hi ha un augment de la circulació de cotxes al Barri Vell, si hi ha hagut un increment o no. I després també alhora preguntava per la proliferació de motos aparcades damunt de les voreres. El senyor Alcalà li respondrà.

Respon el senyor Joan Alcalà, qui explica, evidentment l'increment del turisme a la ciutat de Girona ha influït en el que és la circulació i, en el Barri Vell, ha incrementat no perquè la càmera no funcioni, perquè la càmera funciona, el que sí que hi han són navegadors que et porten, depèn del que posin, cap al centre. Ens hem trobat alguna vegada més un vehicle estranger, sobretot, que el navegador els porta fins a la plaça del Vi i això genera aquest moviment. I, per altra banda, ja sap que no es sanciona fins que no han passat tres vegades i a la quarta es sanciona. Fonamentalment ho atribueixo a aquest fet.

I referent al tema de l'aparcament sobre la vorera a la plaça Marquès de Camps, m'ho ha comentat més d'una vegada i té raó, hi han vehicles que estacionen allà. El fet que aquesta vorera no tingui la continuïtat, perquè hi han els contenidors, fa que la gent estacioni allà la moto, però realment no hi poden estar. Per tant, tornem a insistir que es sancioni si cal.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, la senyora Anna Pujolàs preguntava per l'estat de les reformes de determinades escoles de la ciutat. La senyora Muradàs li respondrà.

Respon la senyora Isabel Muradàs, qui explica, les reformes de les escoles que s'han plantejat han estat centrades en tres eixos que ja hem explicat altres vegades: temes d'estalvi, seguretat i estat general de l'edifici; dintre de les possibilitats pressupostàries que tenim, evidentment. I, en tot cas, en alguns casos durant aquest mes d'agost s'han anat fent actuacions, però tenim encara pendent el retorn d'algun dels serveis, com per exemple sostenibilitat, en temes de calefacció, també del que hagi pogut fer o el que ha pogut fer la Generalitat. I per això tenim pensat fer el resum de totes les actuacions dins d'aquest mes de setembre i, per tant, els informariem en la propera Comissió Informativa.

Algunes de les millores que s'han plantejat són en les sirenes d'emergència d'algunes escoles, fer una segona sirena en aquells espais en els quals es pensa que no arriba prou el soroll, millorar la pintura d'alguns centres, façanes no hem pogut, però a nivell d'interiors o de patis sí que s'està intentant i, a més, fer projectes amb les AMPA, cosa que està donant molt bon resultat a moltes escoles. I algun projecte, per exemple, que també volem posar en marxa, que és instal·lar LEDS en una escola i detectors de presència per tal de veure si amb això també aconseguim fer l'escola més eficient.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, el senyor Jordi Navarro demanava per l'entrevista. L'entrevista la tindrem el dia 10 i, per tant, abans d'anar-hi m'agradaria ser prudent i, en tot cas, crec que el regidor els va comunicar o sinó aquesta és la intenció, que després de la reunió faríem una reunió de la comissió per explicar els detalls. Però, en qualsevol cas, no hi anem a plantejar res de nou que no conegui Adif i que potser, si en el seu moment no s'haguessin produït uns fets que tots coneixem que van afectar Adif, ja haurien estat resolts i probablement tancats, perquè aquesta és la voluntat de l'última vegada que varem tenir la trobada, haurien estat resolts i tancats. Hi anem amb aquesta voluntat, però permeti'm que sigui prudent i discret d'una reunió que encara no s'ha produït, però que es produirà, com els dic, demà passat.

Plantejava algunes qüestions, concretament una problemàtica, diu, de basses al carrer Bisbe Sivilla. El senyor Ribas li respondrà.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui exposa, li he enviat immediatament un whatsapp perquè jo vaig estar-hi just el dia després de les pluges i no les vaig veure, per tant, pot haver sortit després. Si m'envia les fotografies, doncs millor.

I quant als arbres, per l'experiència que tenim el regidor Fàbrega i jo, en especial d'uns arbres que varem plantar a Josep Maria Gironella que ens pensàvem que eren morts i han revifat, esperem un temps, siguem prudents abans d'actuar, perquè així com ens ha succeït a Josep Maria Gironella que han revifat, doncs esperem a veure si podem aconseguir el mateix en aquest cas.

Quant a la plantació, es fa per test, estem esperant la recepció dels testos i serà a finals d'aquest mes, de ben segur que ja es produirà la plantació dels que falten.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, en relació al Pla especial de la Devesa, senyor Ribas.

Respon el senyor Ribas, qui explica, la Devesa, tal com se'ls va comentar a la comissió, ara es convocarà als portaveus, estem acabant de fer el dossier, que serà la base de treball que haurem de tenir tant els electes com els que volem iniciar el procés de participació que des de l'UMAT, en aquest cas encapçalat pel senyor Jordi Xirgu, ho estem preparant, en breu se'ls convocarà. Sí que hi ha hagut un problema personal que ha afectat aquest tècnic que no hi ha pogut ser en aquests darrers dies i això pot motivar un retard, però jo compto que a partir de l'11 els podrem convocar tranquil·lament i farem la trobada al respecte.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, amb relació al fons Santos Torroella, el mateix que li he dit al senyor Olòriz abans, de fet, negociacions ja es van fer en el seu

moment, ja no n'hi han, el que s'està és pendent de la feina que ha de fer la comissió de valoració de la Generalitat que ha de determinar, diguéssim, les obligacions tributàries dels hereus davant de la recepció d'un fons que té un valor determinat. En paral·lel i al marge d'això, com li he dit, una part de la biblioteca personal i d'algun arxiu personal que no està vinculat a aquella altra donació sí que ha arribat a Girona, però és al marge evidentment de la decisió que faci la comissió de valoració de la Generalitat. Ara la pilota està a la teulada de la Generalitat, que ha de fer la seva feina, en aquest sentit, i que l'està fent, i suposo que quan tinguem notícies al respecte ens les comunicarà. Nosaltres no som actors en aquest procés.

Demana també el senyor Navarro per l'estat dels contenidors d'escombraries de Sant Narcís i suggeria que hi havia una proliferació d'insectes, especialment a les orgàniques. El senyor Jordi Fàbrega li respondrà.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, els contenidors d'orgànica ara en aquesta època els netegem més sovint que la resta de contenidors. Ara bé, els contenidors d'orgànica a vegades puntualment, depèn del que s'hi aboqui es pot donar aquesta circumstància que vostè diu. Però, de totes maneres, si de cas, com que ja ho seguim, ja passaré un avís.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, demana també el senyor Navarro perquè hi ha poca il·luminació, que la façana de la Generalitat a la banda de Pompeu Fabra no està il·luminada. Senyor Ribas.

El senyor Carles Ribas, respon, en aquest aspecte el que farem és posar-nos demà en contacte amb la Generalitat a fi i efecte de veure i d'esbrinar què succeeix. I, si m'ho permet, el que farà és també donar resposta, si coincideix, a la pregunta sobre el carrer de la Creu.

El senyor alcalde, aclareix, sobre el carrer de la Creu ho preguntava un altre regidor, no ho preguntava pas el senyor Navarro. El senyor Navarro preguntava per això, suggeria si podia haver-hi arbres, arbres no n'hi poden haver allà. També si ho ha observat, veurà que moltes hores, per l'edifici, hi ha més ombra en aquella banda que a l'altra. I no ho sé, en tot cas verificarem si és que l'apagada del llum té a veure amb alguna mesura d'estalvi energètic o d'estalvi econòmic, però si realment s'enfosqueix excessivament potser mirarem de trobar-hi algun tipus de solució.

La senyora Veray demana pel compliment dels plans de dinamització comercial. La senyora Coralí Cunyat li respondrà.

Intervé la senyora Coralí Cunyat, qui exposa, si no ho recordo malament, eren dos plans de dinamització comercial: un a Pont Major i l'altre a Montjuïc. De fet, es va realitzar un pla de dinamització comercial a Pont Major, la regidora Cuca Mascort ella...

La senyora Concepció Veray, puntualitza, em referia a la planificació dels que havíem de fer després.

Reprèn la intervenció la senyora Coralí Cunyat, qui exposa, molt bé, doncs en tot cas els facilitarem la informació, però estem treballant no només en barris on ja hi ha, per exemple, associacions de comerços creades, sinó que també estem fent un esforç per intentar que es creïn noves associacions i, per tant, els farem arribar el pla.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, senyor Jordi Fàbrega, la senyora Veray demana també per la neteja i la situació d'il·luminació, concretament a la plaça Miquel Coll i Alentorn a la zona de Montilivi.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, precisament a la plaça Miquel Coll i Alentorn hi vaig estar el divendres i la veritat és que no vaig tenir aquesta percepció. També és veritat que el divendres a la tarda estava plovent i tampoc hi vaig parar gaire atenció, però ja estarem al cas, ja estaré «al tanto».

El senyor alcalde, diu, amb relació al tema dels semàfors, senyor Alcalà, que tapen la visibilitat, concretament al carrer Francesc Civil i també a la cantonada o a la zona del carrer Migdia amb l'institut Sobrequés.

Respon el senyor Joan Alcalà, qui diu, passarem l'avís al senyor Fàbrega perquè els podi.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, amb relació al que varem comentar a la Junta de Portaveus del Defensor, ell va constatar una problemàtica que ja en aquella mateixa comissió va dir que estava en part resolta, perquè s'havia canviat un circuit i un procediment del qual va fer partícips els diferents portaveus. Una part dels problemes venien també per unes deficiències informàtiques que també s'han resolt. I jo compto que a partir d'ara el Defensor podrà verificar que tot allò que abans en algun punt s'encallava per dificultats tècniques, moltes vegades, ara no passarà. Demanava també, senyora Veray, per l'estat de les voreres al carrer de la Creu entre Migdia i Maragall i també per la il·luminació. El senyor Ribas l'informarà.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui exposa, miri, justament ara m'ha sorprès que em comentessin això del carrer de la Creu, el meu cap d'àrea s'hi acaba de dirigir ara mateix, ha fet una foto que me l'acaba d'enviar per whatsapp, perquè han canviat els fanals. I, per tant, sorprèn aquesta pregunta sobre la manca d'il·luminació, perquè són totalment nous. Acaba d'anar-hi ara mateix a veure si hi havia alguna dificultat i si hi havia algun arbre que tapava i m'acaba d'enviar les fotos. Estarà comprovant-ho més, però sembla que, un cop canviats tots els fanals del carrer de la Creu, aquest problema ha d'haver desaparegut, però hi seguirem insistint. Això de les voreres ara li contestarà el senyor Alcalà.

El senyor alcalde dóna la paraula al senyor Joan Alcalà.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui explica, el tema de les voreres no només és a carrer Creu amb Migdia i Joan Maragall, sinó a tota la ciutat. De fet, hi tenim diferents brigades i ara tenim plans d'ocupació que exclusivament es dediquen a restaurar el tema de voreres. Passaran per tots els barris i hi estan treballant. Mirarem aquestes per si no les tenim.

La senyora Veray, puntualitza, prioritzar una mica amb relació a altres llocs.

Reprèn la resposta el senyor Alcalà, dient, efectivament en funció del deteriorament i de la necessitat i del volum de la gent que passa, anem actuant.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, senyora Madrenas, sobre el vídeo promocional de fires, la programació musical, la senyora Veray es feia ressò de l'estat de diversos grups que no havien estat informats degudament.

Intervé la senyora Marta Madrenas, qui exposa, efectivament, és cert que no els vaig informar. Tampoc tenia interioritzat el fet d'informar-los, perquè cap any ho havia fet, ni dels grups, ni de l'acte exacte de presentació. En aquest sentit, no s'havia fet així. Potser ho haurem de parlar, però com la prerrogativa que té l'alcalde quan escull el pregó, que es guarda una miqueta el secret per comunicar-ho en premsa, jo sempre ho havia interpretat també una mica així, perquè tingués un ressò més important.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, el que diuen és que sense que això vulneri l'estratègia, diguéssim, d'expectació i de secretisme, poder-ho fer partícip. Així com amb el cartell de fires crec que s'ha aconseguit una bona mecànica, perquè a més a més se sap molt abans, tothom observa escrupolosament el pacte de discreció absoluta sobre qui és el cartell guanyador i la ciutadania té aquella revelació aquell dia que es presenta que crec que fa l'efecte que busquem. Probablement també s'ha de buscar una forma similar perquè el dia que es presenti públicament la programació en puguin tenir coneixement els regidors de l'Ajuntament. Queda recollida la seva petició. Vostè, senyora Veray, em preguntava explícitament sobre si jo he donat una ordre que es canviïn o que es modifiquin els perfils. Jo no he donat cap ordre perquè no dono ordre ni de continguts; sóc molt escrupolós amb això. I, en tot cas, sí que si m'arriba alguna queixa de contingut, que alguna vegada m'havia arribat, la trasllado, perquè no és la funció dels perfils generar cap contingut, sinó informació.

Però a vostè no se li escapa que aquest és un Ajuntament que està adherit per acord plenari a l'AMI i no se li escapa que l'AMI convoca una consulta en la qual com a simbologia –i permeti'm dir-ho– bastant innòcua, una “v” que em sembla que no és pas cap senyal ofensiu envers ningú, doncs que és normal que un Ajuntament que forma part de l'AMI, que hi participa i que a més a més és convidat a mobilitzar-se, doncs incentivi ben lícitament la simbologia d'aquella manifestació.

Això no té absolutament res a veure amb el fet que hi hagi una relació sobre què és el que els ciutadans de Girona opinen amb relació a la consulta. Hem dit sempre que des d'un punt de vista institucional, i abans hi havia una pregunta en aquest sentit, el que ha de fer l'Ajuntament com a institució és garantir que tothom es pugui expressar. Per tant, des d'aquest punt de vista, no hi ha doble lectura en el que és aquest canvi.

Miri, no quedaré gaire bé ara, però jo no me n'havia adonat, perquè no miro els perfils, no m'hi fixo massa amb els perfils si són d'una forma o d'una altra, miro els continguts, segueixo, vaig mirant a veure què puc retuitejar, la meva pròpia activitat ha baixat molt perquè tinc altres prioritats, el meu perfil. El meu perfil no té cap element que es pugui canviar per una ve baixa, i no ho he pogut fer, però no crec que hi hagi de donar més importància, sincerament, senyora Veray. Sí, molt breu.

Intervé la senyora Veray, qui manifesta, senyor Puigdemont, no és una cosa del meu grup municipal, és que efectivament a nosaltres hi ha gent de Girona que ens ha fet arribar que vostès han fet aquests canvis. A Girona ha canviat la o per una ve baixa, la o, és que no posa ni Girona, en el d'«alcalde de Girona». En aquests moments vostè segons el seu títol és alcalde d'una ciutat que no existeix.

Crec que el que s'ha canviat són els noms del perfil, innecessari, l'Ajuntament de Girona és Ajuntament de Girona i s'escriu com s'escriu, alcalde de Girona és alcalde de Girona, perquè Girona s'escriu ge, i, erra, o, ena, a; no ge, i, erra, ve baixa, ena, a, perquè no té cap sentit. Jo li demanaria que ho canviés perquè hi ha ciutadans que no els ha agradat, són perfils institucionals i, per tant, crec que si ho canviés tothom se sentiria còmode, perquè són els noms de la nostra ciutat i de la nostra institució, en aquest cas, aquest Ajuntament.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, m'he oblidat de dir una cosa, que agraeixo a més a més la pregunta perquè em permet aclarir-ho una vegada més per si algú no ho sabia: jo no administro els perfils institucionals de l'Ajuntament. No, no ho ha pas dit com a crítica, ho dic per aclarir a molta gent que pugui pensar que el perfil oficial d'alcalde de Girona el gestiono jo. No, jo des del primer dia i crec que així ho diu el perfil queda clar que és un perfil gestionat des de l'oficina de comunicació. Per tant, jo no em poso mai, no entro mai, no he fet ni una sola piulada en cap dels perfils oficials de l'Ajuntament. Per tant, estigui tothom tranquil sobre això. Jo el que dic a títol particular ho dic en el meu perfil, que vostès coneixen, perquè és actiu des de l'any 2007.

El senyor Bonaventura preguntava pel Pla de mobilitat i quan es pensava convocar la Taula de Mobilitat després del període d'exposició. El senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el senyor Alcalà, qui exposa, de fet ja se li va informar a la Comissió Informativa, aquesta Taula l'hem de convocar de forma immediata per una qüestió de terminis, o sigui, si la portéssim a l'aprovació el mes de desembre voldria dir que després hauríem de fer tots els tràmits de la Generalitat i això voldria dir que ens n'aniríem a la primavera. Per tant, jo calculo que en breu, a finals de mes, la podem convocar.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, sobre els arbres del carrer La Salle que empastifen les voreres, el senyor Fàbrega li respondrà.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui exposa, des dels serveis, coneixedors d'aquesta problemàtica, varem passar un plànol amb tots els carrers que hi ha aquesta varietat d'arbres que són *Prunus pisardis*. El que passa amb aquesta varietat d'arbres és que tenen la particularitat que cauen moltes prunes en un temps molt curt i cada arbre ho fa un dia diferent. Em refereixo que és difícil mantenir aquest carrer net, tot i que el servei de neteja hi tinguin molta cura. Però, bé, això és durant una temporada molt curta que ara gairebé ja s'acabarà.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, la senyora Amèlia Barbero preguntava per la reposició de la plaça del tècnic de medi ambient després de la jubilació del senyor Puxan. La senyora Maria Àngels Planas li respondrà.

Intervé la senyora Mª Àngels Planas, qui exposa, s'està preparant la convocatòria de la plaça del senyor Puxan, serà una plaça interina, com no pot ser d'altra manera perquè no es poden convocar ofertes fixes, i llavors serà una plaça d'enginyer. I ara s'estan preparant les bases per fer-ho, on es podrà presentar tothom que reuneixi les condicions.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, la senyora Sílvia Paneque demanava pel casal que té la Generalitat al carrer Ametller, que pel que sembla estarien tancant alguns serveis que afecten els ciutadans. Senyor Eduard Berloso.

Respon el senyor Eduard Berloso, qui explica, nosaltres no ho controlem, aquest casal, tal com diu vostè, depèn de la Generalitat. Sí que és cert que allà s'hi fan activitats sobretot de veïns de Montilivi. Demà m'informaré i en tot cas, evidentment que tenen cabuda a rebre tots aquests mateixos serveis, si és que s'estan donant on correspon al centre cívic del Pla de Palau.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, demanava també la senyora Paneque, pels contenidors situats a Germans Sàbat. Senyor Jordi Fàbrega.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, els contenidors de Germans Sàbat es varen col·locar seguint acords que es varen prendre en una reunió amb veïns, i jo no tinc coneixement que s'hagi modificat cap àrea en concret. Ara bé, en tot cas demà ho miraré.

La senyora Sílvia Paneque, aclareix, ho sé, el que passa és que estem parlant d'una zona on viu gent molt gran que no va assistir a aquesta reunió, ni tan sols ha fet arribar aquesta queixa a la regidoria. Nosaltres mateixos anaven informant també la gent, que quan hi hagués alguna modificació que no anés bé es dirigessin. Per tant, el que es demana és que si és possible ampliar amb el d'orgànica i amb el de rebuig, que són els més utilitzats.

Respon el senyor Fàbrega, qui expressa, doncs si és coneixedora d'alguna circumstància així i passa l'avís o m'ho diu, nosaltres mirarem de posar-nos d'acord amb aquesta gent i de resoldre-ho d'una manera o altra.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, la senyora Paneque també preguntava per un problema que persisteix de sanejament en un immoble de la plaça Maria Auxiliadora del Pont Major. El senyor Ribas li respondrà.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui explica, respecte el Pont Major també li he de dir que just abans de començar les vacances, amb un regidor, que és el senyor Joan Olòriz, vam anar tots dos al Grup de Pont Major, varem estar passejant pel Pont Major justament perquè ell m'insistia des de feia molts mesos de tractar una qüestió que s'havia deixat o que no s'havia pogut culminar de forma definitiva amb l'anterior Govern. Ens hi varem passejar aquell matí i, evidentment, és una actuació que és molt més àmplia, no és només un carrer, està afectant moltes més zones, molts més edificis i estem planificant a veure com actuar-hi al respecte per donar sortida a aquestes humitats, a aquesta falta de connexió. També hi ha un problema de drenatge de l'aigua, fins i tot en un dels bars que hi han allà que els entra aigua a dintre. I vostè ja sé que es refereix a un altre carrer, és els Salesians, però és que estan afectats tots igual de la mateixa manera. Llavors ja varem anar a analitzar tota la zona per actuar-hi al respecte.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, el senyor Àngel Quintana preguntava pel calendari exacte de la biblioteca. Tot apunta, i gairebé segur que serà així, que abans del Nadal en podrem gaudir, però abans en podrem gaudir de la de la Casa de Cultura, és a dir, abans l'haurem pogut obrir, reobrir amb titularitat municipal, en aquest cas, la de la Casa de Cultura. I pels volts de Nadal, just crec que abans de Nadal, es podrà procedir a la inauguració de la nova biblioteca. Queden les feines de fora, però que ja estan adjudicades les que pertanyen a l'Estat i l'Ajuntament farà el mateix amb poc, el 80 per cent del projecte de fora l'executa l'Estat i el 20 per cent ens toca a nosaltres. Això anirà molt ràpid, perquè en principi els calendaris estan determinats a partir d'aquestes dates i, per tant, la data d'abans del Nadal és la que és raonable per a totes les parts implicades. La Generalitat des de dilluns passat que té possessió de les claus, dilluns de la setmana passada i, per tant, està traslladant de manera molt ràpida i molt eficaç tot el material que tenia aquí. L'altre dia que varem poder-hi anar amb el conseller Mascarell, la veritat és que de l'última vegada presenta un aspecte realment molt transformat i ja varem poder veure exactament quin era el projecte de funcionament.

Dir-li també que efectivament des que s'obri, el servei de biblioteques de l'Ajuntament serà allà i que hi ha el compromís i l'acord que es creï el paraigües Biblioteques de Girona en el qual indistintament de quina sigui la titularitat i la direcció hi hagi una confluència de polítiques públiques de biblioteca, de tal manera que qui en surti beneficiat sigui el ciutadà. Quan hi hagi més detalls d'això i si hi ha l'oportunitat de fer-hi una visita, jo li vaig suggerir a la directora de la nova biblioteca que programés visites guiades pel barri, per a la gent del barri i per a altres col·lectius ciutadans que tinguin interès a veure-la, que ja ho farà; ho farà a partir del novembre, perquè ara, tal com van els calendaris, necessiten «apretar» molt el trasllat. Però varem quedar que quan ella vegi que està en condicions de poder obrir a la ciutadania visites guiades, ho farà de seguida, ens posarem d'acord i jo els animo a poder-ho visitar.

Amb relació a una nau, de moment el que hem fet ha estat utilitzar uns baixos que hi ha a l'Auditori de Girona que estaven i encara en part estan buits, que són espais que ja hi hem portat una part important de l'arxiu del Museu d'Història de la Ciutat, que estava a les brigades municipals en unes condicions molt poc adequades per mantenir el que era llegat cultural, patrimonial i ara públic de la ciutat de Girona. Ara això ja està

en molt bones condicions de climatologia, de seguretat, de vigilància i de netedat en els baixos de l'Auditori de Girona, queda espai encara per recórrer. Per tant, abans que no ens plantejem cap eventualitat, que ara mateix no podem determinar, el que farem serà esgotar tota la capacitat que tenim en un lloc, hi insisteixo, que reuneix les condicions de climatologia, de seguretat, de vigilància i que, a més a més, és equipament municipal infrautilitzat, hi traurem tot el màxim rendiment d'això.

El senyor Amores preguntava per quatre guals de la zona de Caldes de Montbui amb Migdia. El senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui exposa, vostè té raó a l'explicar-me això i aquest senyor, no sé si és el mateix que em va venir a veure fa tres anys, també té raó. El tema és el següent, aquest senyor quan em va venir a veure fa tres anys em va dir: «Ara tinc la confiança que vosaltres m'ho resoldreu, perquè l'equip anterior no m'ho va resoldre.» Però és que la configuració d'aquests quatre guals fa que els vehicles vagin a fer càrregues i descàrregues i trobin un forat amb un espai relativament fàcil per fer aquestes operacions o el particular, comprar. Si el propietari del gual arriba i es troba amb aquell vehicle, es queixa; quan truquen a la grua, evidentment, com que ha estat una operació molt ràpida, ha marxat. Hi han zones de càrrega i descàrrega en aquest sector i també fins i tot hem ampliat l'Aparca i Compra, però tot i així continua amb aquest problema. És perquè la gent fa un mal ús estacionant davant d'un gual. Però fa quatre anys hi havia el problema i encara no ho he pogut resoldre, intentaré buscar els mitjans. Però quan he passat o quan ha passat la policia no n'ha trobat cap allà.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, senyor Alcalà, el senyor Amores també li demanava per la zona de l'Annexa i la zona verda, si es podria arbitrar alguna solució per poder posar un servei a disposició de la gent que va a portar la mainada en cotxe.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui expressa, la zona verda té la funció que té i a les hores d'entrada a les escoles es dona aquesta complicació. Sí que és cert, com que queda buit, hauríem de mirar com podríem fer-ho. De fet tinc prevista ara una reunió *in situ* amb la presidenta de l'associació i algun membre de la junta, mirarem a veure quines opcions podem donar per respondre i donar la solució.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, senyor Amores, amb relació al Parc Científic, vostè crec que està bastant al corrent de quina és la situació. És una situació delicada que no hem amagat mai. En absolut hem esperat, ni esperem, ni esperarem que ens resolguin res de fora, fa molt de temps que la recerca de solucions la recerquem d'entrada a casa.

Nosaltres al nou rector, a l'anterior rectora i a l'actual rector i més en les actuals circumstàncies, amb qui hem tingut moltes reunions recentment per la qüestió del parc, els hem dit el mateix: compteu amb nosaltres. Perquè òbviament tenim ganes d'anar de la mà amb el lideratge del rector, que és a qui li pertoca, a la recerca de solucions, que són complexes i que tots –jo aquí no excloc ningú– en la posició que ens toca estem buscant.

És cert, hi ha una part que dependrà de l'acord del Govern de Madrid amb relació a uns deutes que són reals, uns crèdits que són reals i que estan contrets i, per tant, aquí hi ha un espai per a la negociació en què tot serà benvingut. Però crec que l'estratègia marcada pel rector, que crec que, en fi, l'ha treballada molt intensament aquestes darreres setmanes, a la qual nosaltres hi hem donat el nostre acord, és l'estratègia que hem d'alguna forma respectar, l'hem d'ajudar. Jo crec que ara no és el moment, sincerament, i segurament potser sí, o tant de bo no, d'activar un altre front. Jo crec que hem de fer confiança, el rector sap i li vaig dir explícitament: «Jo et vull acompanyar a Madrid, si has d'anar a Madrid a negociar o renegociar algun deute, compta amb mi, compta amb l'Ajuntament, per descomptat.» Li va dir altra gent, ell ho sap i estic segur que hi compta, i que totes les decisions que va prenent les va

consultant a la majoria dels patrons per no dir a tots. La reunió de l'altre dia, a la qual jo no hi vaig poder assistir, hi va assistir la regidora Marta Madrenas, se sap que es va instar el preconcurs amb la cosa que ja en tenien coneixement de fa un temps i el que estem tots és conjurats que el Parc Científic tingui futur i tingui viabilitat, el futur passa per la seva viabilitat.

I, per tant, aquí totes les administracions, també la Generalitat, estaran cridades en el seu moment a participar de la solució. Però és veritat que tenim uns problemes propis que des d'aquí els hem de mirar de resoldre. I sobretot el que no hem de fer és entrar a veure del pecat original, perquè ens embardissariem, crec que no serviria per posar totxanes a la paret de la solució. Siguem positius, segur que haurem d'anar a negociar amb el ministeri o amb els ministeris a veure si hi ha sensibilitat, jo crec que la hi podem trobar, perquè tampoc no veig que hi hagi un interès per part de ningú que el Parc Científic deixi de funcionar. Però, bé, hem de treballar-ho, ens ho hem de guanyar també, i estem en aquest punt.

La senyora Bosch ha parlat en el Ple d'una cosa que efectivament es va parlar a la Junta de Portaveus. Si de cas el senyor Berloso li pot donar informació i, si convé, jo hi podria afegir alguna cosa més. Senyor Berloso té la paraula.

Intervé el senyor Eduard Berloso, qui exposa, senyora Bosch, aquest Govern com tots els portaveus compartim aquesta preocupació existent de la problemàtica que existeix al barri de Font de la Pólvora respecte de la llum. És tan així que nosaltres el 20 de novembre ja varem convocar una assemblea amb tots els veïns de Font de la Pólvora, encara no havia sortit el decret per banda de la Generalitat del fred, que no se'ls tallaria la llum, i nosaltres els varem garantir el fet que durant l'hivern no se'ls tallaria la llum. Llavors també allà varem dir «però s'ha de regularitzar tota aquesta situació». I es va quedar en aquesta assemblea que un funcionari de l'Ajuntament, del departament del senyor Ribas, acompanyat d'un mossos d'esquadra i d'un policia municipal faria unes inspeccions oculars de la situació que es trobaven cadascuna de les vivendes, atès que portaven tant de temps enganxats i per veure com estava la situació de les instal·lacions.

Aquestes visites es varen acabar aproximadament el mes de març i llavors aquí sí que ja s'acabava també el decret de la Generalitat del fred i, per tant, ja es podien començar a reclamar les quantitats de consum que s'havien fet durant l'hivern. Sabíem que tot això en un moment o altre esclataria. Endesa va presentar una denúncia en un Jutjat respecte l'estafa que s'estava cometent allà al barri. Varem accelerar nosaltres les reunions, ens hem reunit diferents vegades, ara no sabia dir-li el número, tant pel Govern de la Generalitat, el delegat del Govern, com el responsable d'Interior dels Mossos d'Esquadra a la ciutat de Girona, com el comissari cap dels Mossos d'Esquadra, com l'intendent en cap de la Policia Municipal, com els representants d'Adigsa, com el gremi d'instal·ladors d'aquí de la ciutat de Girona per trobar precisament una solució al problema que se'ls presenta a tota aquesta gent, que en aquest moment no podria assumir el que voldria dir regularitzar-se amb el comptador. Fins i tot varem tenir d'arribar al Síndic de Greuges de Catalunya, el senyor Rafael Ribó, perquè també intervingués i varem poder també accedir a la nova presidenta d'Endesa per plantejar-li el problema. Tot això s'ha portat en set, vuit, nou, no ho recordo ara exactament, reunions amb tota aquesta gent que he esmentat, però al final es va arribar a uns acords, acords que jo vaig informar a la Comissió Informativa de dimarts passat.

Ja vaig dir allà que quedava pendent que se'ns havia de retornar el conveni que varem proposar signat amb les condicions que ara tornaré a repetir i que avui aquest matí hem rebut ja la visita del director d'atenció al client d'Endesa, que és a la vegada el gerent de la comercialització de la llum. L'hem rebut amb el senyor alcalde, ens ha semblat també convenient cridar un representant dels veïns de Font de la Pólvora, cosa que ha baixat una persona de Font de la Pólvora i hem acabat de concretar tots els detalls d'aquest conveni, que si Déu plau dimecres el signarem i que s'ha basat en

les següents condicions: tota aquella persona que es derivi dels Serveis Socials de l'Ajuntament de Girona i que evidentment la seva situació és de dificultat econòmica, se li condonarà els deutes que tenen, que són molts, a zero, i llavors el cost del comptador més el rebut del primer mes de consum es distribuirà el seu pagament en quatre anys, que pot suposar sis o set euros al mes que tenen de pagar. Això per una banda. Totes aquestes persones que derivem, que és el que ja vaig informar, l'Ajuntament avala que Endesa arribi a recuperar aquesta quantitat, del cost aquest.

Evidentment que això vol dir que, per altra banda, hauran de tenir els demandants de la llum el butlletí blau, no el blanc, que hi ha moltes més exigències, el blau en el qual, fruit de les visites que es varen fer per part del departament del senyor Ribas, varen determinar com estaven les instal·lacions i, per tant, la potència que se'ls donarà, que es contractarà ràpidament amb aquest butlletí és aquella que estava contractada en el seu moment. Llavors, qui vulgui més potència haurà de reforçar les línies i anar a presentar el butlletí blanc, que porta més exigències. A més a més, haurà de tenir la cèdula d'habitabilitat, sabent que la seva cèdula d'habitabilitat, que la tenen, caduca, la que tenen, als vint-i-cinc anys. Si algú no la té, no l'ha renovada, i demana allò, l'haurà de renovar. I el butlletí blau aquest hi ha una persona allà dalt, un electricista, que s'hi ha ofert i que ells ja hi estan en contacte. És tan així que aquesta persona que hem invitat a estar a la reunió i ha presentat una cinquantena de «vivendes» que ja tenen tota aquesta documentació preparada. Està parlant vostè que estem a 127 pisos, que abans n'hi havien 60 o 50 i pico, vol dir que des que han començat aquests talls que ha fet la companyia, ja s'han espavilat i ja tenen la documentació.

Nosaltres també, com deia dimecres, firmarem el conveni, divendres farem una assemblea per informar a tota la gent de Font de la Pólvora dels acords que s'han arribat, i el dilluns hi ha un reforç a l'equip d'assistents socials de Font de la Pólvora de dues mitges jornades d'assistents socials a fi i efecte que tots els que hi vagin puguin fer l'informe i poder fer la derivació el més ràpid possible. Per tant, d'aquestes cinquanta persones, si s'hi presenten, en un parell o tres de dies quedaran fets els informes, determinats qui són els que es poden acollir a aquest benefici i ja podran tenir la llum.

També hem acordat per indicació de l'alcalde que tots aquells casos de més urgència, que siguin urgentíssims de resoldre, que nosaltres ens posarem en contacte amb la companyia, pagarem el que sigui i provisionalment se'ls solucionarà la connexió de llum i que se'ls donarà un mes de termini perquè facin tota la documentació pertinent. Amb tot això aquesta persona que ha vingut del barri s'ha compromès que demà ens portaria una llista al seu entendre de les persones que es troben en aquesta situació d'urgència. I això és el que hi ha i sembla que al final es podrà posar solució a aquesta situació que es dona al barri amb un màxim d'urgència.

Així i tot, evidentment nosaltres no podem controlar, perquè va ser una denúncia, per tant, hi ha una resolució judicial i aquí el fet que van a tallar, els Mossos no fan res més que complir l'ordre judicial que tenen, i faran les actuacions, que ells en cap moment ens han avisat de les dates que les faran. Quant al número de forces de l'ordre que van a fer el tall i tot això, en un moment determinat varen manifestar que això es feia per seguretat i evidentment, sí que ha donat resultat, perquè en cap moment hem tingut cap problemàtica d'ordre ni de seguretat allà dalt.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, voldria afegir una cosa. Fa molt de temps que varem decidir d'atendre el prec que hi havia no només de la banda institucional, de la banda de l'empresa que va denunciar la sostracció de fluid elèctric, sinó de molta gent de la zona de la Font de la Pólvora i dels barris veïns que té unes ganes enormes de regularitzar la situació, de normalitzar, que vol dir estar en habitatges que tinguin la cèdula d'habitabilitat adequada, que tinguin el butlletí que permeti tenir una instal·lació com Déu mana, que tinguin comptadors regularitzats, perquè això no és així i és molt complex.

Aleshores, això, aquesta situació de no-regularització havia, en fi, provocat situacions que vostès coneixen de caiguda de la llum a tot un barri. Llavors, era evident que calia fer alguna cosa, però sobretot, hi insisteixo, no és només que una companyia determinada tingui ganes que les coses estiguin regulars o que un ajuntament que ha de vetllar, evidentment, perquè les coses es facin bé, que tinguem ganes de regularitzar, no, és que avui a més a més això encara s'ha vist amb més força i la immensa majoria de la gent que viu al barri té ganes que la situació sigui regular i que es normalitzi. Avui el llistat de més de cinquanta habitatges que ara ja tenen pràcticament tots ells, potser no tots, però pràcticament tots, tota la documentació en regla perquè la companyia de manera ràpida els pugui retornar la llum, jo crec que això és un avenç, és un avenç també en la línia d'anar normalitzant un barri que té unes complexitats molt grans que vostès coneixen tan bé com nosaltres.

Per tant, des d'aquest punt de vista, hi ha hagut alguna situació que hem d'intervenir perquè ja l'hem detectada, alguna d'elles ja estava resolta i, si convé, afinarem encara més perquè d'aquí a que definitivament hi hagi la normalització definitiva, que hi serà, si hi ha alguna situació que pugui ballar, també la detectarem i la resoldrem. Aquesta és la realitat de l'acció que ens va semblar oportú d'anar informant en el seu moment. Senyora Bosch, vol afegir alguna cosa?

Intervé la senyora Pia Bosch, qui afegeix, agrair la informació, que va ser molt menys extensa el dia que jo li vaig preguntar a la Comissió Informativa, concretament dimarts passat, va ser molt més breu i, per tant, també va deixar molts més interrogants sobre la taula.

I dir que en el nostre cas aquesta pregunta l'hem feta en aquest Ple i aquesta preocupació l'hem mostrat en aquest Ple, nosaltres estàvem molt amoïnats per aquests talls continus de llum. I, de fet, cada vegada que se'ns ha informat que es faria tota aquesta operació al barri per part nostra ho hem vist bé, només faltaria. Però del que va informar el senyor Berloso, encara tinc aquí el retall de premsa del 24 de novembre de 2013, dient el que es faria, al que s'ha fet, hi ha una distància molt gran. I vostès ho saben. Es va dir que es buscarien fórmules entre la companyia, els inquilins i l'Ajuntament per poder normalitzar la situació i que en els casos de famílies que no puguin pagar s'estudiaria la situació amb els serveis socials. És a dir, que es faria tota aquesta situació d'aquesta operació d'una manera «paulatina». I el que ens deien els veïns aquests dies és: «Entre el que ens van dir i el que està passant, hi ha una distància abismal.» I el que s'ha fet, jo ho he vist com ho han vist altres regidors d'aquest Ple, que dimarts jo li preguntava, dimecres es feia aquesta operació, la cinquena, i s'entrava a 64 domicilis i es tallaven 48 comptadors i s'entra als domicilis, en fi, no opinaré sobre això, només que consti en acta que s'hi entra. I a més a més de no trobar cap fet delictiu més que el delictes de frau d'estar enganxat a la llum de manera il·legal, el que es va poder veure és que algunes d'aquestes famílies a les quals se'ls va tallar la llum el dimecres estaven tramitant aquests butlletins i estaven tramitant aquesta legalització. Per tant, si això segueix, seguiran tallant el llum a famílies que estan tramitant aquesta regularització.

Simplement, agrair la informació de nou, dir que creiem que la preocupació mostrada pel nostre grup ha estat útil, ha estat útil per avançar en les últimes hores també per fer el nostre paper, cadascú fa el seu, ha estat útil per avançar en aquesta solució i estarem amatents, com vostès mateixos ho estan, per veure com evoluciona tota aquesta qüestió, que esperem que es vagi resolent sense que hi hagi situacions que causin alarma social, alarma que genera obligacions a l'Ajuntament, perquè els que han d'atendre les emergències, avui ho hem vist amb els plans d'emergència d'altre tipus, però tots ho sabem, la llei a qui obliga a atendre les situacions d'emergència és als municipis. I, per tant, estem generant-nos una obligació i està bé que siguem conscients que l'hem d'atendre i que l'atenguem.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, senyora Bosch, en varem parlar a la Junta de Portaveus i no és el moment de fer-ho i no ho faré jo ara, però cregui'm que tindria moltes ganes de tenir un debat molt profund sobre com hem arribat a aquesta situació a la Font de la Pólvora, sobre com hi hem arribat i qui hi ha portat a aquesta situació. Per tant, demagògia la justa i una mica de prudència en aquesta qüestió. Jo he estat molt prudent en la meva resposta, hagués pogut abraonar-me molt retraient algunes coses. Una mica de prudència no li aniria malament, és una qüestió delicada.

El senyor Berlosò l'ha informat que va haver-hi una assemblea en el mes de novembre en què es va informar d'un calendari, un calendari que no era precipitat, i s'estan fent mesures, hi insisteixo, per una normalització d'un barri que la mereix i ja seria hora, i això ho coneix molt bé vostè. Per tant, una mica de prudència, una mica de discreció, una mica menys de demagògia i també suport a la feina que fa l'Ajuntament. Moltes gràcies, que tinguin una bona Diada tots plegats. S'aixeca la sessió.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dona per acabat l'acte. Són les onze i deu minuts del vespre. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera